

URHEILUAMPUJA

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON JÄSENLEHTI ► 6/2012

Hallitukseen
neljä uutta jäsentä

Pia Nybäck

SAL:n uusi puheenjohtaja

Kauden päätöstilaisuuden Grande Finalen tunnelmia ja haastatteluja

Mikko Nordquistin ikimuistoisimmat hetket SAL:n johtotehtävissä

Vilkasta keskustelua tukiammunnan säännöistä

Testiasemat Suomessa ja Saksassa

Soita ja varaa aika

Lapua: Arvi 050 5811728

Vierumäki: Asko 040 5861 357

Schönebeck: Heiko +49 174 934 418 20

Lapua .22 LR Polar Biathlon

Valmiina uuteen kauteen!

Nammo Lapua Oy
PL 5, 62101 LAPUA
Puh. 010 5233 800
Faksi 06 431 0244
www.lapua.com

Perustettu vuonna 1927
84. vuosikerta. 6 numeroa/vuosi
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Aarrekivi puh. (09) 3481 3152
risto.aarrekivi@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Maija Pynnönen puh. (09) 3481 2481
maija.pynnonen@ampumaurheiluliitto.fi
Tilauhinta 35 euroa/kalenterivuosi

MAINOSTILAN MYYNTI

Matti Erkkilä puh. 040 540 3329

ULKOASU

Niko Krappe

PAINOPAikka

Forssa Print 2012

Artikkelivastuu

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaisia mieli-
pidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia

Tekstin lainaaminen

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

Suoramarkkinointi

Lehden osoitteen voi käyttää suoramarkkinointiin.

ILMESTYMISAIKATAULU 2013

Urheiluampuja	Aineisto	Ilmestyy
1/2013	25.1.	20.2.
2/2013	12.4.	10.5.
3/2013	31.5.	27.6.
4/2013	5.8.	29.8.
5/2013	23.9.	16.10.
6/2013	25.11.	19.12.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY.

Postiosoite 00093 SLU

Käyntiosoite Helsinki, Radiokatu 20, 7. kerros

Puhelin (09) 3481 2481

Faksi (09) 147 764

Sähköposti etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja	Risto Aarrekivi
Taluspäällikkö	Pirjo Manninen
Kilpailusihteeri	Kirsi Kankaanmäki
Toimistosihteeri	Maija Pynnönen
Viestintäpäällikkö	Lassi Palo
Nuoriso- ja koulutuspäällikkö	Timo Rautio
Valmennuksen johtaja	

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO
FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

KANSI

Pia Nybäck valittiin Ampumaurheiluliiton uudeksi
puheenjohtajaksi marraskuun 24. päivänä Vantaalla.

KUVA

Lassi Palo

TÄSSÄ NUMEROSSA 6/2012

4 Pääkirjoitus: Innostusta, intohimoa
ja iloista meininkiä!

5 Mikko Nordquistin seuraajaksi valittiin Pia Nybäck.

6 Uuden puheenjohtajan haastattelu ja esittely.

8 SAL:lla neljä uutta hallituksen jäsentä
ja uudet varapuheenjohtajat.

9 Mikko Nordquistin läksiäistunnelmat.

10 SSG voitti Pohjolan Maljan
viidennen kerran peräkkäin.

12 Grande Finale 2012: Vuoden ampumaurheilija
Satu Mäkelä-Nummela jatkaa Rio de Janeiroon.
Paula Viitasaaressa, Sami Heikkilän, Micaela
Qvarnströmin ja Heikki Lähdekorven sekä SAL:n
nuorisovalikokunnan palkitsemien haastattelut.
Kuvakooste gaalailasta ja palkinnot 2012.

24 Noin 20 kysymystä valmentaja Peeter Päckille.

26 Marjut Heinonen uusiin ajatuksiin uudelle
olympiadille. Niina Aaltonen on nuori skeet-lupaus.

28 Timo Laitinen toivoo nuoriin satsattavan nykyistä
enemmän.

30 Kai Jahnsson summaa menestyksensä kautensa.
Kirjaesittelyssä Urheilulajien synty -teos.

32 Tukiammunnan säännöistä vilkas keskustelu.

34 Urheiluampuja-lehti tutustui turvallisen ampujan
tutkintoon.

36 Tehoryhmän leireillä tekemisen meininki!

37 Rogers & Spencer –
revolveri joka ei kerinnyt sotaan.

40 Haulikkoampujat fysiikkavalmennustapahtumassa.
Ammunnan Suomen mestarille paralympiakultaa.

42 Kasa-ampumajaosto tyytyväinen vuoden
saavutuksiin.

44 Lapsen suusta kuuluu totuus:
Laura Olli, Lappajärven Ampujat.

45 Toisenlainen totuus:
Tommi Olli, Lappajärven Ampujat.

46 Päätöksiä, tiedotuksia ja kilpailukutsuja.

49 Palveluhakemisto.

50 Svenska sidan.

Grande Finale

Vuoden parhaiden
palkitsemistilaisuus

Lue lisää sivuilta 12-21

Valmennusyhteistyötä yli lajirajojen:

Juha Hirvi Ampumahiihtoliiton ampumavalmentajaksi

Suomen Ampumaurheiluliitto (SAL) ja Suomen Ampu-
mahiihtoliitto (SAHL) ovat sopineet Juha Hirven käytöstä
ampumavalmentajan tehtävään Ampumahiihtoliitossa.

SAL ja SAHL sopivat marraskuun lopussa yhteisty-
össä Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön kanssa
siitä, että kiväärivalmentaja Hirvi toimii myös SAHL:n
maajoukkueen ampumavalmentajana. Ampumahiihdon
kiväärivalmennuksen lisäksi Hirvi jatkaa edelleen Ampu-
maurheiluliiton kiväärilajien päävalmentajana.

Hirven valmennuskausi SAHL:ssä jatkuu maaliskuulle
2014 käsittäen siten myös Sotshin talviolympialaiset
helmikuussa. Hän aloitti tehtävänsä ampumahiihdon
ensimmäisessä maailmancupin kilpailussa Ruotsin
Östersundissa marras-joulukuussa.

– Urheilijat ovat esittäneet toiveensa minun mukanaol-
lostani, ja mielelläni lähdin mukaan, jos apua voin antaa.
Yhteistyö on hyödyllistä, ja uusia virikkeitä ja ideoita on
tullut paljon kumpaankin suuntaan. Tässä oppii paljon ja
tulee ajateltua myös ampumaurheilua uudelta "kantilta"
ja eri suunnista, Hirvi sanoo.

Ampumaurheiluliitossa nähdään yhteistyömalli myös
molemmien puolin hedelmällisenä.

– Jalkautamme
tässä strategiaamme
käytäntöön urheilijoiden
hyödyksi. Olisi resurs-
sien hukkaamista, ellei
tällaista huippuosaa-
mista voitaisi jakaa ja
hyödyntää. Toisaalta
uskomme, että saamme
varmasti myös jotain
uutta omaankin valmennustoimintaamme, Ampumaurhei-
liiton toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi toteaa.

– Yhteistyötä on tehty jo jonkin aikaa epävirallisesti,
mutta nyt yhteistyösopimuksen ja huippu-urheiluyksikön
mukaantulo muun muassa taitolajikoordinaattoreineen
tuo toiminnan aivan uudelle tasolle. Valmennusosaa-
minen viritetään nyt urheilijoiden käyttöön huipputasolle.

Huippu-urheiluyksikön johtaja Mika Kojonkoski pitää
Hirven osaamisen hyödyntämistä yli lajirajojen erinomai-
sena avauksena suomalaisen huippu-urheilun uudessa
toimintatavassa, jota yksikön johdolla on rakennettu.

Teksti ja kuva: Lassi Palo

Lassi Palo

viestintäpäällikkö / kommunikationschef

Innostusta, intohimoa ja iloista meininkiä!

"Suomessa ei todennäköisesti ole yhtään musiikkiperhettä, jossa kuvitellaan, että käymällä kolme kertaa viikossa soittotunnilla tulee maailman parhaaksi. Sen sijaan urheilun parissa on kymmeniä tuhansia perheitä, joissa kuvitellaan, että käymällä seuran harjoituksissa kolme kertaa viikossa tulee huippu-urheilijaksi."

Marraskuun puolivälissä järjestetty Olympiakomitean puheenjohtajaehdokkaiden paneelikeskustelu oli hyvähenkinen, ja siinä nostettiin esiin tärkeitä asioita. Usein käytetty mutta aina aiheellinen muistutus tuli sittemmin puheenjohtajaksi valitulta Risto Niemeltä: "Jokaisen harjoituksen pitää innostaa seuraavaan harjoitukseen."

Innostusta, intohimoa, sytytettyä ja iloista meininkiä! OK:n puheenjohtaja ei voi jotta latteasti, sillä onhan kyse huippu-urheilusta. Näkemyksen voi ulottaa alemmillekin tasoille eli niin liitto- kuin seuratoillekin. Eikä kyse ole vain niiden johtamisesta, vaan kaikesta toiminnasta: lasten ja nuorten liikunnasta ja urheilusta, ohjaajista ja valmentajista, toimitsijoista ja tuomareista. Meistä kaikista, yhdessä.

Myös urheilun arvostuksesta puhuttiin. Ei ole häpeäksi, vaikka ei tavoitteessaan aina onnistukaan. Jokainen urheilija pyrkii aina parhaampaansa, ja vaikka tavoite ei toteutunut, kotiin kehtaa palata eikä ole syytä joutua "kansakunnan sylkykupiksi". Nämäkin sanat pätevät huippu-urheilun lisäksi seuratoilla. Positiivinen paine kuuluu urheiluun, mutta pitää olla mahdollisuus myös epäonnistua. Meillä kaikilla.

Mikä sitten luo menestystä? Resurssit, valmennuksen taso ja lahjakkuuksien löytäminen? Kyllä, mutta missä järjestyksessä, mikä on tärkeintä? Vai ovatko resurssit intohimon seurausta? Urheiluun ei satsaa kukaan, jos urheiluväki ei itse ole asiastaan äärimmäisen innostunut. Se luo perustan tuloksille ja urheilun arvostukselle. Toisaalta: innostus voi luoda intohimon, joka voi muuttua motivaatioksi. Ilman resursseja ei voi luoda pysyvää menestystä, mutta intohimolla voi tehdä ihmeitä, sanottiin. Taas kerran, me kaikki pystymme siihen, jos haluamme – yhdessä.

Yhteistä vastuuta painotettiin, vastuuta vahvasta ja laajasta lajikulttuuristamme. Se ei ole vain uudistuvan Olympiakomitean tehtävä, vaan todellinen työ tehdään jatkuvassa vuorovaikutuksessa lajiliittojen kanssa ja edelleen jäsenseurojen kanssa.

Kun keskustelua on nyt käyty, ei vasta valitun OK:n puheenjohtajankaan pidä olla hiljaa tulevien neljän vuoden ajan. Vain keskustelemalla, yhteisin toimin ja voimin syntyvät yhteinen näkemys ja perusta "uudelle" sloganille urheilija on keskiössä. Meillä ampu-aurheilussa keskiössä ovat urheilijoiden lisäksi myös seurajohtajat ja -toimijat. Me yhdessä -prosessin yksi keskeisimpiä tavoitteita on huolehtia ja varmistaa seurajohtajien jaksaminen ja osaaminen niin, että seurassa olisi sujuvampi, innostunut arki. Sen myötä urheilijat, valmentajat ja muut toimijat voivat keskittyä kaikkein olennaisimpaan.

Me kaikki voimme vaikuttaa siihen, millainen urheilijan polku lopulta on ja mitä kaikkea sen varrelta löytyy.

Uusi puheenjohtaja on valittu myös Ampuaurheiluliitolle. Lämpimät onnittelut Pia Nybäckille! Hän on asiantunteva ja innostunut sekä tuntee suomalaisen urheilun varsin monipuolisella tavalla.

Uusi ja vilkas urheiluvuosi uusien johtajien johdolla hämmäyttää jo, mutta sitä ennen viettäkäämme rauhallinen joulukuu. Kiitos kaikille kuluneesta vuodesta ja iloista meininkiä vuodelle 2013!

Iver, passion och glädje!

"Det finns knappast en enda musikerfamilj i Finland som inbillar sig att man blir världs bäst genom att ta musiklektioner tre gånger i veckan. Däremot finns det bland idrotten tiotusentals familjer som inbillar sig att man blir en elitidrottare genom att delta i föreningens träningar tre gånger i veckan."

Olympiska kommitténs ordförandekandidater deltog i mitten av november i en paneldiskussion där viktiga ärenden lyftes fram i god anda. Risto Nieminen, som senare valdes till ordförande, kom med en ofta använd men motiverad påminnelse: "Varje träning bör få en att ivrigt vänta på följande träning."

Iver, passion, låga och glädje! Olympiska kommitténs ordförande kan inte vara en svag ledare, det är ju fråga om elitidrott. Det samma gäller även på lägre plan, dvs. på såväl förbunds- som föreningsnivå. Och det gäller inte bara ledarskap, det gäller all verksamhet: barns och ungdomars motion och idrott, instruktörer och tränare, funktionärer och domare.

Det gäller oss alla, tillsammans.

Även värdesättningen av idrotten diskuterades. Det är ingen skam om man inte alltid når sitt mål. Varje idrottare försöker alltid göra sitt bästa, och även om målet inte uppnås så täcks idrottaren återvända hem och behöver inte bli "nationens spottkopp". Även detta gäller för såväl elitidrotten som för föreningsverksamheten. Positiv press hör idrotten till, men man måste också få ha en möjlighet att misslyckas.

Det måste vi alla.

Vad är det som skapar framgång? Resurserna, kvaliteten på träningen och upptäckandet av begåvningar? Ja, men i vilken ordningsföljd? Vad är viktigast? Eller är resurserna en följd av passionen? Ingen satsar på idrotten om inte idrottsfolket själv förhåller sig ytterst ivrigt till sin sak. Det är grunden för all framgång och för värdesättningen av idrotten. Å andra sidan kan iver skapa passion, och den igen kan övergå till motivation. Enligt en syn på saken kan man inte utan resurser skapa någon varaktigt framgång, men med passion kan man utföra mirakel, sades det.

Än en gång: vi kan alla, om vi bara vill – tillsammans.

Gemensamt ansvar betonades, ansvar för vår starka och omfattande finska idrottsgrenkultur. Det är inte bara Olympiska kommitténs uppgift: det verkliga arbetet görs i konstant växelverkan med våra grenförbund och än vidare med våra medlemsföreningar.

När nu ämnet har diskuterats så bör inte heller Olympiska kommitténs nyvalda ordförande tita under de kommande fyra åren. Genom diskussion, gemensam verksamhet och gemensamma krafter kan man få till stånd en gemensam vision och grund för den "nya" sloganen. Idrottaren står i centrum. När det gäller sportskytte står förutom idrottaren även föreningsledarna och andra aktiva i centrum. En av Vi tillsammans-processens viktigaste målsättningar är att ta hand om och trygga föreningsledarnas ork och kunskaper så att föreningens vardag blir mer fungerande och mer entusiastisk. I och med det kan idrottarna, tränarna och alla andra aktiva koncentrera sig på det väsentligaste.

Vi kan alla vara med om att påverka idrottarens stig och vad som finns längs den.

Även sportskytteförbundet har nu en ny ordförande. Varma gratulationer till Pia Nybäck! Hon är sakkunnig och på ett mångsidigt sätt insatt i finsk idrott.

Snart börjar ett nytt, fartyllt idrottsår under ledning av nya personer, men låt oss alla föreslå att det ha en riktigt fridfull jul. Tack för det gångna året, och ha ett glädjefyllt år 2013!

YHTEISTYÖSSÄ

GRIZZLY
active profile outfit

VIERUMÄKI

LAPUA

Sanser
PALOJOKI-YHTIÖT

Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja vaihtui

Teksti ja kuva: Lassi Palo

Nordquist toivotti onnea ja menestystä Nybäckille

Neljän vuoden ajan Ampumaurheiluliittoa johtanut Mikko Nordquist toivotti lämpimästi onnea seuraajalleen Pia Nybäckille, joka valittiin marraskuun 24. päivänä pidetyssä liittokokouksessa uudeksi puheenjohtajaksi.

Nybäckin marraskuinen viikko oli ikimuistoinen, sillä vain muutama päivä aikaisemmin hänet oli valittu Olympiakomitean hallituksen jäseneksi. Kilpailu OK:n hallituspaikoista oli kova, sillä ehdokkaita oli peräti kolmetoista ja paikkoja jaossa vain kuusi.

Ampumaurheiluliiton johtoon ei ollut muita ehdokkaita, ja ehdollepano-toimikunnan yksimielinen esitys olikin, että Nybäck valittaisiin SAL:n puheenjohtajaksi kaudelle 2013-14.

– Kiitos luottamuksesta, hän sanoi valintansa jälkeen.

– Oli hienoa huomata, että kannatusta tehtävään tuli useasta lajiryhmästä. Olen pitkään ollut mukana suomalaisessa urheiluelämässä ja kokenut sieläkin työskenteleväni kahdessa roolissa: koko suomalaisen huippu-urheilun eteen ja toisaalta tietysti myös ampumaurheilun edustajana. Siksi on luontevaa tässä uudessa roolissakin toimia ampumaurheilun monipuolisen lajikirjon edustajana. Uskon myös, että tässä tehtävässä on hieno tilaisuus oppia syvällisemmin tuntemaan niitä itselle hieman vieraampiakin ampumalajeja.

Nybäckillä riittää haasteita niin Ampumaurheiluliitossa kuin Olympiakomiteassakin, mutta hän on valmis kovaan työntekoon.

– Olen oman huippu-urheilu-urani aikana saanut valtavasti tukea sekä omalta seuraltani (Sibbo Skyttegille) että Ampumaurheiluliitolta. Ilman sitä tukea ei olisi ollut mahdollista ampua menestyksekkäästi maailman huipulla. Nyt teen mielelläni vastavuoroisesti töitä lajin eteen kun siihen on sopiva mahdollisuus.

Läksiäishaastattelussaan Nordquist kertoo miettineensä paljon sitä, miten Suomi – ”pieni maa Euroopan viimeisimmässä kolkassa” – pysyisi alati kansainvälistyvän ampumaurheilun maailmankartalla. Avainasia on se, että suomalaisten on pysyttävä kansainvälisten järjestöjen, kuten Euroopan Ampumaurheiluliiton (ESC) ja Kansainvälisen Ampumaurheiluliiton (ISSF), organisaatioissa ja komiteoissa mukana.

Suomessa on myös ”tietyn väliajoin” järjestettävä isoja kansainvälisiä kilpailuja. Esimerkkinä Nordquist mainitsee helmikuussa Vierumäellä järjestetty ilma-aseiden EM-kilpailut, jotka saivat erinomaista palautetta.

– Meidän pitää jatkaa tällaista perinnettä.

Sitten Nordquist yllättää: yksi keino voisi olla Ampumaurheiluliiton puheenjohtajan toimikauden pidentäminen, jotta kansainvälisissä tehtävissä olisi ”sama tuttu henkilö edustamassa suomalaisia”. Nordquist viittaa muutamaa vaikutusvaltaiseen keskieurooppalaiseen maahan, joiden pomot eivät ole pitkään aikaan vaihtuneet.

Kun Pia Nybäck oli valittu Ampumaurheiluliiton uudeksi puheenjohtajaksi, häntä onnittelivat kunniapuheenjohtaja Alpo Vehanen (vas.) ja Nybäckä ennen neljän vuoden ajan liittoa johtanut Mikko Nordquist.

– Heistä on tullut vuosien aikana hyviä tuttuja ja kavereita keskenään, mutta sitten täältä tulee tuntemattomampi henkilö paikan päälle. Suomalaiset eivät ole kuitenkaan ampujina tuntemattomia eikä Suomi ampumaurheilumaana. Emme saa pudota kansainvälisistä luottamustehtävistä pois.

Olisiko luontevaa, että puheenjohtaja valittaisiinkin neljäksi vuodeksi eli olympiadiksi kerrallaan?

– Sekin olisi mahdollista. Se on ajatuksena mielenkiintoinen, Nordquist vastaa.

Mielenkiintoista kuultavaa on myös Nordquistin pohdinta kahden eri kulttuurin kohtaamisesta – talouselämän ja urheilujärjestön johtamisen.

– On merkillepantavaa, että ne ovat fiilikseltaan ja kokemuksina kaksi eri asiaa, vaikka liiton johtotehtävissä on paljon taloutta. Urheilussakin talous tietysti ratkaisee paljon, mutta tavoitteet ovat toisensortiset kuin talouselämässä. On vanhaa urheiluhenkeä, on olympialaiset, jotka merkitsevät paljon, on nuorisotyötä... Nämä puuttuvat tyystin talouselämästä. En kuitenkaan koe, että kaksi kulttuuria olisi ollut törmäyskurssilla, vaan totean, että järjestelmät ovat vain niin erilaiset. Ja tähän sain tottua. Kaksi vuotta meni opettellessa, ja kahden vuoden ajan ymmärsin asiat paremmin.

Nybäck sanoo, että uuteen tehtävään perehtyminen vie varmasti aikansa, vaikka asiasällöt ovatkin tuttuja useiden vuosien hallitustyöskentelyn kautta.

– Mutta on selvä, että oma ajankäyttö ja asioiden priorisointi on tehtävä uuden roolin mukaan. Ja totuushan on, että kukaan ei saa mitään aikaan yksin. SAL:lle valittiin hyvä ja aktiivinen hallitus, liiton toimihenkilöt ovat kokeneita ja osaavia ja lisäksi toiminnassa on iso joukko aktiivisia ampumaurheiluihmisiä erilaisissa rooleissa niin valiokunnissa, jaostoissa, seuroissa kuin alueellakin. Yhteistyötä tekemällä ja oikeisiin asioihin keskittymällä saamme varmasti tuloksia aikaan.

– Talousnäkökulma on liitolle hyvin tärkeä. Vahva talous mahdollistaa haittujen toimenpiteiden toteuttamisen ja kaikenlaisen kehitystyön. Talouden tulee olla kunnossa, jotta liitto voi toteuttaa tehtävänsä ja tukea sekä urheilijoita että seuroja.

– Järjestötoiminta ja liike-elämä toimivat toki osittain eri lainalaisuuksien mukaisesti. Kuitenkin uskon, että kaiken toiminnan johtamisessa on paljon yhteisiä asioita: ihmisten on tiedettävä mihin suuntaan ollaan menossa ja toiminnan tulee olla selkeää, ymmärrettävää ja läpinäkyvää, jotta ihmisillä säilyy halu tehdä töitä yhteisten tavoitteiden eteen ja kehittää toimintaa. ♦

Pia Nybäckistä lisää seuraavalla aukeamalla. Mikko Nordquistin haastattelu sivulla 9.

Ampumaurheiluliiton uusi puheenjohtaja Pia Nybäck:

”MENESTYS VAATII OIKEITA VALINTOJA JA KESKITTYMISTÄ OLEELLISEEN”

Teksti ja kuva: Lassi Palo

Suomen Ampumaurheiluliiton uuden puheenjohtajan Pia Nybäckin mukaan lähtökohdat ovat kunnossa, ja tästä on hyvä jatkaa ampumaurheilun kehittämistä Suomessa. Mutta menestys vaatii oikeita valintoja ja keskittymistä oleelliseen – vain tekemällä tärkeimmiksi määritellyjä asioita sitkeästi loppuun asti saamme tuloksia aikaan, hän sanoo.

Pia Nybäck on Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja tulevien kahden vuoden ajan.

Suomen Olympiakomitean valtuuskunta valitsi kokouksessaan 21. marraskuuta seuraavaksi nelivuotiskaudeksi puheenjohtajan, varapuheenjohtajat ja hallituksen. Pia Nybäck oli ollut OK:n varapuheenjohtaja vuodesta 2009 lähtien. Varapuheenjohtajan paikkaa hän ei nyt saanut, mutta hallitukseen hänet valittiin – ja millä tavalla! Nybäck sai hallituksen jäsenten vaalissa eniten ääniä eli 69. Ääniä oli jaossa kaikkiaan 89.

Hallitukseen valittiin Nybäckin lisäksi Antti Peltoniemi (67 ääntä), Maria Laakso (63), Hannu Tihinen (60), Antti Pihlakoski (46) ja Tuuli Merikoski (45). Urheilijoita edustavat Sari Multala ja Olli-Pekka Karjalainen. Olympiakomitean hallitukseen kuuluvat myös Kansainvälisen Olympiakomitean (KOK) jäsenet Peter Tallberg ja Saku Koivu.

Nybäck oli helpottunut heti valintansa jälkeen:

– Ihan mukavaa, että tuli näin reilu kannatus! Ehdin jo miettiä, kuinka äänestyksessä oikein käy, koska ehdokkaita oli niin paljon, Nybäck kertoi pitkän kokouksen jälkeen.

Töitä on paljon, mutta tästä on nyt hyvä jatkaa, hän sanoo.

– Hallituksessa noin puolet on uusia ja puolet vanhoja. Kaikki ovat aktiivisia urheilulihmisiä.

Kun nimelistaa katsoo, voi sanoa, että paitsi aktiivisia myös erittäin kokeneita. Se on hyvä, sillä Olympiakomitean ensi vuoden toiminnan painopiste-alueet ovat huippu-urheiluyksikön toiminnan käynnistäminen, suomalaisen huippu-urheilun uuden toimintatavan täytäntöönpano ja johtaminen sekä integroituminen suomalaisen liikunnan ja urheilun yhteiseen visioon ”maailman liikkuvien urheilukansa 2020”. Toiminnan viitekehyksenä on urheilijan polku ja johtajatuksena ”urheilija keskiössä”.

Nybäck on ollut mukana suunnittelemassa ja rakentamassa suomalaisen huippu-urheilun uutta toimintamallia. Ennen OK:n valtuuskunnan kokousta hän sanoi kokevansa ”mielekkääksi” sen, että hän olisi mukana myös toteutusvaiheessa ja varmistamassa, että se lähtee liikkeelle suunnitellusti.

Kova tavoite toteutui, ja nyt alkaa aikamoinen työrupeama. Jos oli Nybäckin varapuheenjohtajakausi ”todella mielenkiintoinen”, kuten hän on todennut, on sitä nyt myös hallituksen jäsenyys seuraavien neljän vuoden ajan, koska näin isoa muutosta suomalaisessa urheilussa ja liikunnassa ei ole aiemmin tehty. Huippu-urheilun muutostyön kanssa samaan aikaan on käynnissä uuden urheilujärjestön rakentaminen.

Nybäck on painottanut myös tiiviin ja yhteisiin tavoitteisiin tähtäävän yhteistyön kehittämistä Olympiakomitean, lajiliittojen ja uuden liikuntajärjestön kanssa sekä yhteistyön syventämistä Paralympiakomitean ja Kihun kanssa. Tulevan olympiadin tärkeiksi tavoitteiksi hän oli aiemmin kirjannut myös kilpailukykyisten resurssien varmistamisen suomalaisen huippu-urheilun kehittämistarpeita vastaaviksi painottaen erityisesti oman varainhankinnan lisäämistä – erittäin haasteellisesta markkinatilanteesta huolimatta.

MONIPUOLINEN HUIPPU-URHEILIJA

Kuten edellisellä sivulla on kerrottu, Nybäckin marraskuinen viikko oli ikimuistoinen, sillä vain muutama päivä OK:n kokouksen jälkeen hänet valittiin Ampumaurheiluliiton puheenjohtajaksi.

Nybäck täyttää tapaninpäivänä 43 vuotta. Hän on helsinkiläinen, avioliitossa ja ala-asteikäisen tyttären äiti. Monet muistavat hänet Julinina, kun hän ennen avioitumistaan voitti tyttönimellään kaksoistrapin MM-kultaa vuonna 1999 ja EM-kultaa vuonna 1998. Sydneyn olympialaisissa vuonna 2000 hän sijoittui 13:nneksi.

Nybäckin urheilullisesta monipuolisuudesta kertoo se, että Nybäck kilpaili taitoluistelussa kansallisella tasolla vuosina 1980-87. Sen jälkeen hän toimi kahdeksan vuoden ajan seuravalmentajana. Ja onpa hän toiminut myös alppihihdonopettajana 1990-luvulla.

– Monipuolinen urheilutausta on huippu-urheilun muutostyöryhmän tutkimustenkin mukaan hyödyksi huippu-urheilijoille. Menestyneiden huippu-urheilijoiden taustalta löytyi tutkimuksessa tyypillisesti useita eri lajeja ja sitä kautta myös määrällisesti paljon erilaista liikuntaa ja urheilua. Mutta luulensa, että harva on tällaisia asioita tietoisesti miettinyt lapsuus- ja nuoruusvaiheissa. Kyllä ratkaisevaa on varmasti ollut se, että liikkuminen eri muodoissaan on ollut hauskaa ja innostavaa.

Tarmokas, asiantunteva, osaava, verkostoitunut, hyvä työpari. Näin Nybäckää luonnehditaan. Hänelle onkin kertynyt jo varsin mittava lista urheilun ja liikunnan luottamustehtäviä. Hän on kuulunut Ampumaurheiluliiton hallitukseen vuodesta 2004 lähtien. Olympiakomitean hallituksen jäsen hän oli vuosina 2005-08, ja Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskuksen (Kihu) hallituksen jäsen hän on ollut vuodesta 2010 lähtien. Luottamustehtävistä mainittakoon vielä Olympiakomitean valmennuksen asiantuntijaryhmän ja Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtoryhmän jäsenyys vuosista 2004 ja -05 lähtien.

Myös Nybäckin strategisen osaamisen ja tulokellisen johtamisen on sanottu tukevan huippu-urheilun muutostyön jalkautumista. Hän on ITAB Shop Concept Finland Oy:n tuotanto-, hankinta- ja logistiikkajohtaja, ja

aiemmin hän on toiminut muun muassa Fiskarsissa tehtaanjohtajana Hackmanin ja Arabian tehtaila.

Nybäck on koulutukseltaan diplomi-insinööri (Teknillinen Korkeakoulu 1997). Hän on suorittanut eMBA- johtamiskoulutusohjelman Turun Kaupakorkeakoulussa (2009).

Nybäck sai merkittävän tunnustuksen Olympiakomitean valtuuskunnan kokouksen aluksi, kun hänelle myönnettiin ansioristi Suomen Olympiakomitean ja olympialiikkeen hyväksi tehdystä työstä. Ansioristejä ja -mitaleja jaettiin kaikkiaan 74 henkilölle myös urheilullisista saavutuksista. Suuren ansioristin sai kaksi kautta Olympiakomitean puheenjohtajana toiminut Roger Talermo.

Kaikki edellä mainittu on vain omiaan vahvistamaan luottamusta Nybäckin kohtaan. Miksi päätit nyt ryhtyä Ampumaurheiluliiton puheenjohtajaksi?

– Olen ollut pitkään mukana suomalaisen urheilujärjestöelämän erilaisissa tehtävissä. Koen, että nyt on sopiva ajankohta keskittyä erityisesti Ampumaurheiluliiton toimintaan kun koko suomalainen urheiluelämä on isojen muutosten edessä ja myös huippu-urheilussa on menossa iso rakenteiden ja toimintatapojen muutos. On koko lajin kannalta hyvä olla mukana muutoksen toteuttamisessa ihan alusta alkaen.

Urheiluliiton puheenjohtajaehdokkaillakin kysyttiin jokin aika sitten, millä keinoilla oma lajisi kilpailee jatkossa harrastajista muiden lajien kanssa. Mitä vastaat ampumaurheilun osalta?

– On aika tavallista, että valtaosa ampumaurheilua kokeilevista ihmisistä pitää siitä ja innostuu kokeilusta. Näkisin, että meidän tulisi eri keinoilla helpottaa lajin pariin hakeutumista ja ensimmäisiä kokeiluja. Sen jälkeen seurojen tulisi onnistua pitämään nämä ihmiset lajin parissa, jotta alkuinnostus johtaisi myös pitkäaikaiseen harrastukseen. Perusasioita ovat varmasti seuratoiminnan ja seurojen tarjoaman palvelun ”tuotteistaminen”, jotta kaikilla seuroilla olisi käytettävissään hyväksi havaittu ja selkeä malli uusien harrastajien ampumakoulujen ja muiden tapahtumien järjestämiseksi sekä myös selkeä polku, jota pitkin ohjata uudet jäsenet mukaan seuran toimintaan. Toki kyse on myös resurssista, mutta hyvät toimivat mallit helpottavat myös resurssien tarvetta kun joka kerralla ei tarvitse keksiä pyörää uudelleen.

Miten luonnehdit suomalaisen ampumaurheilun tilannetta juuri nyt, kun sinut on valittu Ampumaurheiluliiton johtoon?

– Minusta tilanteemme on lähtökohtaisesti melko hyvä: kaikilla toimi-

aloilla meillä on hyviä hankkeita aloitettu ja menossa, huippu-urheilussa olemme siirtyneet ammattimaisen valmentautumisen polulle ja monia perusasioita on olemassa. Mutta toisaalta näen, että olemme sellaisessa tilanteessa, jossa nyt tehtävät päätökset vaikuttavat oleellisesti siihen mihin suuntaan lajimme ja toimintamme kehittyvät tulevaisuudessa. Lajien välinen kilpailu harrastajista ja aktiivisista seuratoimijoista kiristyy, nykyisin ihmiset asettavat enemmän vaatimuksia myös harrastuksilleen. Samoin huippu-urheilussa kilpailu on äärimmäisen tiukkaa ja se tuntuu kovenevan jatkuvasti. Myös varainhankinnan puolella on kaikilla lajeilla haastavat ajat, ja meidän lajillamme on lisäksi lajikohtaisia olosuhteisiin, ympäristöön ja lainsäädäntöön liittyviä haasteita. Meidän tulee jatkossakin kehittää toimintaamme systemaattisesti, jotta pärjäämme näissä olosuhteissa.

Entä millaisen perinnön edeltäjäsi Mikko Nordquist sinulle jätti?

– Lähtökohdat ovat kunnossa, ja tästä on hyvä jatkaa ampumaurheilun kehittämistä Suomessa. Mutta menestys vaatii oikeita valintoja ja keskittymistä oleelliseen – vain tekemällä tärkeimmiksi määriteltyjä asioita sitkeästi loppuun asti saamme tuloksia aikaan.

Mitä mieltä olet Ampumaurheiluliiton käynnistämistä hankkeista, kuten esimerkiksi Me yhdessä -prosessista?

– Hyviä hankkeita on useampia, niistä tärkeimmät varmasti juuri tämä Me yhdessä sekä huippu-urheilun valmennusjärjestelmän systemaattinen kehittäminen. Koko ampumaurheiluväen on yhdessä varmistettava, että asioita viedään käytäntöön asti niin, että ne oikeasti palvelevat koko toimintaa.

Mitä kolme asiaa ovat päällimmäisenä ajatuksissasi, kun nyt alat johtaa Ampumaurheiluliittoa?

– On vaikea tässä vaiheessa eritellä kolmea yksittäistä asiaa. Kokonaisuutena näen, että hyviä asioita on aloitettu ja käynnissä, toiminnan sisältöön tuskin ainakaan tullaan lisäämään uusia asioita. Saattaa olla, että jatkossa pyritään hieman fokusoimaan toimintaa ja resurssien käyttöä ja yhä enemmän edistämään yhteistyötä. Ratkaisevaa lajimme kannalta on miten hyvin haluamme ja pystymme tähtäämään samaan maaliin, yli alueellisten ja lajirajojen. ♦

Olympiakomitean uudesta puheenjohtajasta Risto Niemisestä kerrotaan sivulla 46.

SIUS

Years ahead in research
and development...

Official ISSF Result Provider
Worldwide the only system
with ISSF-approval
for all disciplines

HYBRIDSCORE®

**A worldwide first hybrid electronic scoring target
for air guns and small bore rifles**

The target for all needs

From a **single lane installation** with integrated digital display (without an additional control unit) to a **system for small competitions**
... anything is possible!

**No paper rolls / rubber rolls
= lower operating costs**

THE SENSATION
Best price/performance

- Hybrid system (double IR beam and acoustic measurement)
- Contact-free shot measurement across the target plane
- No parallax errors
- Sensational consistent accuracy
- Integrated high-intensity LED target illumination
- Low operating costs (no paper rolls / rubber rolls)
- Weatherproof for outdoor shooting
- Worldwide patent application
- ISSF certification applied (phase 1)
- Unbeatable price / performance ratio

SIUS AG | Im Langhag 1 | CH-8307 Effretikon | Switzerland
Tel. +41 52 354 60 60 | Fax +41 52 354 60 66
www.sius.com | admin@sius.com

Hallitukseen neljä uutta jäsentä

Timo Laurilasta ja Mikko Taussista uudet varapuheenjohtajat

Keravalainen Timo Laurila ja Mikko Taussi Mikkelistä valittiin Suomen Ampumaurheiluliiton (SAL) liittovaltuuston kokouksessa 24. marraskuuta liiton uusiksi varapuheenjohtajiksi. Laurila valittiin kausiksi 2013-14 ja Taussi kaudeksi 2013.

Espoolainen kansanedustaja Marjo Matikainen-Kallström (kok) oli ilmoittanut haluavansa luopua varapuheenjohtajuudesta kesken toimikauden. Syynä olivat hänen muut luottamustehtävänsä. Taussi jatkaa hänen kautensa nyt loppuun.

Paula Viitasaaari ja Heikki Keskitalo olivat Matikainen-Kallströmin tavoin ilmoittaneet, etteivät jatka hallituksessa. Hallituksessa jatkaa Juha-Pekka Alanen Tampereelta, ja liittovaltuusto valitsi hallituksen jäseniksi kaudelle 2013-14 Markku Hertzin Mikkelistä, Vesa Saviahden Lempäälästä ja Curt Sjöblomin Vantaalta.

Hertz on Mikkelin Ampujien puheenjohtaja. Pohjois-Hämeen Ampujia edustava Saviahde on liikkuvan maalin erikoismies, joka päätti menestyksekkään huippu-urheilijan uransa kaksi vuotta sitten. Sjöblomin seura Sibbo Skyttegille, ja hän toimi aiemmin liiton varapuheenjohtajana.

Kaudelle 2013 hallitukseen valittiin Jukka Törmänen Sodankylästä ja Marja Maunula Orimattilasta. Törmänen on nuorisovalioikunnan puheenjohtaja ja tehoryhmävalmentaja. Maunula puolestaan kuuluu Orimattilan Seudun Urheiluaupujien haulikkojoastoon.

Uusia hallituksen jäseniä ovat siis Hertz, Saviahde, Törmänen ja Maunula.

Vuoden 2013 painopistealueet

SAL:n liittovaltuusto hyväksyi vuoden 2013 toiminta- ja taloussuunnitelman. Valtuuston kokouksessa käsiteltyt ensi vuoden painopisteet ovat

- Me yhdessä -seuratukiprosessi eli seuratoimijoiden hyvinvoinnin ja osaamisen varmistaminen, tukipalvelut ja -henkilöt seuroille sekä urheilijan polun jalkauttaminen
- aluejaostot osaamiskeskusiksi seurojen tueksi
- menestyminen EM-kilpailuissa
- harjoittelun ja opiskelun yhteensovittaminen (akatemijärjestelmä)
- talouden varmistaminen ja vahvistaminen
- Ensi vuosi on kumppanuuden vuosi. Keskiössä ovat urheilija, seuratoimijat ja seurat. Tehdään yhdessä, pystytään enempään, toiminnanjohtaja Risto Aarrekiivi tiivistä.

Timo Laurila, varapuheenjohtaja

Mikko Taussi, varapuheenjohtaja

SAL:n liittovaltuusto hyväksyi myös liiton ensi vuoden talousarvion, jonka tulopuoli päättyi lukemaan 2 106 100 euroa. Tulokseksi on budjetoitu nollatulos.

Liittovaltuusto käsitteli myös uuden Kilpailutoiminnan yleissäännöt ja ohjeet ja hyväksyi ne pienin muutoksin. Muutoksista kerrotaan tarkemmin myöhemmin.

Katsaus Me yhdessä -prosessiin

Kokouspäivän aikana kuultiin myös Rainer Hirvosen ja Toijalan Urheiluaupujien Arto Palinin katsaukset Me yhdessä -prosessin tilanteesta ja tulevista suunnitelmista. Prosessin tavoitteena on rikastaa toimintakulttuuria, selkeyttää työnjakoa ja kirkastaa ampumaurheilun kuvaa.

- Toiminnan halutaan tuottavan iloa, mielihyvää ja onnistumisen elämyksiä. Mielekkyyden on tärkein asia, jonka takia lähdetään vapaaehtoistoimintaan mukaan. Pari vuotta käynnissä ollut Me yhdessä -prosessi ohjaa liiton toimintaa eli olemme kääntäneet

pyramidin nurinpäin, kuten pitikin. Ohjausimpulssit tulevat seuroista liittoon päin, Hirvonen sanoi.

Prosessi tarjoaa seuroille koulutusta, ohjausta ja valmennusta niistä lähtökohdista, jotka seuroilla on, sekä ohjausta urheilijoille ja harrastajille. Radanpitäjät saavat neuvoja olosuhteiden kehittämiseen ja koulutukseen. Seuratoimijat saavat muun muassa koulutusta kilpailujen järjestämiseen sekä viestintään, markkinointiin ja varainhankintaan.

Tänä vuonna järjestettiin neljä koulutusviikonloppua Suomen Urheiluoipistolla. Paikalla oli kahdeksan seuraa ja kolmisenkymmentä koulutettavaa. Ensi vuonna mukana on kymmenen seuraa. Haku päättyy 30. marraskuuta.

Aluetasosta halutaan Hirvosen mukaan osaa mikeskukset. Niiden toimintatavoiksi Hirvonen mainitsi muun muassa seuratapaamiset, räätälöidyt seurakohtaiset kehittämistoimenpiteet ja usean seuran yhteiset kehittämishankkeet.

Palin on erittäin tyytyväinen Me yhdessä -prosessin antiin. Hänen edustamansa seura on onnistunut kehittämään toimintaansa lyhyessä ajassa paljon.

- Kuka tekee ja mitä tekee -ajatus on lähtenyt hyvin käyntiin. Meillä ei ollut pari vuotta sitten yhtään kultahippuikäistä ampumaurheilijaa, ja nyt heitä on kahdeksantoista. Kolme koulutettua ohjaajaa ohjaa heitä kahtena iltana viikossa, Palin kertoi.

- Paljon on tekemättä ja paljon on järjestämättä, mutta voin sanoa, että seuran yleinen viihtyvyys on kohentunut, keskustelua käydään ja seuralla on visio. Olen ylpeä myös siitä, että ensi vuoden toimintasuunnitelmassa ei ole vain vaihdettu vuosilukuja, vaan olemme porukalla oikeasti miettineet, mihin keskitymme, mitkä asiat voimme hoitaa ja miten menemme eteenpäin. Prosessi on luonut uutta intoa, ja seurassa on alkanut tapahtua saamamme hyvän ohjeistuksen ansiosta, Palin sanoi.

SAL:n kokoukselle ja valtuustolle kerrottiin myös uuden tulospalveluohjelman tilanteesta. Tulospalveluohjelmasta vastaavan yrityksen Ilves Solutionsin edustaja Petri Manninen pahoitteli aikataulujen myöhästymisiä. Hän kertoi yhteistyökumppanin ja edustamansa yrityksen ongelmista, joita hän luonnehti paljolti resurssiongelmiksi. Ne ovat joutuneet muun muassa henkilövaihdoksista.

- Aikataulusuunnitelman mukaisesti kaikki ohjelman toiminnot ovat testattavissa vuoden vaihteessa eli ohjelma on tuolloin pitkälti valmis, Manninen sanoi. ♦

Markku Hertz.

Vesa Saviahde.

Jukka Törmänen.

Marja Maunula.

Mikko Nordquist oli Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja neljän vuoden ajan eli 2008-12. Hienoa aikaa, hän sanoo tyytyväisenä.

Mikko Nordquist: "Kiitokset teille kaikille!"

Teksti ja kuva: Lassi Palo

Mikko Nordquist kertoi lokakuussa järjestetyn Grande Finale -viikonlopun avauspuheenvuorossaan, ettei hän asetu enää ehdokkaaksi Suomen Ampumaurheiluliiton puheenjohtajaksi. Neljä vuotta hallituksen puheenjohtajana riittää, hän sanoi.

Nordquist olikin ennen Ampumaurheiluliiton syyskokousviikonloppua vaihtelevin fiiliksin. Hän oli ajoittain kaihoisin mielin, ja ajoittain hän mietti, että "aikansa kutakin". Mutta hienoa aikaa tämä on kieltämättä ollut, hän summasi puheenjohtajakautensa.

– Liiton asiat ovat suhteellisen hyvällä mallilla. Hallitus on käsitellyt asiat selväpiirteisesti ja ajatukset ovat kirkkaat. Tästä on hyvä mennä eteenpäin, Nordquist sanoi.

– Mutta kun huippu-urheilun muutosryhmän ajatukset astuvat arkeen ja lajiliitot alkavat niitä työstää, on Ampumaurheiluliitossakin tehtävä tietynlaisia rakenteellisia muutoksia, jotta se pystyisi viemään muutoksia eteenpäin. Meillä on esimerkiksi oltava hyvä valmentajakaarti ja hyvin toimiva liiton sisäinen organisaatio. Meidän on myös pystyttävä hankkimaan itse yhteistyökumppaneita nykyistä enemmän, koska rahat eivät muuten riitä. Kaikki asiat kallistuvat, esimerkiksi matkat, koska ampumaurheilumaailma vain laajenee.

Suomen Ampumaurheiluliitto valitsi porilaisen Nordquistin puheenjohtajakseen neljä vuotta sitten. Hän oli liittovaltuuston puheenjohtajana osallistunut keväästä 2007 lähtien jokaiseen hallituksen kokoukseen, joten hän oli hyvin selvillä liiton asioista. Hän toimi aiemmin myös SAL:n Lounais-Suomen alueen puheenjohtajana kahden vuoden ajan.

Nordquist valittiin uudelle kaksivuotiskaudelle SAL:n kokouksessa vuonna 2010. Hän on sano-

nut, että "kaksi vuotta on liian vähän tällaisessa tehtävässä", sillä hänen mukaansa kahden vuoden aikana oppii sen, mikä seuraavien kahden vuoden aikana pitää tehdä.

Nordquist täytti viime tammikuussa 70 vuotta. Syntymäpäivähaastattelussaan hän sanoi, että vuodet SAL:n puheenjohtajana ovat olleet työntäyteisiä. Ajankäyttö yllätti, sillä häneltä meni kaiken muun ohessa noin 90 matkavuorokautta vuodessa puheenjohtajan tehtävien hoitamiseen. Se ei kuitenkaan häntä harmittanut.

– Vaikka vaikeitakin asioita on ollut, kokonaisuutena vuodet ovat olleet miellyttäviä. Olen oppinut tuntemaan ihmisiä niin kotimaassa kuin ulkomaillakin, ja olen luonut uusia kontakteja. Isohkon ja menestyneen liiton johtaminen on myös tuonut mukanaan velvoitteita eri suuntiin. Tehtäviin sisältyy paljon muutakin kuin kokousten johtamista, kuten esimerkiksi huomionosoituksia ja yhteistyötä eri tahojen kanssa, hän sanoi.

Uusi olympiadi alkamassa

Lokakuun lopussa järjestetyn Grande Finalen avauspuheenvuorossaan Nordquist totesi, että takana on olympiadi ja uusi on alkamassa. Matkan varrella ampumaurheilijat olisivat voineet saavuttaa paremmalla onnella vielä parempia tuloksia, hän arvioi.

– Lontoon olympialaiset sujuivat kuitenkin mielestäni hyvin, kuten maailmancupit, liikkuvan maalin MM-kilpailut ja nuorten EM-kilpailutkin. Practical-ampujilla oli loistava vuosi. Kaiken kaikkiaan hieno vuosi siis. Kaikki valmistautumiset ja kunnonajotukset olivat kohdallaan – vain tuuri puuttui. Mutta sellaista urheilua on. Nyt aloitamme työt kohti Rio de Janeirossa vuonna 2016 järjes-

KOLME FAKTAA

Mikko Nordquistin kolme ikimuistoisinta hetkeä Ampumaurheiluliiton johtotehtävissä

1. Marjo Yli-Kiikan ilmakiväärin EM-hopea Italian Bresciassa vuonna 2011. "Hän voitti hopeaa mutta hävisi kultamitalin, harmittavasti vain 0,1 pisteellä", Nordquist on todennut.
2. Pekingin olympialaiset 2008, jolloin Nordquist oli liittovaltuuston puheenjohtaja.
3. Naisten ilmapistooliammunta Lontoon olympialaisissa 2012. "Se oli huippujännittävää, kun Mira Suhosella oli kaikki kortit takataskussaan yhdessä vaiheessa. En sitä unohtanut!"

tettäviä seuraavia kesäolympialaisia. Tähän väliin mahtuu useita EM- ja MM-kilpailuja.

Muutama päivä ennen SAL:n kokousta Nordquist vielä harmitteli suomalaisampujien huonoa tuuria, jonka takia olympiapaikkoja ei tullut neljää enempää Lontooseen.

– Vaikka lähtöviivalla oltaisiin ihan yhtä hyviä, huono tuuri voi ratkaista kaiken. Se on nähty monta kertaa niin maailmancupeissa kuin olympialaisissakin. On kuitenkin muistettava, että kun urheilija kilpailee olympialaisissa, on hän tehnyt erittäin paljon töitä! Tulostaso vain kiristyy ja kilpailu maailmalla kovenee.

Nordquist muistaa lämpimästi myös nuoria ampumaurheilijoita, jotka ovat hakenet aktiivisesti kansainvälistä tuntumaa ja menestyneetkin hyvin.

– He ovat näyttäneet kykynsä. Ei kuitenkaan sovi unohtaa valmentajien taitoa ja tekemää työtä. Tästä on hyvä jatkaa kohti Rio de Janeiropa.

Vierumäellä järjestettiin viime helmikuussa ilma-aseiden EM-kilpailut, joiden onnistumiseksi tehtiin paljon töitä. Nordquist kiitti mukana ollutta aktiivista talkooväkeä.

– Saimme EM-kilpailuista erittäin paljon myönteistä palautetta eri tahoilta. Se on hieno asia, ja talkooväelle siitä kiitokset! Valitettavasti kisojen taloudellinen tulos jäi miinukselle, mutta pr:stä ja "goodwillista" joutuu joskus maksamaan.

Nordquist on harrastanut ampumaurheilua 55 vuoden ajan. Kipinän hän sai isältään Jussi Nordquistilta, joka oli kaksinkertainen MM-kultamitalisti (1949 ja 1958) ja edusti Suomea Rooman olympialaisissa vuonna 1960. Isänsä tavoin hän on kilpaillut 50 metrin ja 300 metrin kiväärilajeissa. Hän ampui aktiivisesti vuodesta 1954 aina vuoteen 1970 asti, mutta sen jälkeen työ vei ulkomaanmatkoineen niin paljon aikaa, että kilpaileminen jäi.

Nordquist oli 1980-luvun alussa neljä vuotta Satakunnan Ampujien (SA) puheenjohtaja. Ampumaurheilun järjestötoimintaan hän innostui uudelleen 2000-luvun alussa, kun Kalle Leskinen houkutteli hänet tuomarikursseille. Vuodesta 2002 alkaen hänellä on ollut kiväärituomarin kansainvälinen A-lisenssi, ja pistoolissa hän on kansallinen ylituomari.

– Tämä aika on antanut minulle paljon. On ollut hienoja hetkiä, ja olen saanut uusia hyviä ystäviä, joita jään kaipaamaan. Toivon näkeväni teidät kaikki jatkossakin radalla, kun olen joko kilpailemassa tai tuomaritehtävissä. Kiitokset teille kaikille! ♦

SSG voitti Pohjolan Maljan viidennen kerran peräkkäin

Sibbo Skyttegille ry:lle (SSG) ojennettiin Suomen Ampumaurheiluliiton varsinaisen kokouksen yhteydessä arvostettu Pohjolan Malja -palkinto.

Palkinto myönnetään SM-sijoitusten perusteella parhaalle ampumaurheiluseuralle. SSG sai palkinnon nyt viidentenä vuonna peräkkäin. Se oli ykkönen myös vuosina 2004-06.

Pian päättyvä vuosi oli SSG:lle tuloksekas. Sen urheilijat menestyivät erinomaisesti, sillä saldona oli 39 henkilökohtaista SM-kultamitalia (viime vuonna 38), 28 hopeaa (27) ja 23 pronssia (25). SM-joukkuemitaleja SSG tähtäsi yhteensä 23 eli 13 kultaa, kahdeksan hopeaa ja kaksi pronssia (26).

Lisäksi SSG:n Mika Riste voitti practicalin Euroopan mestaruuden. Hän oli mukana myös EM- ja MM-kultajoukkueissa. Timo Näätänen-Lihavainen voitti mustaruudissa MM-hopeaa, Teemu Rintala practicalissa EM-hopeaa ja Martti Paananen kompak-sportingin Y65-sarjassa EM-pronssia.

SSG:n ampujat Sakari Viertola, Antero Mustamäki ja Timo Näätänen-Lihavainen muodostivat mustaruudin MM-hopeaa voittaneen joukkueen.

Teksti ja kuva: Lassi Palo

Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja Mikko Nordquist (vas.) ja liittovaltuuston puheenjohtaja Hannu Haapaniemi ojensivat Pohjolan Maljan SSG:n puheenjohtajalle Elof Juseliukselle.

POHJOLAN MALJA 2011

1	Sibbo Skyttegille	1046	59	Oulaisten Ampujat	73		Luhangan Ampujat	18
2	Raseborgs Skyttar	593		Vakka-Suomen Ampujat	73		Muuramen Yritys	18
3	Kuopion Ampuma- ja Metsästysseura	538	61	Toijalan Urheiluampujat	72	119	Kauhajoen Ampujat	17
4	Kymppi-64	504	62	Borgå Skyttar-Porvoon Ampujat	70		Ahtärin Seudun Ampujat	17
5	Pohjois-Hämeen Ampujat	440	63	Haminan Practical Ampujat	69	121	Kajaanin Ampujat	16
6	Etelä-Saimaan Ampujat	419	64	Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura	65		Parikkalan Seudun Ampujat	16
7	Porkkalan Ampujat	403	65	Ivalon Urheiluampujat	63		Rantasalmen Urheilu- ja Metsästysampujat	16
8	Lahden Ampumaseura	395		Jakobstads Skytteförening	63		Simpeleen Hahlo	16
9	Orimattilan Seudun Urheiluampujat	384		Kosken Eränkävijät	63		Ylä-Vuoksen Ampujat	16
10	Salon Seudun Ampujat	360		Lapin Ampujat	63	126	Längelmäen Seudun Ampujat	15
11	Poliisien Ampumaseura	337		Lappeenrannan Siluettiampujat	63		Nurmijärven Ampuma- ja Metsästysseura	15
12	Mikkelin Ampujat	331	70	Asikkalan Ampumaseura	62		Pohjolan Ampujat	15
13	Satakunnan Ampujat	306	71	Härmän Seudun Ampujat	61		Sotkamon Ampujat	15
14	Turun Seudun Ampujat	303	72	Siilinjärven Urheiluampujat	60	130	Halsuan Metsästysseura	14
15	Kankaanpään Ampujat	289	73	Äänekosken Ampujat	58		Kuopion Urheiluampumaseura	14
16	Keski-Suomen Ampujat	279	74	Vähäkyrön Viesti	56		Lappajärven Ampujat	14
17	Haapajärven Ampumaseura	264	75	Heinolan Ampujat	54		Lounais-Hämeen Ampujat	14
18	Säkylän Seudun Ampujat	257	76	Myllykosken Ampujat	52		Orimattilan Jymy	14
19	Oriveden Ampujat	218		Range Masters	52		Pargas Skytteförening	14
20	Esbo Skytteförening	210	78	Kokkolan Metsästys- ja Ampumaseura	47		Raahen Ampujat	14
21	Pieksämäen Seudun Ampujat	178		Vihtin Ampujat	47		Skytteklubben Blinken	14
22	Sodankylän Ampujat	177		Viitasaaren Ampujat	47	138	Kälviän Tarmo	13
23	Suomussalmen Urheiluampujat	176	81	Kiikalan Metsästysyhdistys	46		Mäntän Seudun Ampujat	13
24	Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura	175	82	Tampereen Siluettiampujat	44		Riihimäen Ampumaseura	13
25	Kouvola Metsästys- ja Ampumaseura	163	83	Lohtajan Metsästysseura	43	141	Karstulan Metsästys- ja Ampumaseura	11
26	Seinäjoen Seudun Ampujat	162	84	Pielisen Ampujat	41		Kuusamon Ampujat	11
27	Lehtimäen Ampujat	144	85	Keitele Ampumaseura	40	143	Haukilahden Urheiluampujat	10
	Vasa Skyttegille-Vaasan Ampujat	144	86	Kaustisen Pohjan-Veikot	39		Koillis-Lapin Ampujat	10
29	Nokian Seudun Ampujat	141	87	Ala-Hämeen Ampujat	38		Porin Haukilikko Club	10
30	Kyrkslätt Skytteförening	136	88	Oulun Seudun Haukilikkoampujat	37		Turku Practical Team	10
31	Kuusankosken Ampujat	133	89	Isojoen Urheilijat	36	147	Flyjtskytteklubben	9
32	Ruotsalon Metsästysyhdistys	131		Karttulan Ampujat	36	148	Big Bore Club	8
33	Helsingin Varuskunnan Ampujat	118	91	Kaakon Hahlo	34		Ikäläisten Ampujat	8
	Lempäälän Ampujat	118	92	Keski-Uusimaan Ampumaseura	29		Kaakkois-Suomen Haukilikkoampujat	8
	Rauman Seudun Ampujat	118	93	Keuruun Seudun Ampujat	27		Liikennelaitoksen Ampujat	8
36	Oulun Metsästys- ja Ampumaseura	115		Pohjanmaa Practical	27		Trap-73	8
37	Hämeenlinnan Ampumaseura	109		Saarijärven Ampujat	27	153	Iisalmen Ampujat	7
38	Suomen Kasa-Ampujat	106		Varkauden Ampujat	27		Luumäen Ampujat	7
39	Kotkan Ampumaseura	97		Ylistaron Metsästysseura	27		Mäntsälän Urheilijat	7
40	Tikkakosken Ampujat	95	98	Kalajoen Metsästysyhdistys	26		Porvoon Metsästysyhdistys	7
41	Ålands Sportskytteförening	92		Kannuksen Ampujat	26	157	Kärkölen Kisa-Veikot	6
42	Mäntsälän Kennel- ja Metsästysseura	90		Punkalaitumen Kunto	26		Teekkariampujat	6
	Rovaniemen Ampujat ja Metsäveikot	90		Suonenjoen Urheilu- ja Metsästysampujat	26	159	Cal12	5
44	Jurvan Metsästysseura	88	102	Kuortaneen Kunto	23		Kiteen Ampujat	5
	Pohjois-Karjalan IPSC- ja Siluettiampujat	88		Nilsin Urheilu ja Metsästysampujat	23		Tempelikylin Ampujat	5
46	Joensuun Ampujat	87		Nurmeksien Ampumaseura	23	162	Ala-Satakunnan Ampujat	4
47	Hyvinkään Metsästys- ja Ampumaseura	85		Valkeakosken Rihla	23		Pelson Suo-Pojat	4
	Turku IPSC	85	106	Kainuun Urheiluampujat	22		Trap Ampujat	4
49	Haminan Ampumaseura	83		Maaningan Metsästys- ja Ampumaseura	22	165	Himangan Metsästysseura	3
	Loimaan Laukojat	83		Outokummun Ampumaseura	22		Pihtiputaan Ampujat	3
	Suomen Metsästysyhdistys	83	109	Euran Seudun Ampujat	20		Siilinjärven L uotiampujat	3
52	Hyvinkään Metsästysampujat	81		Ilomantsin Erämiehet	20	168	Ylivieskan Kuula	2
53	Lapuan Seudun Ampujat	78		Juvan Ampujat	20	169	Anttilan Erämiehet	1
54	Kauhavan Ampujat	77		Kiuruveden Erä ja Urheiluampujat	20		Kuhmon Metsästys ja Ampumaseura	1
55	Lohjan Ampujat	76		Lahden Silhouette & Practical Kerho	20		Metsästyskerho Paukku	1
56	Jalasjärven Ampujat	75	114	Nastolan Metsästysampujat	19		Vammalan Seudun Aqmpujat	1
	Tornion Seudun Ampujat	75		Pielaveden Ampuma ja Metsästysseura	19		Virtain Ampujat	1
58	Kontiolahden Urheilijat	74	116	Alavuden Ampujat	18			

173 seuraa

Hyviä uutisia Heinolasta & HEINOLAN SEUDULTA

Heinolan
Jää-
festivaali
2013

Suomen
Joulupuu-
kaupunki

Lintutarha
auki myös
talvella

Perinteinen
joulu-
näyttely

HEINOLAN JÄÄFESTIVAALI 2013

Kansainväliset jäänveistojoukkueet kisaavat **Heinolan Ranta-
puistossa 15.–17.2.2013**. Heinolan jäänveistokilpailun aiheena on KOHTAAMINEN – RENDEZVOUS. Ensimmäinen jäänveistokilpailu alkaa Heinolassa perjantaina 15.2. klo 09.00. Yleisöllä on vapaa pääsy sekä seuraamaan veistämistä että ihastelemaan näin syntyvää veistosnäyttelyä. Yleisö osallistuu myös veistosten arvosteluun yhdessä taiteellisen raadin kanssa. Jääfestivaalissa on runsaasti jäähän ja lumeen liittyvää ohjelmaa.

HEINOLA – SUOMEN JOULUPUUKAUPUNKI

Tervetuloa tutustumaan Suomen Joulupuu-
kaupunkiin Heinolaan. Tunnelmalliset pienet
joululahjaputiikit, kauniisti valaistut joulupuut
ja joulutapahtumat idyllisessä pikkukaupun-
gissa tarjoavat vaihtoehdon suurten market-
tien jouluruuhkaan. Tule kokemaan Suomen
Joulupuukaupunki ja hakemaan joulumieli
Heinolasta.

HEINOLAN LINTUTARHA AUKI MYÖS TALVELLA

Vuonna 1963 perustetulla Heinolan
lintutarhalla hoidetaan vuosittain noin
300 loukkaantunutta luonnonvaraista
lintua. Kotimaisten lajien lisäksi tarhal-
la on runsaasti papukaijoja, joista osa
juttelee mielellään kävijöiden kanssa.

A.F. Aironkatu 3, puh. (03) 8493 221, 050 5951 416
Avoinna talviaikaan, ma-pe klo 10-16, la-su klo 10-14

**Tervetuloa
tutustumaan!**

PERINTEINEN JOULUNÄYTTELY

Heinolan museoiden perinteiset joulu-
näyttelyt vievät kävijänsä menneiden suku-
polvien joulunviettoon.

Kaupunginmuseossa vietetään 1800- ja
1900-luvun joulua erilaisine kattauksineen,
ja Lääninkivalteri Aschanin talossa rauhoitu-
taan 1700-luvun lopun joulunviettoon.

Näyttelyt ovat avoinna 7.12. alkaen,
ja päättyvät loppiaiskahveihin Kivalterin
talossa. Lauantaina **15.12. Taidemuseon
pihapiirissä vietetään puolestaan Wanhan
Ajan Joulua.**

HEINOLA RESORT

Heinolan seudun, Hartolan, Heinolan ja Sysmän,
matkailu ja vapaa-ajan palvelut löytyvät jatkossa
kaikki samasta osoitteesta: **www.heinolaresort.fi**.
Sivusto avautuu tammikuussa 2013.

Heinola
Resort
-sivusto

SATU MÄKELÄ-NUMMELA ON VUODEN AMPUMA

Hyvin fiiliksin kohti Rio de Janeiroa!

Vuoden ampuma-urheilijana palkittu Satu Mäkelä-Nummela on tyytyväinen huippu-urheilija. Ainakin ”pääpiirteissään”. Urheilu, työ ja vapaa-aika ovat hyvässä tasapainossa, ja tämän hetkinen taloudellinen tuki riittää kattamaan ulkomaan leiri- ja kisakulut. Neljän vuoden takainen olympiavoittaja on suunnannut katseensa jo Rio Janeirossa vuonna 2016 järjestettäviin olympialaisiin.

Satu Mäkelä-Nummela tervehtii iloisesti työkaveritaan lahtelaisessa tavaratalo Kärkkäisessä. Kun hän kävelee tavaratalon kahvilaan, pöydissä istuvien päät kääntyvät merkiksi siitä, että neljän vuoden takainen trapin olympiavoittaja tunnustetaan hyvin.

Ampumaurheilun ammattilaiseksi Mäkelä-Nummela ei edes haluaisi. Hän sanoo suoraan, ettei se edes sopisi hänelle, koska hän kaipaava vaihtelua ja työkavereitaan. Leikkimielinen vitsailu ja vedonlyönti lämmittävät mieltä. Ennen Slovenian Mariborissa järjestettyä maailmancupin finaalia useampi henkilö lupasi Mäkelä-Nummelalle kaksi jättelöä, jos hän voittaa kisan.

Arvokas voitto tuli, ja jäätelölle person Mäkelä-Nummelaan työkaverit totesivat jälkeenpäin, että vastaavanlainen lupaus olisi pitänyt tehdä myös ennen Lontoon olympialaisia, joissa Orimattilan Seudun Urheiluampujien tähtiurheilija sijoittui seitsemänneksi. Hän putosi kuuden parhaan finaalist huikean jännittävän shoot offin eli uusinnan jälkeen.

Suomen Ampumaurheiluliitto (SAL) palkitsi Mäkelä-Nummelaan Lontoon ja Mariborin ansiolla Vuoden ampumaurheilijana lokakuun lopussa järjestetyssä kauden päätöstilaisuudessa Grande Finalessa. Mäkelä-Nummela on valittu Vuoden ampumaurheilijaksi myös vuosina 2008 ja -09. Neljä vuotta sitten hän voitti olympiakultaa Pekinissä ja sijoittui kolme vuotta sitten kolmanneksi MM-kilpailuissa.

Takana on tiukka vuosi, Mäkelä-Nummela sanoi ja piti hienona sitä, että menneyttä kautta arvostetaan tällä tavalla ja palkitaan pitkän työn tulokset. Onnistumiseni eivät olleet ihan huippuluokkaa, mutta onnistumisia tuli kuitenkin, hän kommentoi valintaansa.

Lontoon olympialaiset harmittivat Mäkelä-Nummelaa ”vähän aikaa”, mutta eivät enää. Hänen kautensa oli huhtikuussa järjestetyn Lontoon maailmancupin mahalaskua lukuun ottamatta tulokselisesti melko tasainen ja sujui loppuun asti hyvällä rytmillä. Mäkelä-Nummela onkin erittäin tyytyväinen, että hän jaksoi punnertaa vielä maailmancupin voittoon.

Aiemmin Juha Hirvi ja Satu Pusila on valittu vuoden parhaaksi ampumaurheilijaksi

neljä kertaa. Mäkelä-Nummela lisäksi Seppo Mäkinen on ottanut vuoden parhaan palkinnon vastaan kolme kertaa.

ISO KIITOS TYÖNANTAJALLE

Kahdeksantoista viikkoa ulkomailla ja yhteensä 1133 sarjaa eli 28325 kiekkoa. Siinä huippu-urheilija Mäkelä-Nummela tämän vuoden tiivis yhteenveto.

Syksyn ajan hän on tehnyt normaaleja työvuo- roja Kärkkäisellä, mutta kun harjoitus- ja kilpailukausi on kiivaimmillaan, on hän paljon poissa. Matkat suuntautuvat milloin Kanarian saarille, milloin Italiaan, Kyprokselle ja Serbiaan.

Mäkelä-Nummela kiittääkin lämpimästi työnantajaansa joustamisesta, vaikka alusta lähtien pelin henki on ollut selvä: kun maailman valioiden joukkoon kuuluvaa ampumaurheilijaa pyydettiin tavarataloon töihin, ilmoitti tämä heti olevansa usein poissa. Ei haittaa, Mäkelä-Nummela kertoo työnantajan vastanneen. Eikä ilmeisesti ole haitannutkaan.

Mutta on paljon matkustamisella haittapuo- lensakin. Mäkelä-Nummela arvioi istuneensa tänä vuonna enemmän lentokentillä ja -koneissa kuin kotisohvallaan. Olympiavuosi on toki poikkeus, mutta ei esimerkiksi ensi vuosi kovin paljon helpommalta vaikuta.

Mäkelä-Nummela myöntää, että etenkin kauden lopussa oli tylsää ajaa taas kerran lentokentälle. Hän nauttii ampumisesta ja kilpailemisesta mutta ei lainkaan matkustamisesta. Matkan paras hetki onkin usein se, kun kirjautuu lennolle takaisin kotiin.

Maailmancupin voiton jälkeen Mäkelä-Nummela on pitänyt taukoa ampumisesta, eikä hänen nyt tarvitse lähteä mihinkään, vaan hänellä on aikaa hoitaa kotia ja pihaa ja leipoa usein sekä huolehtia peruskunnosta lenkkeilemällä useita kertoja viikossa. Eräänä marraskuisena aamupäivänä hän ehti hauduttaa teerenlihat ennen kuin työvuoro alkoi yhdeltä iltapäivällä.

– Minulla on nyt hirveästi aikaa tehdä vaikka mitä, ja saan paljon aikaan. Kesä on sitten asia erikseen. Minua ei haittaa, vaikka en ehtisikään tehdä kaikkea suunnittelemaani vapaapäivänäni. En osaa vain olla, vaan minun pitää tehdä koko ajan jotain.

Mäkelä-Nummela ei käy kuntosalilla – ei ole kuulemma koskaan käynytäkään. Lenkkeilyn lisäksi aktiivinen hyötyliikunta ja runsaat 28000 nostoa neljä kiloa painavalla haulikolla pitävät 42-vuotiaan urheilijan sutjakassa kunnossa.

KAIKKI LÄHTEE SYDÄMESTÄ!

Mäkelä-Nummela on miettinyt jo tulevia vuosia, ei siis vain yhtä eli tulevaa vuotta. Katse on suunnattu vuoteen 2016, jolloin seuraavat kesäolympialaiset järjestetään Brasilian Rio de Janeirossa. Orimattilalainen nauttii tekemisestä

Satu Mäkelä-Nummela palkittiin Vuoden ampumaurheilijana lokakuun lopussa järjestetyssä Grande Finalessa.

Vuoden valmentajana palkittu Paula Viitasaari: "TYÖ ON KESKEN KAITSUN KANSSA"

Paula Viitasaari palkittiin Vuoden valmentajana Ampumaurheiluliiton kauden päätösjuhlissa Grande Finalessa.

"Tehty työ on vasta alkanut kantaa hedelmää. Toivon Kaitsun jatkavan uraansa ainakin Rio de Janeiroon asti, koska työ on vielä kesken."

Ampumaurheiluliitto valitsi Vuoden valmentajaksi Paula Viitasaaren, joka on Lontoon olympialaisten ilmapistoolin finaaliassa ampuneen Kai Jahnssonin valmentaja.

Jahnsson ei ole vielä tarkasti kertonut jatkostaan ampumaurheilussa. Viitasaari halusi rauhoittaa tilanteen heti Lontoon jälkeen, koska kausi oli pitkä ja valmennettavansa "takki tyhjä". Isoja linjauksia ei haluttu tehdä, ja asiaan palataan loppuvuoden aikana. Jahnsson osallistui Thaimaan Bangkokissa lokakuun lopussa järjestettyyn Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n maailmancupin finaaliin ja jäi sen jälkeen ansaitulle lomalle.

– Meillä on yksi iso keskustelu käymättä, ja se tullaan käymään lähiaikoina, Viitasaari sanoo.

Hän toivoo valmennettavansa jatkavan kilpaurheilua ainakin vuoteen 2016 asti. Tuolloin järjestetään seuraavat kesäolympialaiset Brasilian Rio de Janeirossa.

– Totta kai toivon "Kaitsun" jatkavan, koska hän on noussut maailman kärkeen eikä hänellä ole vielä saavutettuna olympiamitalia. Tehty työ on alkanut kantaa hedelmää, ja työ on vielä kesken.

Jahnsson sijoittui Lontoon olympialaisissa kahdeksanneksi. Samassa kaupungissa huhtikuussa järjestetyssä maailmancupissa hän oli neljäs tähdittäen tuloksen 687,9 (588+99,9), joka on uusi finaalin jälkeinen Suomen ennätys. Myös peruskilpailun tulos oli uusi SE.

Viitasaari onkin tyytyväinen pian päättyvään olympiavuoteen. Tavoitteet toteutuivat, eikä takapakkeja tullut. Uudet SE:t eivät olleet yllätyksiä, ja kun ne tulivat vielä kovassa kansainvälisessä kilpailussa, jäi kaudesta erittäin hyvä maku.

KIITOKSIA KOKO TIIMILLE

Viitasaari korostaa, ettei valmentajapalkinto tullut "hetkessä", sillä kaksikon

Tekstit ja kuvat: Lassi Palo

Sami Heikkilä Vuoden nuori ampumaurheilija toisen kerran peräkkäin

JUNNUAJAT NYT TAKANA, ENSI VUONNA MIESTEN SARJAAN

Kahtena vuonna peräkkäin Vuoden nuoreksi ampumaurheilijaksi valittu Sami Heikkilä voisi ikänsä puolesta jatkaa vielä ensi vuoden poikien sarjassa. Junnuajat ovat kuitenkin nyt takana, sillä hän on päättänyt siirtyä miesten sarjaan, jotta olisi valmis kamppailemaan mitaleista vuoden 2014 MM-kilpailuissa.

Viime vuoden tapaan Vuoden nuori ampumaurheilija on liikkuvan maalin EM- ja MM-mitaleja kahminut Sami Heikkilä. Valinta ei nuorta miestä yllättänyt, mutta tyytyväinen hän taas kerran oli.

– Kausi meni aika kivasti. Minulle tuli eniten meriittejä, Heikkilä sanoi pari viikkoa palkitsemisensa jälkeen.

Eikö "aika kivasti" ole laimea ilmaisu siihen nähden, mitä kauden aikana saavutit?

– No joo... Oli se hyvä kausi! Se lähti hyvin käyntiin helmikuussa Vierumäellä järjestetyissä EM-kilpailuissa. Ammuin huipputuloksia, ja arvokilpailujen lisäksi mieleeni on jäänyt Plsenissä toukokuussa järjestetty Liberation GP.

Kangasalan Kymppi 64 -seuraa edustava Heikkilä sijoittui Plsenissä toiseksi miesten liikkuvan maalin kilpailussa. Hän tähtäsi 10m normaaliuoksuissa 577 pistettä. Kesäkuussa 19 vuotta täyttänyt nuorukainen hävisi kultamitaliottelussa Ruotsin kokeneelle Emil Martinssonille 3-6.

Entä ne muut meriitit? Vierumäen EM-kotiki-soista täyspotti eli neljä kultamitalia ja Ruotsin Västeråsissa ja Tukholmassa kesäkuussa järjestetyistä MM-kilpailuista viisi kultaa, yksi hopea ja kaksi pronssia. Mitalisaldossa ovat mukana niin henkilökohtaiset kilpailut kuin joukkuekilpailutkin.

Lukuisista mitaleista huolimatta Heikkilän kauden mahtui myös pettymyksiä, isoimpana MM-kilpailujen villikarju.

– En saanut tulosta aikaiseksi. Ukko oli jumissa. Ehkä minulla oli paineita menestyksen suhteen. Sijoitukseni eivät ärsytä (kaksi kertaa kolmas), vaan tulokseni. Onneksi jumi vähän aukesi, kun pääsimme Tukholmaan.

Yksi kauden kohokohdista oli epäilemättä myös Tukholman olympialaisten 100-vuotisjuhlavuoden pääjuhla kesäkuun 9. päivänä. Juhlissa esiteltiin useita lajeja, ja yksi niistä oli ampumaurheilu, mutta toisin kuin kaikki muut lajit, sitä esiteltiin suurella valotaululla eikä "livenä" radalla ja kentällä.

Kuvausryhmä oli kuvannut Martinssonin ja

yhteistyö alkoi vuonna 2005. Ensin olivat tavoitteena Pekingin olympialaiset ja sitten oli Lontooseen vielä tiukempi puristus.

Heti palkinnon saatuaan Viitasaari hehkui, että palkinto ”tuntuu hyvältä”, eikä osannut etukäteen ajatella, että komea pokaali ojennettaisiin hänelle. Runsas viikko Grande Finale -viikonlopun jälkeen Viitasaaren kasvoille tuli taas iloinen hymy, kun puhe kääntyi galaillan palkintojenjakoon.

– Olen tyytyväinen, tietenkin! Sain nimeni kunniakkaaseen listaan.

Viitasaari ei missään tapauksessa halua ottaa kaikkea kunniaa itselleen, vaan jakaa kehuja ja kiitoksia koko tiimille. Urheilija – eli tässä tapauksessa Jahnsson – on tietysti keskiössä, ja hänen ympärillään on joukko eri alojen asiantuntijoita, jotka ovat auttaneet ja tukenet häntä parhaan mahdollisen lopputuloksen saavuttamiseksi. Viitasaari mainitsee nimeltä Jukka Katajan, joka on ollut apuna psyykkisessä valmennuksessa, ja saksalaisen Matthias Hahnin, jonka Viitasaari toivoo jatkavan Ampumaurheiluliiton pistoolilajien päävalmentajana.

Viitasaari nostaa esiin myös ylimerivartija Jahnssonin työnantajan. Jahnsson työskentelee Rajavartiolaitoksen vartiolennotalivueessa Helsingin Malmilla. Ilman työnantajan myönteistä suhtautumista ei pistooliampujamme olisi voinut toteuttaa vaativaa harjoitus- ja kilpailuohjelmaansa, valmentaja kiittää ja painottaa elämäntapaohjelmien merkitystä. Ensi vuoden kalenteria onkin jo tutkittu tarkasti.

Usein puhutaan kokopäiväisestä urheilemisesta, mutta siihen ei Jahnsson välttämättä edes haluaisi ryhtyä, Viitasaari arvelee.

– Uskoakseni ”Kaitsu” kaipaa työelämän tuomaa vaihtelua ja työkavereita ympärilleen. Se voisi olla aika dramaattinen muutos, jos hän jäisi nyt töistä pois. Huippu-urheilun kannalta ehkä sellainen 50-prosenttinen malli voisi olla hyvä ratkaisu.

SUORAPUHEINEN KAKSIKKO

Viitasaaren mukaan yhteistyö Jahnssonin kanssa on sujunut erittäin hyvin. Koska kyseessä on ”valmis urheilija”, osaa hän analysoida ja miettiä tekemisiään, vaikka valmentaja ei joka päivä harjoituksissa läsnä olisikaan.

– ”Kaitsun” kanssa on helppo toimia, koska sanomme asiat suoraan. Hänen vahvin puolensa on se, että hänellä on älyttömän hyvä keskittymiskyky juuri käsillä olevaan tilanteeseen. Hän on tiukasti mukana hetkessä. Se on vahvuus, jota ilman emme olisi tässä. Pidämme myös asiat yksinkertaisina emmekä pohdi epäolennaisia. Toki tekemisen helppous tulee valtavien kokemusten kautta – ja sitä ”Kaitsulla” todella on.

Viitasaaren valmennusmetodit voi kiteyttää muutamaan sanaan: asioita lä-

hestytään maalaisjärjellä, puhutaan suoraan ja mennään eteenpäin. Viitasaaren mukaan ilman suorapuheisuutta ”homma ei hoituisi”. Malti on kuitenkin valttia, ja Viitasaari muistaakin Jahnssonin suuttuneen vain kerran. Tuolloin Jahnsson tokaisi valmentajalleen, että ”sano nyt s...na miten tämä tehdään”.

– Olen tarkka siitä, että ”Kaitsu” saa kertoa omat näkemyksensä. Meidän ei kuitenkaan tarvitse aina edes puhua, koska tiedämme mitä toinen ajattelee, Viitasaari sanoo.

AKTIIVINEN AMPUMAUURHEILUVAIKUTTAJA

Paula Viitasaari on ammatiltaan poliisi, ja hänen virkansa on talousrikosyksikössä. Valmennettavaansa Kai Jahnssoniin hän tutustui jo 1990-luvun alussa, kun hän siirtyi Poliisien Ampumaseuraan.

Viitasaari on aktiivinen ampumaurheiluvaikuttaja. Hän osallistuu aktiivisesti PAS:n toimintaan, ja hänellä on viisi valmennettavaa Jahnssonin lisäksi, muun muassa Ritva Karri ja Tiina Jänkälä. Yksi iso kokonaisuus jää pois vuodenvaihteesta, kun hän ei enää jatka Ampumaurheiluliiton hallituksessa.

– Hallitustyöskentelystä jäävä aika siirtyy suoraan valmennukseen, hän ilahduttaa valmennettaviaan.

Parhaat hetkensä hän kokee valmentajana, kun urheilija itse keksii jonkin ”jutun”, jolla pääsee taas askeleen eteenpäin.

– Se on minun palkintoni, hän hymyilee.

Valmentajan roolin Viitasaari näkeekin urheilijan lähtökohtien ja taitojen kartuttajana. Hän luonnehtii sitä ”kokonaisvaltaiseksi katselmukseksi”, jossa on otettava useita eri asioita huomioon. Nuorille valmennettavilleen Viitasaari on painottanut, että jos huipulle haluaa, ei voi puhua yhdestä tai kahdesta vuodesta, vaan on katsottava paljon pidemmälle.

Selkeä periaate on myös se, että valmentajan on siirrettävä omat tunteensa ja tekemisensä syrjään, eikä hän voi kuormittaa urheilijaa omilla murheillaan.

– Tiedostan myös omat rajani eli tiedän milloin pitää hakea apua oman alansa ammattilaisilta.

Suorapuheinen kun on, Viitasaari sanoo, että sana lahjakkuus on hänelle punainen vaate. Kuka sen tunnistaa? Mitkä ovat sen kriteerit? Viitasaari kehottaa arvioissa äärimmäiseen varovaisuuteen.

– En pidä arvottamisesta. Jos on oppivainen ja haluaa tehdä töitä, voi ohittaa ”lahjakkuuden”. Ensin pitää tehdä töitä rauhassa ja vasta sitten katsoa, tuleeko urheilijasta huippua vai ei. Eroja on myös siinä, miten ihminen oppii ja miten opit menevät niin sanotusti jakeluun. Myös valmentajissa on eroja. Eli kaikki ei mene ”lahjakkuuden” piikkiin. ♦

Kai Jahnssonin haastattelu sivulla 30.

Heikkilää Västeråsissa liikkuvan maalin MM-kilpailujen 50m lajien yhteydessä. Urheilijat esiteltiin ja heidän ammuntaansa näytettiin videolla Tukholman stadionilla, jossa juhlia kunnioittivat läsnäolollaan Ruotsin kuningas Kaarle Kustaa ja kuningatar Silvia.

”URHEILUKOULU ON HYVÄ PAIKKA AMPUMAUURHEILIJALLE”

Sami Heikkilä aloitti varusmiespalveluksensa Lahden Urheilukoulussa lokakuun 1. päivänä. Olen päässyt treenaamaan, ”rynkällä” on ollut hauska ampua, tupaporukka on hyvä ja viikon metsäreisukin on takana, hän kertoi ensimmäisen kuukauden kokemuksistaan.

– Urheilukoulu on hyvä paikka ampumaurheilijalle, hän kehaisee.

– Aamulla herää, kun kunnolla huudetaan. Uni-velka vähän painaa, mutta asenteestahan tämä on paljolti kiinni. Pyrin hoitamaan asiat niin kuin käsketään. Ensimmäinen kuukausi on mennyt tosi äkkiä!

Varusmiespalvelus ja ampumaurheiluun liittyvät harjoitukset, leirit ja kilpailut täyttävät Heikkilän kalenterin. Liikkuvan maalin ampujat lähtevät tammikuussa kymmenen päivän harjoitus- ja kilpailumatkalle Itävaltaan ja Tshekkiin, koska

loppiaisena järjestettävässä Swedish Cupissa ei ole liikkuvaa maalaa mukana. Sen jälkeen kausi etenee totutun tiiviinä.

– Tiukka vuosi on tulossa siksikin, että siirryn miesten sarjaan. Junnuajat ovat nyt siis takana. Siirryn miesten sarjaan, jotta olisin valmis kamppailemaan mitaleista Espanjan Gradanassa vuonna 2014 järjestettävissä MM-kilpailuissa. En halua kilpailla ensimmäisiä miesten kisojani vasta tuona vuonna. Tiedän tasoni riittävän jo nyt miesten sarjaan.

Heikkilä aikoo ja voi nyt keskittyä ampumaurheiluun täysillä. Laukaisumäärä nousee noin 30 000:een, jonka määrän hän on ampunut viimeksi nelisen vuotta sitten.

”Siviilipuolella” tärkeää on se, että Heikkilä voi alkaa hakea opiskelupaikkaa, koska hän on nyt suorittanut matematiikan ylioppilaskokeen hyväksytysti. Toistaiseksi on auki, minne hän aikoo hakea opiskelemaan.

– Jonnekin missä voin myös treenata, hän nauhahtaa.

– Opiskella täytyy, se on selvä. Mutta juuri nyt minun ei tarvitse sitä murehtia.

Varsin todennäköistä onkin, että kun Heikkilää jututtaa vuoden kuluttua, summaa hän vuoden tapahtumat samalla tavalla kuin nyt: ”Hyviä juttuja jäi mieleen ja tuli sairaan hyviä onnistumisia!” ♦

Sami Heikkilä palkittiin viime vuoden tapan Vuoden nuorena ampumaurheilijana. Uusi kausi alkoi hyvin, kun hän ampui Arvi Tiinuksen muistokisoissa oman ennätyksensä sekajoukuksissa (390). Se jäi kaksi pistettä miesten Suomen ennätyksestä.

VUODEN YLLÄTTÄJÄT YLLÄTTYIVÄT

Tekstit ja kuvat:
Lassi Palo

Ampumaurheiluliitto palkitsi Vuoden yllättäjinä liikkuvan maalin nuoret maailmanmestarit Micaela Qvarnströmin ja Heikki Lähdekorven.

Vuoden yllättäjiä ovat liikkuvan maalin nuoret maailmanmestarit Micaela Qvarnström ja Heikki Lähdekorpi. Yllättäjä-palkinto yllätti sekä Qvarnströmin että Lähdekorven. Tämä on kivaa ja tuntuu hyvältä, Qvarnström hymyili saatuaan palkinnon.

Raseborgs Skyttar -seuraa edustava Micaela Qvarnström voitti tyttöjen sarjassa normaali- ja kuusi- ja kahdeksanlaukun Euroopan mestaruuden helmikuussa Vierumäellä järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa. Hän on myös maailmanmestari sekajouksissa, kun hän voitti kultaa Tukholmassa kesäkuun alussa.

MM-kulta tuli tuloksella 362, ja Euroopan mestaruuteen oikeuttanut tulos oli 368.

– Tuntuu hyvältä! Tämän takia tulon tänne. EM-kilpailujen jälkeen tiesin, että hyvänä päivänä voi täällä tulla voitto. Se meni nyt oikein hyvin, hän sanoi Tukholmassa, kun mitalin väri oli varmistunut kultaiseksi viidentoista osanottajan joukossa.

Erinomaisesti sujunut kausi ja arvokas palkinto maistuvat hyvältä edelleen ja piristävät mieltä syksyn pimeydessä. Raaseporin seudulta kuulee vain myönteisiä kommentteja.

– Vuosi oli hyvä, ja on hienoa, että myös liiton muisti minua tällä tavalla. Olen kauteen todella tyytyväinen. Minulla oli ehkä suuretkin odotukset, mutta ei kausi lopulta olisi voinut paremmin oikeastaan mennäkään.

Qvarnström kilpaili viimeistä vuottaan tyttöjen sarjassa. Voikin sanoa, että naisten sarjaan on nyt hyvä siirtyä, kun takana on ikimuistoinen vuosi.

– Nyt odottavat uudet haasteet, esimerkiksi parempi tulostaso ja enemmän kilpailijoita, hän pohotti marraskuun puolivälissä.

Kahden lajin taitaja Qvarnström aikoo kilpailla nykyistä enemmän trapissa.

– Kyllä, enemmän trappia. Ammun ilmakiväärillä, kun aikaa on. Se tuntuu hyvältä ja hauskalta vaihtoehdolta. Olen ollut siinä niin kauan mukana, etten voi vain jättää pois.

Qvarnströmillä on meneillään toinen vuosi agronomiopiskelua Tammisaaressa. Viime kesänä hän oli työharjoittelussa Porvoossa, jossa oli hyvä mahdollisuus harjoitella haulikolla.

– Sekin meni todella hyvin. Olen ollut tyytyväinen tekemiini valintoihin. Olen tykännyt!

LÄHDEKORVEN ARKI TREENIÄ JA KOULUNKÄYNTIÄ

Suomalaiset aloittivat liikkuvan maalin MM-kilpailut Ruotsin Västeråsissa kesäkuussa vahvasti. Ensimmäisenä päivänä kilpailtiin miesten ja poikien 40 ls sekajouksissa, ja Suomen pojat ottivat upean kolmoisvoiton ja joukkuekultaa. Miesten sarjassa Krister Holmberg oli kolmas.

Suomalaiset ampumaurheilijat olivat kylmästä säästä huolimatta oivassa vireessä. Miesten ja poikien 40 ls sekajouksissa neljän henkilökohtaisen mitalin lisäksi tulivat ensimmäiset ja kuudennet sijat joukkuekilpailuissa. Vaikka poikien sarjassa oli mukana vain kolme joukkuetta, oli sillä MM-arvo.

Poikien sarjassa Heikki Lähdekorpi (Sata-

kunnan Ampujat), Jani Suoranta (Kymppi-64) ja Sami Heikkilä (Kymppi-64) nappasivat kolme ensimmäistä sijaa. Lähdekorven tulos oli 381 (190+191), Suorannan 379 (193+186) ja Heikkilän 378 (192+186). Suomi voitti tietysti ylivoimaisesti myös joukkueestaruuden.

– Kultamitali tuntuu hyvältä! Viime vuonna sain ”sekarin” EM-hopeaa, sanoi tyytyväinen maailmanmestari heti kilpailun päätyttyä.

Porilainen Lähdekorpi, 18, osallistui ensimmäisen kerran SM-kilpailuihin kaksi vuotta sitten, ja nyt tuli jo MM-kultaa. Hän myöntää, ettei olisi ”todellakaan” tuolloin uskonut, että näin tulisi tapahtumaan. Västeråsien kultamitalipäivä onkin jäänyt Lähdekorven mieleen lähtemättömästi. Liiton myöntämä palkinto kauden päätteeksi paitsi yllätti nuoren ampujan myös ilahdutti häntä.

Nyt Lähdekorpi keskittyy harjoitteluun ja koulunkäyntiin. Esimerkiksi marraskuussa hän ampui neljä päivää kestäneellä Inkoon-leirillä noin 1500 laukausta. Aiemmin syksyllä hän selvitti hyvin maantiedon ja biologian ylioppilaskirjoituksissa. Muutaman kuukauden kuluttua ovat vuorossa äidinkieli, englanti ja lyhyt matematiikka.

– Töitä on toki tehtävä, mutta kyllä minun pitäisi saada kesäkuun alussa valkolakki päähän. Siinä ei pitäisi olla ongelmia. Kun listaan lisää metsästyksen ja kavereiden tapaamiset, alkaa viikon kalenteri olla täynnä.

Lähdekorven katse on suunnattu kevään yo-kirjoitusten lisäksi 25.2.-3.3. Tanskan Odensessa järjestettäviin ilma-aseiden EM-kilpailuihin. ♦

VUODEN KULTAHIPPUAMPUJAon itse rauhallisuus

Sami on juuri tuollainen – itse rauhallisuus. Kun hänen taululaitteensa meni Kultahippufinaaleissa yhdeksän laukauksen jälkeen jumiin ja hän joutui vaihtamaan erää, luulin, että peli on sillä selvä. Mutta ei, Sami ampui täydet 300 pistettä. Hänen pääkoppansa on hyvässä kunnossa.

Pekka Heiskanen luonnehtii Vuoden kultahippuampujana palkittua poikaansa näin. Eikä Sami kovin paljon näyttänyt ”hötkeylevän” Grande Finale -viikonloppunakaan Vierumäellä. Komean pokaalin saatuaan nuori mies tosin myönsi, että lavalle asteleminen jännitti – mutta vain vähän.

Se ei ole mikään ihme, sillä Sami oli gaalaillan toiseksi nuorin juhlavieras. Nuorin oli hänen kymmenvuotias pikkusiskonsa Essi.

Itse rauhallisuus on myös Samin esikuva, jonka hän tapasi ampumaurheiluväen yhteisessä kauden päätöstilaisuudessa.

– Hän on hieno mies, Sami hymyili, kun oli päässyt samaan kuvaan esikuvansa kanssa.

URHEILULLINEN JA AKTIIVINEN

Ampumaurheiluliiton nuorisovalioikunta palkitsi Pieksämäen Seudun Ampujia edustavan Sami Heiskasen Vuoden kultahippuampujana. Hänen valintaansa perusteltiin muun muassa sillä, että hän oli ”urheilullisesti paras 14HT-ampuja talven kisoja katsottaessa”. Kaakkois-Suomen aluemestaruuskisoissa voitto tuli täydellä 300:n tuloksella, ja Kuopion kultahippufinaalit hän voitti täydellä 300:n tuloksella. Kauden huonoin tulos oli 295.

– Sami toimii oman ampumaharrastuksensa lisäksi seuran ampumakoulun ohjaajana ja omistaa II-luokan tuomarikortin. Hän on toiminut myös toimitsijatehtävissä viime kesän kilpailuissa. On valmis auttamaan ja ohjaamaan kaveria, jos tarvis on, yksi perustelu kuului.

Heiskanen on harrastanut ampumaurheilua viiden vuoden ajan.

– Harrastus alkoi, kun isä löysi PiekSA:n ilmoituksen lehdestä. Sille tielle jäimme. En kuitenkaan osaa oikein sanoa mikä lajissa viehätti, Sami sanoo.

Isän mukaan ampumaurheilu sopii pojan luonteelle. Paitsi että Sami on rauhallinen, on hän myös tunnollinen. Meriluodon koulun kasiluokkalaisten keskiarvo on 8,76, ja poika kuulemma hoitaa asiansa melkein pä vaivihkaa. Lempiaiineita ovat kielet ja liikunta, ja kolmen kilometrin koulumatka taittuu pyörällä myös talvisin.

Sami liikkuu paljon muutenkin, sillä hän pelaa salibandya ja koripalloa kerran viikossa. Ammuntaa on kaksi, kolme kertaa viikossa.

– Salibandya olen pelannut jo monen vuoden ajan, koris on uusi harrastukseni, hän kertoo.

Sami Heiskanen oli onnellinen tavattuaan esikuvansa Juha Hirven Grande Finale -gaalaillansa.

Heiskasen perhe kauden päätösjuhlissa: Essi, Pekka-isä, Sami ja Päivi-äiti.

– Kotiovelta ampumaradalle on alle kilometrin verran matkaa, joten se on melkein kuin kotiovelle. Meidän on nyt helppo harjoitella ammuntaa, koska kymmenpaikkainen rata on pelkästään ampumaurheilijoiden käytössä, Pekka-isä sanoo.

Isä ja poika ohjaavat aloittelevia ampujia yhdessä. Isä on harrastanut metsästystä, mutta ampumaurheilusta hänellä ei ole. Hän on kuitenkin aloittanut valmentajatuokinnon suorittamisen, jotta osaisi neuvoa paitsi omaa poikaansa myös muita lajista kiinnostuneita.

Ampumaurheilijan uraansa aloittelee myös perheen toinen lapsi Essi, joka Kuopion Kultahippufinaaleissa tähtäsi ennätykseen 198 pistettä 10 IT-sarjassa. Hän on harrastanut ampumaurheilua kahden vuoden ajan.

– On erittäin tärkeää, että lapset ja nuoret oppivat tekemään asiat oikein heti alusta lähtien. Poisoppiminen esimerkiksi väärästä tekniikasta on vaikeaa, Pekka Heiskanen muistuttaa.

KASVAA TEHTÄVIENSÄ MUKANA

Sami Heiskanen suhtautuu rauhallisesti myös siihen, että kultahippuikä on nyt takana ja ensi vuonna odottaa siirtyminen uuteen sarjaan.

– Ei siinä mitään, vaikka siirryn ampumaan pystyyn. Kyllä sitä kasvaa tehtäviensä mukana, hän miettii luottavaisena.

Samin mielestä parasta ampumaharrastuksessa on se, että saa kilpailla eri puolilla Suomea, näkee ja kokee erilaisia kilpailuja sekä saa uusia ystäviä. Varsinaista unelmaa hänellä ei vielä ole.

– Ensin pitäisi tulla pikkaisen menestystä, hän toteaa.

Sami kertoo ottavansa mallia esikuvastaan. Jos hän seuraa esikuvansa jalanjälkiä, menestystä tulee paljon enemmän kuin ”pikkaisen” ja kilpailemaan pääsee joka puolella maailmaa. Juha Hirvi onnitteli lämpimästi nuorta ihailijaansa, kun kaksikko asetettiin yhteiskuvaa varten. ♦

Tekstit ja kuvat:
Lassi Palo

Monessa mukana. Vuoden Kultahippuohjaaja -palkinnon saaneella Juhani Forsmanilla on noin sata Turun filharmonisen orkesterin konserttia vuodessa. Hän on rakentanut soittimensa (alttoviulu), ja vapaa-ajallaan hän soittaa viulua ja kitaraa sekä laulaa Tanssiorkesteri Violassa.

Ampumaurheilussa voittoja haetaan liian nopeasti

JUHANI FORSMAN: "TÄRKEINTÄ ON TASAINEN KEHITTYMINEN!"

"Yksi parhaista palautteista, jota olen kuullut, on se, kun eräs poika iloisesti kertoi parantaneensa ennätystään Kultahippufinaaleissa. Poikaa ei häirinnyt yhtään se, että hän sijoittui viimeiseksi noin 60 osanottajan joukossa."

Vuoden kultahippuohjaajana palkittiin Juhani Forsman, 48. Turun Seudun Ampujien (TSA) aktiivisen puuhamiehen valintaa perusteltiin muun muassa sillä, että hän on "usean vuoden uurastuksella saanut seuran ampumaurheilukoulutoiminnan uuteen nousuun". Uusia ja kaikenikäisiä tulijoita on vuosittain 50-60.

Valintaan vaikutti myös se, että muutamat urheilijat ovat Forsmanin ohjauksessa ja valmennuksessa ylittäneet SM-kilpailuissa mestaruuteen asti.

– Forsman on edistänyt seurassa kultahipputoimintaa ja saanut osallistujia myös Kultahippufinaaleihin. Hän on kannustanut seuran muita nuorten ohjaajia osallistumaan opetustilaisuuksiin. Hän on myös innostanut nuorempia ohjaajia hakeutumaan liiton järjestämään valmennusopetukseen. Kun vapaa-aikaa on iltatyön niin sallissa, Forsman on kannustamassa ja opettamassa nuoria ampujia oikeisiin ja tulosta tuottaviin suorituksiin, Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokunta perusteli valintaansa.

Forsman arvostaa palkinnon korkealle.

– Se on iso juttu ja isoin saamani kiitos! Tykkään puuhata lasten ja nuorten kanssa, ja on hienoa, että työ noteerataan myös muualla, hän sanoo.

Forsmanin ohjenuora on: ilon ja nautinnon kautta. Hän painottaa, ettei se koske vain lapsia ja nuoria, vaan kaikenikäisiä – myös olympiatason urheilijoita.

– Ilo ja nautinto pitäisi pystyä välittämään kaikille. Parasta mahdollista tulosta ei synny, jos asiat tekee turhan tärkeiksi. Jonkinlainen vääristymä tässä lajissa on sikäli, että voittoja haetaan liian varhaisessa vaiheessa, vaikka tärkeintä on tasainen kehittyminen ja itseään vastaan kilpaileminen.

INTOHIMOA TOIMINTAAN!

Ampumaurheilu kiehtoi Forsmania jo pikkupoikana, mutta vasta armeijan jälkeen hän rohkaisi mieltä ja aloitti pistooliammunnan hänen alle kolmikymppisenä. TSA:n ampumaurheilukouluohjaajana hän on toiminut nyt seitsemän vuoden ajan, ja Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokuntaan hän on kuulunut kuusi vuotta.

Kun kalenterista löytyvät myös hänen siviili-työnsä menot ja ammattiinsa liittyvät luottamustehtävät, on tehtäviä vaikka muille jakaa. Kun Forsmanilta kysyy jaksamisesta, hän ei vastaa suoraan, vaan toteaa hymyillen:

– Ihan riittävästi teen. Urakehitykseni on ollut huppeaa, mutta se ei näy lompakossa.

Merja-vaimo muistuttaa, että edelleen on olemassa se kiireitä helpottava kaksikirjaiminen sana: ei. Ehkä tuo sana on Forsmanilta unohtunut, sillä vaimon hyväntuulinen muistutus ei näytä purevan. Mutta minkäs teet, kun on aktiivinen ote elämään ja nauttii monenlaisesta puuhastelusta? Forsman puhuuikin intohimosta, jota hän kutsuu voimavaraksi. Siitä voi ammentaa paljon, hän toteaa.

– Toivoisin sitä löytyvän myös lajia harrastavista. Jos haluaa saavuttaa jotain, elämää voi muokata sen mukaiseksi. Kansainväliselle huipulle nouseminen vaatii paljon niin urheilijalta kuin valmentajaltakin. Se on pitkä prosessi, johon on löydettävä voimaa. Mitä tahansa tekeekin, intohimo auttaa jaksamisessa ja asioiden saavuttamisessa.

Ikävää on kuitenkin se, että vaikka olisikin intohimoa, aikaa ja taitoa, kaikki eivät saavuta sitä, mitä ovat ryhtyneet tavoittelemaan. Forsmanin mukaan "matka" itsessään on jo kokemisen arvoinen – kaikki se mitä sen aikana tapahtuu. Pitkälle matkalle kannattaa siis lähteä, vaikka yksinkertainen mahdollisuus on, että kaikista tulisi olympiavoittajia tai että kaikki jääkiekkoilijat pääsisivät NHL:ään.

KOKENUT OPETTAJA

Piikkiössä asuva Juhani Forsman on ammattimuisikko, joka tekee päivätyönsä Turun Filharmonisessa orkesterissa, alttoviulistina. Hän on melkein 30 vuoden ajan opettanut lapsille ja nuorille viulunsoittoa. Soitonopetus on viime aikoina jäänyt vähemmälle, koska ampumaurheilu on vienyt ja vie edelleen paljon aikaa.

Kahden eri maailman eli musiikin ja ampumaurheilun välillä on eroja, mutta myös paljon yhtäläisyyksiä. On harjoituksia, on toistoja, on kilpailemista, jota voi verrata esiintymiseen, on

jännittämistä... Forsman on aina kehottanut nuoria viulustinalkuja ottamaan myös kotona viulun pois kotelosta ja käsittelemään sitä. Ohje on kuulunut: vartitunnin ajan vähintään viisi kertaa viikossa, sillä vain näin soittoväline tulee tutuksi ja soittaminen helpottuu.

Sama pätee esimerkiksi pistooliin.

– Säännöllisyys on tärkeää. Ja ne kaksi päivää, jolloin ei ole tekemisissä aseiden tai viulun kanssa, eivät saa olla peräkkäin. Jos näin on, unohdusta tapahtuu liikaa.

Tehdäänpieni laskutoimitus: viisi kertaa viikossa varttitunti kerrallaan on yhteensä tunti ja 15 minuuttia viikossa lisää harjoittelua ja tuntumaa välineeseen. Kuukaudessa tämä tekee yhteensä viisi tuntia ja vuodessa 60 tuntia. Helposti ja vähällä vaivalla melko paljon arvokasta lisätreeniä kaiken muun lisäksi!

– Välineen hallinnan voi oppia vain harjoittelella välineen kanssa, kuuluu Forsmanin perin yksinkertainen ohje niin muusikoille kuin ampumaurheilijoillekin.

Ja kuten jo todettua, iloisesti nauttien. Forsman tietää hyvin myös opettajan, valmentajan ja ohjaajan vastuun. He eivät saa missään tapauksessa latis-taa iloa ja riemua. Forsman on painanut mieleensä erään soitonopettajan sanat: "Joka soittotunnilla pitää löytyä jotain hyvää sanottavaa – soitti lapsi miten huonosti tahansa." Sama pätee taas kerran ampumaurheiluun – ampui lapsi miten huonosti tahansa.

Eli liian usein unohdetaan sanoa hyviä asioita. Siksi on muistettava vahvistaa myös positiivista puolta, Forsman painottaa. Hän onkin hiukan harmissaan siitä, etteivät nuoret ampumaurheilijat saa leireillään samanlaista jatkuvaa palautetta kuin nuoret soittoleireillään.

– Olen havainnut, ettei kukaan sano nuorille välttämättä mitään päivän aikana, ei edes heidän uskaan vahvistava neuvoja. Tässä meillä olisi opittavaa, Forsman vinkkaa ampumaurheiluväelle. ♦

Lasten ja nuorten tukiammuntaa käsitellään sivuilla 32-33.

Vuoden kultahippuseuran edustajat myöntävät:

”MOPO ON KARANNUT LAPPAJÄRVELLÄ KÄSISTÄ MYÖNTEISELLÄ TAVALLA!”

Lappajärven Ampujien valintaa Vuoden kultahippuseuraksi perusteltiin sen reilulla kultahipputoiminnalla sekä sillä, että vaikka Lappajärvi on pieni paikkakunta, on se ollut ”hyvin edustettuna ollut niin kultahippu- kuin muissakin kisoissa”.

LappjA:n puheenjohtaja Asko Ahde puhuu positiivisesta kierteestä. Hän tarkoittaa sillä sitä, että noin 3400 asukkaan Lappajärvellä on väki saatu liikkeelle, ja sen myötä syntyy hyviä tuloksia.

– Alun perin halusimme vain luoda harrastusmahdollisuuksia, eikä tällainen ollut päämäärämme. Ampumaurheilijoidemme hyvät tulokset ovat myös yllättäneet.

Ahde ja seurassa ohjaajana toimiva Timo Keskilammi olivatkin silminnähden tyytyväisiä, kun komea pokaali ojennettiin heille Grande Finale-gaalaillassa Vierumäellä.

– Tällainen valinta tuntuu todella mahtavalta ja hienolta! Sellainen pieni aavistus on ollut, että palkinto voisi tulla jossain vaiheessa. Suuria odotuksia ei kuitenkaan ollut, koska aiemmin palkinnon saaneiden joukossa on aika menestyneitä ja isoja seuroja. Töitä ei kuitenkaan tehdä palkinnon vaan lasten takia, viisi vuotta puheenjohtajana ollut Ahde painottaa.

Ahde on tullut lajin pariin kolmen lapsensa mukana. Lapset ovat nyt 14–18-vuotiaita ja harrastavat edelleen ampumaurheilua. Keskilammel-la ei tällaista ”kytkentää” ole ollut, vaan häntä ovat motivoineet mielenkiinto ja palo lajia kohtaan.

TIIVIISTI YHTEN HIILEN PUHALTAEN

Lappajärven perinteisesti vahvoja lajeja ovat olleet yleisurheilu, paini ja pesäpallo, mutta nyt myös ampumaurheilu on alkanut saada näkyvyyttä. Kuten aiemmin tänä vuonna on Urheiluampuja-lehdessä kerrottu, lappajärveläisen ampumaurheilun suosion lisääntymisen syitä ovat olleet vanhempien aktiivisuus ja taustatuki sekä hyvät vetäjät.

– Mitä tiiviimmin vanhemmat ovat toiminnassa mukana, sitä parempi. Vanhemmat ovat luoneet myös kannustavan ja innostavan ilmapiirin. Ja kun lapset ja nuoret innostuvat, tuovat he kaverinsakin mukanaan, kymmenen vuoden ajan LappjA:ssa mukana ollut Keskilammi toteaa.

Perustyötä onkin jaksettava tehdä, jotta kyse ei olisi vain hetkellisestä mielihajotteesta, vaan toiminnan jatkuvuudesta. LappjA:ssa on nyt nelisenkymmentä kultahip-

Lappajärven Ampujien puheenjohtaja Asko Ahde ja seurassa ohjaajana toimiva Timo Keskilammi vilkaisivat ensin toisiaan ja myönsivät sitten leveästi hymyillen, että kyllä – se kuuluisa mopo on karannut Lappajärvellä käsistä myönteisellä tavalla. On se varmasti näin, he naurahtivat.

puikasta mukana, ja viisi-kuusitoistavuotiaitakin on toistakymmentä. Maaliskuussa Kuopiossa järjestettyihin ilma-aseiden Kultahippufinaaleihin osallistui 22 lappajärveläistä lasta. He olivat syntyneet vuosina 1998–2005.

Ahde nostaa esiin lisää pienen paikkakunnan etuja: koska töitä on tehty yhdessä eri yhteyksissä, kaikki tuntevat toisensa, ja joukkuelajien ansiosta Lappajärvellä on totuttu puhaltamaan yhteen hiileen.

– Vuoden kultahippuseura -palkinto ei ole yhden tai kahden miehen ansiota, vaan koko seuran työn tulos. Olemme esimerkiksi jakaneet vetovastuuta usealle ohjaajalle, jotta toiminta ei kävisi kenellekään liian raskaaksi. Kymmenestä ohjaajastamme seitsemän on saanut koulutusta tehtäviinsä, Ahde kertoo.

LappjA:ssa kannustetaan ja rohkaistaan lapsia kokeilemaan myös muita lajeja. Yhteen lajiin ”pa-

kottaminen” tuntuu Ahteesta ja Keskilammista vieraalta ajatukselta. On tärkeää, että he kokeilevat eri lajeja ja lopulta valitsevat mieluisensa, he sanovat.

HAASTAVAT HARJOITUSOLOSUHTEET

Positiivisesta kierteestä huolimatta haasteita riittää. Esimerkiksi: miten saada lisää harrastajia? Entä miten ampumaharrastus saadaan pidettyä niin mielenkiintoisena, että mahdollisimman moni pysyy siinä mukana? Innostuksen ylläpitämisessä harjoitusolosuhteilla on suuri merkitys, ja niissä Lappajärvellä ”voitaisiin parempaan suuntaan mennä”.

Täällä se on, Suomen pienen ampumarata, Vesa Savola vitsailikin viime toukokuussa, kun hän marssi autoltaan Lappajärven terveyskeskuksen takapihalle. Hän avasi terveyskeskuksen alakerran isot ovet, jotka johtavat entiseen maakellariin, joka kunnostettiin ensin yleisurheilijoita varten ja sitten juoksuradan viereen, seinän taakse, rakennettiin kolmiratainen sisäampumarata. Kellarissa on radan lisäksi noin 30 metriä pitkä juoksumat-to ja punttisali.

Innostuksen puutteesta ei ainakaan Ahdetta ja Keskilammia voi moittia. He ovat viimeksi kulu-neiden vuosien aikana olleet aktiivisesti mukana herättämässä henkiin lappajärveläistä ampu-maurheilua, ja ”homma on nyt saatu toimimaan”.

Kaksikko myöntää, että lisäraha helpottaisi, mutta tärkeintä on oma innostus.

– Jos rahaa annettaisiin lisää mutta kiinnostusta ei olisi, olisi lisäraha yhtä tyhjän kanssa, he toteavat. ♦

Grande Finalen musiikista vastasivat Seppo Heikkilä ja Rantala Group.

Kivääriampujat Juho Kurki (vas.), Juha Rutonen, Hanna Etula ja Marjo Yli-Kiikka.

Satu Mäkelä-Nummela ja Sara-tyttärensä.

Krister Holmberg palkittiin huippuampujien cup-kiipailun voittajana.

SAL:n hallituksen jäsenet Heikki Keskitalo (vas.) ja Timo Laurila.

Liikkuvan maalin poikien maailmanmestari Heikki Lähdekorpi ja tyttöystävänsä Katariina Laine.

Puheenjohtaja Mikko Nordquist tanssin pyörteissä elämäkumppaninsa Eeva Reunavuoren kanssa.

Kivääriampuja Joni Stenström nautti gaalaillan tunnelmasta.

Skeet-ampuja Lauri Leskinen.

Iloinen meininki! Heikki Romppanen (vas.), Marja Maunula, Pekka Maunula ja Marjut Heinonen.

Suomen Ampumaurheiluliiton PALKINNOT 2012

UUODEN AMPUJA: **Satu Mäkelä-Nummela** (Orimattilan Seudun Urheiluamputat)
– 7. Lontoon olympialaisten trapissa ja maailmancupin finaalin voitto

UUODEN VALMENTAJA: **Paula Viitasaari** (Poliisien Ampumaseura)
– pistooliamputa Kai Jahnssonin valmentaja

UUODEN NUORI AMPUJA: **Sami Heikkilä** (Kymppi-64)
– liikuvan maalin EM- ja MM-1.

UUODEN YLLÄTTÄJÄT: **Micaela Qvarnström** (Raseborgs Skyttar) ja
Heikki Lähdekorpi (Satakunnan Ampujat)
– Qvarnström: liikuvan maalin EM- ja MM-1.
– Lähdekorpi: liikuvan maalin MM-1.

HUIPPUAMPUJEN CUP-KILPAILUN VOITTAJA: **Krister Holmberg** (Raseborgs Skyttar)

NUORISOVALIOKUNNAN PALKITSEMAT

UUODEN KULTAHIPPUAMPUJA: **Sami Heiskanen** (Pieksämäen Seudun Ampujat)

UUODEN KULTAHIPPUOHJAAJA: **Juhani Forsman** (Turun Seudun Ampujat)

UUODEN KULTAHIPPUSEURA: **Lappajärven Ampujat**

ERIKOISMAININTA: **Kai Jahnsson** (Poliisien Ampumaseura)
Lontoon olympiafinaalipaikka, miesten ilmapistooli

STIPENDIT, MENESTYKSEN PERUSTEELLA

Sune Abrahamsson (Ålands Sportskytteförening), **Jesse Alenius** (Kouvolan Metsästys- ja Ampumaseura), **Jaakko Björkbacka** (Lehtimäen Ampujat), **Ville Broman** (Lappeenrannan Siluettiamputat), **Allan Granlund** (Parikkalan Seudun Ampujat), **Sami Heikkilä** (Kymppi-64), **Krister Holmberg** (Raseborgs Skyttar), **Mikael Kaislaranta** (Suomen Metsästysyhdistys), **Roger Karp** (Vasa Skyttegille-

Vaasan Ampujat), **Ilkka Kervinen** (Porkkalan Ampujat), **Merja Kivimäki** (Loimaan Laukojat), **Mikko Kuisma** (Lappeenrannan Siluettiamputat), **Jarkko Laukia** (Keuruun Seudun Ampujat), **Jari Laulumaa** (Suomen Kasa-ampujat), **Jani Lehtonen** (Loimaan Laukojat), **Esko Lempola** (Tampereen Silhuettiamputat), **Heikki Lähdekorpi** (Satakunnan Ampujat), **Matti Mikkola** (Vasa Skyttegille-Vaasan Ampujat), **Sami Mäkelä** (Lahden Silhouette & Practical Kerho), **Ben Nylund** (Ålands Sportskytteförening), **Timo Näättänen-Lihavainen** (Sibbo Skyttegille), **Martti Paananen** (Sibbo Skyttegille), **Raine Peltokoski** (Vasa Skyttegille-Vaasan Ampujat), **Micaela Qvarnström** (Raseborgs Skyttar), **Teemu Rintala** (Borgå Skyttar-Porvoon Ampujat), **Mika Riste** (Sibbo Skyttegille), **Petri Runtti** (Range Masters), **Seppo Semi** (Porkkalan Ampujat), **Jani Suoranta** (Kymppi-64), **Fabian Wallin** (Ålands Sportskytteförening), **Rauno Ärväs** (Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura)

AMPUJEN ANSIOMERKIT

KULTAINEN JALOKIVELLÄ:

Petri Runtti (Range Masters), **Roger Karp** (Vasa Skyttegille-Vaasan Ampujat)

KULTAINEN:

Kai Jahnsson (Poliisien Ampumaseura), **Ben Nylund** (Ålands Sportskytteförening), **Fabian Wallin** (Ålands Sportskytteförening), **Mika Riste** (Helsingin Varuskunnan Ampujat), **Jani Lehtonen** (Loimaan Laukojat), **Matti Mikkola** (Vasa Skyttegille-Vaasan Ampujat), **Merja Kivimäki** (Loimaan Laukojat)

HOPEINEN:

Martti Paananen (Sibbo Skyttegille), **Teemu Rintala** (Borgå Skyttar-Porvoon Ampujat), **Jarkko Laukia** (Keuruun Seudun Ampujat), **Mikael Kaislaranta** (Suomen Metsästysyhdistys), **Mikko Kuisma** (Lappeenrannan Siluettiamputat), **Ilkka Kervinen** (Porkkalan Ampujat)

LAJIAOSTOJEN palkinnot 2012

HAULIKKO (rankingkilpailujen voittajat sarjoittain)

TRAP

YLEINEN: **Veli-Matti Matikainen** (Sibbo Skyttegille)

NAISET: **Satu Mäkelä-Nummela** (Orimattilan Seudun Urheiluamputat)

JUNIORIT: **Mika Bister** (Kymppi-64)

VETERAANIT: **Matti Nummela** (Orimattilan Seudun Urheiluamputat)

SKEET

YLEINEN: **Lauri Leskinen** (Sibbo Skyttegille)

NAISET: **Marjut Heinonen** (Oulun Seudun Haulikkoamputat)

JUNIORIT: **Juho Auvinen** (Pielaveden Ampuma- ja Metsästysseura)

VETERAANIT: **Kari Auvinen** (Pielaveden Ampuma- ja Metsästysseura)

KAKSOISTRAP

YLEINEN: **Sami Ritsilä** (Rantasalmen Urheilu- ja Metsästysamputat)

JUNIORIT: **Juuso Ikävalko** (Pieksämäen Seudun Ampujat)

SPORTING

YLEINEN: **Tuomas Asikkala** (Oulaisten Ampujat)

NAISET: **Saija Hautaoja** (Satakunnan Ampujat)

JUNIORIT: **Roope Tapper** (Sibbo Skyttegille)

VETERAANIT: **Rune Sundqvist** (Jakobstads Skytteförening)

KIVÄÄRI

KIVÄÄRINAINEN: **Marjo Yli-Kiikka** (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura)

KIVÄÄRIMIES: **Antti Puhakka** (Kotkan Ampumaseura)

KIVÄÄRITYTÖ: **Gisela Miettinen** (Lehtimäen Ampujat)

KIVÄÄRIPOIKA: **Jaakko Björkbacka** (Lehtimäen Ampujat)

PISTOOLI

Vuoden pistooliamputa: **Kai Jahnsson** (Poliisien Ampumaseura)

Vuoden pistoolinuori: **Therese Lindgren** (Raseborgs Skyttar)

Työn sankari: **Marko Räsänen** (Suomussalmen Urheiluamputat)

LIIKKUVA MAALI

UUODEN PARAS: **Sami Heikkilä** (Kymppi-64)

UUODEN JUNIORI: **Micaela Qvarnström** (Raseborgs Skyttar)

Jaoston stipendit saivat myös **Jani Suoranta** ja **Heikki Lähdekorpi**.

SILUETTI

UUODEN SILUETTIAMPUJA: **Rauno Ärväs** (Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura)

PRACTICAL

RD:N MALJA KEHITYNEIMMÄLLE AMPUJALLE: **Mika Riste** (Sibbo Skyttegille)

JAOSTON MALJA PARHAALLE SEURALLE: **Loimaan Laukojat**

PRACTICALIN KERTALUONTOISET PALKINNOT:

PARAS KIVÄÄRIPRACTICAL-AMPUJA: **Raine Peltokoski** (Vasa Skyttegille-Vaasan Ampujat)

PARAS HAULIKKOPRACTICAL-AMPUJA: **Petri Runtti** (Range Masters)

PARAS PISTOOLIPRACTICAL-AMPUJA: **Vesa Kaunisto** (Suomussalmen Urheiluamputat)

PARAS 3 GUN PRACTICAL-AMPUJA: **Mika Riste** (Sibbo Skyttegille)

KASA-AMMUNTA

UUODEN KASA-AMPUJA: **Jari Laulumaa** (Suomen Kasa-ampujat)

MUSTARUUTI

UUODEN MUSTARUUTIAMPUJA: **Timo Näättänen-Lihavainen** (Sibbo Skyttegille)

ME YHDESSÄ -SEURATUNNUSTUS

(osallistunut Suomen Ampumaurheiluliiton Me yhdessä -seuravalmennukseen, jonka tavoitteena on harrastaja- ja urheilijalähtöinen, toimiva ja sujuva tulevaisuuden seuratoiminta): **Haapajärven Ampumaseura, Kankaanpään Ampujat, Kuopion Ampuma- ja Metsästysseura, Nokian Seudun Ampujat, Pohjois-Hämeen Ampujat, Siilinjärven Urheiluamputat, Toijalan Urheiluamputat ja Turun Seudun Ampujat.**

Kuvat: Lassi Palo

Tilaa nyt seuratuotteet talveksi!

Kerää seurallesi varoja oheistuotteilla. Soita meille, me kerromme miten.

Meiltä kaikki fanituotteet mm. avaimenperät, pinssit, peli- ja t-paidat, pipot, takit, pyyhkeet, fleecet sekä mikit. Varastossamme on valmiita tuotteita, joista voidaan tehdä edustamasi seuran näköisiä kuhunkin tilanteeseen sopivilla brodeerauksilla tai painatuksilla. Varastotuotteiden lisäksi voimme räätälöidä seurallesi tarvitsemasi kokonaisuuden. Räätälöitäviin tuotteisiin tarjoamme omien suunnittelujoidemme suunnittelupalvelua. Tarvittaessa voimme antaa joustavaa maksuaikaa.

Joululahjat yrityksen henkilökunnalle ja asiakkaille

JOULU KULTAINEN

SA7726, 1164-1192-005981

Lahjalaatikkoon on pakattu kullanruskea sherpapeitto, littalan Kaste-helmi-tuikku, Mokkaamestareiden joulukahvi ja Fazer Geisha dark -suklaarasia.

à **39 €** / 25 settiä

SININEN JOULU

SA7726

Suomalaiseen jouluun sininen sherpapeitto, Lumoava-glögi (hinnoitellaan Alkon hinnaston mukaan) ja Fazerin Sininen-suklaarasia pakattuna lahjalaatikkoon.

à **33 €** / 25 settiä

JOULUN LÄMPÖ

SA7726

Lahjalaatikkoon on pakattu harmaa sherpapeitto, Airam-termospullo ja Loimu-glögi (hinnoitellaan Alkon hinnaston mukaan).

à **45 €** / 25 settiä

Tilaukset koontitilauksena oman seurasi kautta.

Hinnat eivät sisällä logomerkkausta ja hintoihin lisätään alv 23 %.

Lisätietoja & tilaukset:

Sanna Keivaara

puhelin 040 525 0317

sanna.keivaara@sanser.fi

Mainos- & liikelahjat

sanser@sanser.fi • www.sanser.fi

SANSER TAMPERE

Kuokkamaantie 2
33800 Tampere
puhelin 026 229 300
faksi 03 2255 442

VARASTO & LOGISTIIKKAKESKUS

Kolmihaarankatu 2 D
33330 Tampere
puhelin 026 229 320
varasto@sanser.fi

SANSER PORI

Eteläpuisto 15
28100 Pori
puhelin 026 229 100
faksi 026 229 299

VARASTO

Helmentie 20
28100 Pori

SANSER HELSINKI

Mikkolantie 1 A
00640 Helsinki
puhelin 026 229 400
faksi 09 629 074

JSB Match Voittava tarkkuus

**Niccolo Campriani valitsi JSB -luodit
(ISSF Maailman Mestari 2010 -
ilmakivääri / miehet)**

Tutustu sinäkin JSB:n laatuvalikoimaan,
saatavana kivääri- ja pistooliluoteja. JSB on
tunnettu tiukasta laaduntarkkailustaan ja
korkeista vaatimuksista. Kokeilemalla huomaat
eron. Kaikki JSB -luodit valmistetaan Tsekeissä.

Maahantuonti:
www.hjorth.fi

HJORTH
URHEILUTUKKU • 1881

MEGAlink ELECTRONIC SCORING SYSTEMS

10-50m

25-50m

100-300m

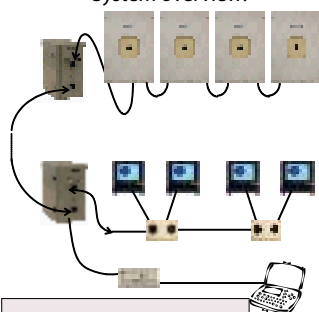
We have electronic targets for

10m air to 300m big bore.

Running targets for 50, 80 and 100m

Pistol targets from 10m to 50m also with light

System overview:

Running target 100m

Contact information:

Megalink as Hestehagen 6,
1440 Drøbak, Norway
Phone: +47 64 93 34 12
web: www.megalink.no
mail: sale@megalink.no

- Low maintenance cost
- Easy to use
- Plug and play
- ISSF approved for 10m air and 50m small bore

URHEILUAMPUJA-LEHTI ESITTI PEETER PÄKKILLE ENEMMÄN
JA VÄHEMMÄT VISAISET NOIN 20 KYSYMYSTÄ.

1. Olympiadi päättyi Lontoon olympialaisiin. Miten luonnehdit päättynyttä neljää vuotta – suomalaisten osalta ja kansainvälisesti?

Suomalainen skeet-ammunta on hyvässä kunnossa. On riittävä tieto- ja osaamispohja, hyvät harjoitusmahdollisuudet ja harjoittelemisen on helppaa moneen muuhun maahan verrattuna. Ja meillä on useita ampujia, etenkin nuorissa. Kansainvälisesti suomalaiset ovat hyvällä tasolla, mistä ovat osoituksena kaksi maailmancupin mitalisijaa, MM-joukkuehopea, nuorten EM-pronssi ja sijoituksia kärkekymmenikköön vasta päättyneen olympiadin aikana.

2. Kuinka suuri pettymys sinulle oli, ettei suomalaisia skeet-ampujia ollut Lontoon kisoissa mukana? Lähellä se kuitenkin oli.

Olin erittäin pettynyt, koska tulokset eivät todellakaan olleet huonoja. Meillä ei vain ollut kilpailuunnea.

3. Millaisin ajatuksin seurasit Lontoon kisoja?

Minua ei juurikaan kiinnostanut seurata nimenomaan skeetiä, koska siellä ei ollut suomalaisia mukana. Kannustin kyllä Satua (Mäkelä-Nummela). Kun jälkepäin tarkastelin olympialaisten tuloksia, huomasin, että meillä olisi ollut mahdollisuus kilpailla mitaleista sekä miesten että naisten skeetissä.

4. Voiko sanoa, mitä olisi voinut tehdä toisin?

Kaikki tehtiin mitä voitiin tehdä, enkä tekisi mitään toisin. Ainoa asia, johon puuttuisin nyt, on sopimukseni SAL:n kanssa. Se olisi voinut alkaa puoli vuotta aikaisemmin, jolloin olisin voinut käyttää senkin ajan hyödyksi ampujien kanssa.

5. Entä sitten Rio de Janeiro ja vuosi 2016. Millaisia ajatuksia se juuri nyt sinussa herättää – henkilökohtaisesti ja lajin kannalta ja mitä pitäisi alkaa tehdä ensimmäiseksi?

Meidän pitää jatkaa sitä työtä, jota olemme nyt tehneet – ja yrittää tehdä sitä vieläkin paremmin. Olisi tärkeää löytää meille niin sanottuja taustavoimia, jotka olisivat osa tiimiämme. Tarvitsemme erikoisosaajia, jotka voisivat olla avuksi ja hyödyksi urheilijoillemme. Tarkoitan tällä esimerkiksi fysioterapeutteja, lääkäreitä ja urheilupsykologeja. Heidän pitäisi pystyä tekemään töitä urheilijoiden kanssa systemaattisesti ja säännöllisesti eikä vain paperilla. Tällainen yhteistyö "taustavoimien" voisi onnistua, kun päävalmentajalla ja urheilijoilla on yhteinen visio.

Noin 20 kysymystä skeetin päävalmentajalle Peeter Päckille

”Taustavoimat olisivat tärkeä osa tiimiämme”

Virolainen Peeter Päck on toiminut Ampumaurheiluliitossa skeetin olympiavalmentajana. Mitä hän miettii asioista nyt, kun Lontoon olympialaiset ovat takana, uusi olympiadi alkanut ja vajaan neljän vuoden kuluttua hämmöttävät Rio de Janeirossa järjestettävät seuraavat kesäolympialaiset?

Suomella on hyvät perinteet ja fanaattinen asenne työntekoa kohtaan sekä hyvät seuravalmentajat, Peeter Päck sanoo.

6. Millainen rooli on liiton valmennuksen johtajalla – kuka hän ensi vuonna sitten onkaan?

Kun valmennuksen johtaja nimetään, hänen tärkein tehtävänsä on ottaa vastuu koko olympiadiasta. Hänen pitää seurata ja auttaa kaikkia yksiköitä koko ajan. On vaikea odottaa tuloksia, jos johtaja vaihtuu kesken kaiken ja joku muu vie työn loppuun. Tuolloin visiot ja tavoitteet menevät sekaisin, eikä hyviä tuloksia voi odottaa keneltäkään, koska muutokset ovat olleet niin suuria.

7. Suomessa sanotaan olevan melko vähän skeet-ampujia niin kuin muita-kin. Mihin perustuu teidän korkea tasonne muiden huippujen joukossa?

Se ei pidä paikkaansa, jos vertaamme tilannetta muuhun Eurooppaan. Se on myytti. Suomella on hyvät perinteet ja fanaattinen asenne työntekoa kohtaan sekä hyvät seuravalmentajat. Meillä on useita hyviä nuoria ampujia, joiden taso nousee koko ajan.

8. Kenen ansiota se mielestäsi on?

Se on tulosta yhdessä tekemisestä, joka liittyy tähän urheilulajiin. En nostaisi ketään toisen yläpuolelle.

9. Mitä valmennuksessa pitäisi muuttaa ja mitä ei?

Minun mielestäni suuriin muutoksiin ei ole syytä. Nyt tärkeää jatkaa jo olemassa olevien asioiden kehittämistä edelleen. Mitä tehdään ja miten tehdään – riippuu ajasta ja muista resursseista.

10. Olet valmentanut useissa maissa. Miten Suomi eroaa niistä valmennuksellisesti vai ei mitenkään? Mitkä ovat suomalaisten vahvuudet?

Olen valmentanut Isonsa-Britanniassa ja Islannissa sekä Saksassa, Ruotsissa ja Intiassa. Tulen Suomeen Espanjasta. On vaikea sanoa miten nämä maat erosivat Suomesta. Suomalaisten vahvuus on heidän fanaattisuutensa ja heikkoutensa huipputasoon resurssipula, joka saattaa muodostua henkiseksi esteeksi jossain vaiheessa. Olemme muiden maiden ampujiin verrattuna henkisesti yhtä vahvoja, mutta jos alamme verrata maita keskenään, suomalaiset eivät pysty kilpailemaan huippumaiden ampujien saamisessa taloudellisissa ja muissa resursseissa.

11. Entä Suomen suorituspaikat huippuja ajatellen? Kuinka monta viikkoa pitäisi olla etelässä ja kuinka kauan kerrallaan?

Olosuhteet ovat riittävän hyvät, jotta täälläkin voi kehittyä olympiavoittajaksi tai maailmanmestariksi. Mahdollista on harjoitella myös kylmemmissä olosuhteissa – riippuu vain siitä, missä ja milloin. Olisi tärkeää harjoitella mahdollisimman paljon etelän lämpimässä, mutta meillä ei ole ammattilaisurheilijoita, vaan ampujiamme on

käytävä töissä ja opiskeltava. Aika ja resurssit rajoittavat tekemisiämme.

Harjoitusleirin optimaalinen pituus on kaksitoista päivää, jos puhumme aktiivisesta harjoittelusta. Jos leirillä on kauemmin, suorituskyky laskee eikä kovia treenipäiviä pysty enää tekemään, jolloin harjoitusten laatu kärsii. Suomalaisten on hyvä harjoitella Etelä-Euroopan maissa.

12. Mitkä radat ovat mielestäsi kansainvälisellä tasolla Suomessa?

Niitä on useita, kuten esimerkiksi Lahti, Tampere, Orimattila, Oulu ja Sipoo.

13. Mainitse muutama maa ja perustelut sille, miksi ne menestyvät.

Esimerkkinä voin mainita Yhdysvallat, jossa ampujat ovat käytännöllisesti katsoen ammattilaisia, sillä he ovat joko armeijassa tai yliopistourheilussa mukana. Heidän ei tarvitse miettiä jokapäiväistä toimeentuloaan. Heidän vahvuuksiaan ovat myös riittävät resurssit ja yhteistyökumppanit sekä hyvät harjoitusolosuhteet ja valintasysteemit, jotka ovat kehittyneet vuosien aikana. Heillä on siis käytössään kaikki tarvittavat ”taustavoimat”, ja amerikkalaiset ovat myös osoittaneet osaavansa niitä myös hyödyntää.

14. Sitten muutama sana taloudesta. Mitä mieltä olet urheilijoiden saamasta taloudellisesta tuesta?

Uskoakseni SAL tukee urheilijoitaan niin paljon kuin mahdollista. En voi tästä asiasta valittaa. Olen valmentaja, ja minun tehtäväni on valmentaa. Muiden tehtävä on ratkaista talousasiat. Ainoa asia, johon puuttuisin, on se, että taloudellinen tuki pitäisi jakaa joukkueiden kesken eikä yksittäisten urheilijoiden. Tällöin koko joukkue kehittyisi yhdessä, ja valmentaja voisi päättää ketä tukea ja millä summalla.

15. Oletko perehtynyt urheilijan polkuun? Mitä pidät siitä?

Olen perehtynyt. Se on mielestäni hyvin suunniteltu, ja toivottavasti sen ansiosta tulee tuloksia jonkin ajan kuluttua. On tärkeää, että se saadaan ”jalkautettua” ja toimimaan hyvin. Kaikki vaiheet ovat tärkeitä, mutta erityisen tärkeä vaihe on se, kun pitää löytää lahjakkaat nuoret. Myös se vaihe on tärkeä, kun nuoret ovat isojen päätösten edessä eli kun he miettivät jatkaako urheilu-uraa vai ei. Tämä tapahtuu yleensä parinkymmenen ikävuoden vaiheilla, jolloin opiskelut astuvat kuvaan mukaan. Samoihin aikoihin nuoret alkavat miettiä myös omaa talouttaan ja työntekoa sekä alkavat seurustella ja perustaa perhettä. Juuri tuolla hetkellä nuoret lahjakkuudet tarvitsisivat tukea ja huomiota – minun mielestäni.

16. Entä mikä on näkemyksesi huippu-urheilun muutosryhmän työstä?

Minulla ei ole riittävästi tietoa, jotta voisin kommentoida asiaa. En ole myöskään tehnyt töitä sen rinnalla. Idea on kuitenkin hyvä, ja toivottavasti näemme hyviä tuloksia tulevaisuudessa.

17. Mikä on kantasi kiristyvään aselupakäytäntöön? Entä sen merkitys haulikkoammunnalle ja ammunalle yleensä?

Nämä ovat poliittisia kysymyksiä, joihin en voi ottaa kantaa.

18. Entä mitä muuta elämäsi kuuluu?

Kaikki on ok juuri nyt. Odotan joulua, jolloin lapseni tulevat käymään luonani. Tapaan tuolloin myös lapsenlapseni Aleksanderin, joka asuu kaukana Floridan Miamiassa.

19. Mitä urheilulajeja olet harrastanut tai kokeillut? Mitä muuta harrastat kuin ammutta?

Olen harrastanut voimistelua, jääkiekkoa, jalka-, kori- ja käsipalloa sekä alppi-hiihtoa. Nykyään pidän kuntoani yllä pyöräilemällä ja harrastamalla sauvakävelyä. Nautin myös, kun pääsen metsästämään ja kalastamaan.

20. Mitä muuta haluaisit sanoa?

Haluan kiittää niitä kaikkia, jotka ovat tukeneet minua saavuttaaksemme tavoitteemme päättäneen olympiadin aikana. Kiitos paljon! ♦

Skeet-ampuja Marjut Heinonen ei jäänyt pitkäksi aikaa harmittelemaan sitä, ettei päässyt Lontoon olympialaisiin. Ei elämä siihen lopu, Heinonen kertoo ajatelleensa ja suuntasikin pian katseensa kohti uusia haasteita. Neljän vuoden päässä hämmäyttävät Rio de Janeirossa järjestettävät olympialaiset.

Marjut Heinonen jatkaa ainakin Rio de Janeiroon asti: "Nokka etiäpäin ja kohti uusia haasteita!"

Oulun Seudun Haulikkoampujia edustava Marjut Heinonen edusti Suomea neljä vuotta sitten Pekingissä järjestetyissä olympialaisissa, joissa hän sijoittui 17:nneksi tuloksellaan 61. Hän oli lähellä saavuttaa olympiapaikan myös Lontoon olympialaisiin, mutta ei kovasta tsemmistään ja hyvistä yrityksistään huolimatta tavoitteessaan onnistunut. Hilkulla se oli, kuten hän itsekin sanoo.

– Se harmitti minua todella paljon, mutta kortit pelattiin nyt näin, ja ilmeisesti minun ei ollut tarkoitus kisoihin päästä, hän toteaa.

– Kun asia lopulta varmistui, ajattelin, ettei synkistely mitään auta eikä elämä siihen lopu. Niinpä suuntasin nokkani etiäpäin ja kohti uusia haasteita!

Heinonen oli kesällä 2011 hyvässä kunnossa ja ampui uusia Suomen ennätyksiä. Hän tähtäsi Hollolassa kovan SE-tuloksen 97 (73+24). Lopullinen "niitti" eli olympiapaikka jäi kuitenkin puuttumaan, eikä kisalippua Lontooseen tullut.

– Tämäkin kausi oli ok. Päättävöitteeni oli toukokuussa Kyproksella järjestetyissä EM-kilpailuissa, jotka sujuivat hyvin. Huonoa tuuria tosin oli sielläkin mukana, kuten koko vuoden ajan, Heinonen muistelee kilpailua, jossa hän pääsi uusimaan finaaliapaikasta ammuttuaan peruskilpailussa tuloksen 68. Hän sijoittui lopulta seitsemänneksi.

– Olin kuitenkin tyytyväinen. Olosuhteet olivat haastavat ja radat uudet. Erikoista oli se, että kauden päättävöite oli jo toukokuussa. Siksi rakensin kaudelle toisenkin tavoitteen, joka oli SM-kilpailut.

Hyvinkäällä järjestetyissä kisoissa Heinonen voitti kultaa tuloksella 89 (67+22). Hän osallistui kauden aikana kolmeen maailmancupin kilpailuun – Yhdysvaltain Tucsonissa, Iso-Britannian Lontoossa ja Italian Lonatossa. Hän rikkoi kisoissa 65, 66 ja 68 kiekkoa.

Heinonen toteaaakin, ettei tämä kausi ollut tuloksellisesti aivan yhtä hyvä kuin vuosi sitten. Viime vuonna hänen paras maailmancup-tuloksensa tuli Chillessä, jossa hän rikkoi 70 kiekkoa. Belgradin EM-kilpailuissa heltisi 38. sija tuloksella 67.

– Tulokset ovat näkyvässä osassa, mutta sellaistakin kehitystä voi tapahtua, joka ei välttämättä näy. Sellaista "piilokehitystä", omia pikkujuttuja, Heinonen viittaa vasta päättyneeseen kauteen.

Pitkäjänteinen suunnitelma

Marjut Heinonen on suunnannut katseensa ja ajatuksensa neljän vuoden päähän eli elokuuhun 2016, jolloin olympiamitaleista kilpaillaan kesälajeissa seuraavan kerran. Heinonen pitää "ihan selvänä asiana" sitä, että on täysillä mukana seuraavankin olympiadin ajan. Ja hyvillä mielin, hän heläyttää iloisesti.

– Vaikka säännöt muuttuvat, pysyvät skeetin perusasiat ennallaan – kuten

esimerkiksi se, että taivaalla lentää oranssi savikiekko, hän naurahtaa.

Omat haasteensa Heinoselle asettaa se, että hän on tiiviisti työelämässä mukana. Hän työskentelee myymäläpäällikkönä oulunsalolaisessa Siwassa. Työpäivä päättyy arkisin normaalisti puoli kolmen aikaan iltapäivällä, mutta Heinonen tekee myös iltaja viikonloppuvuoroja. Hän kiittää työnantajaansa lämpimästi tämän myönteisestä suhtautumisesta ampumaurheiluun eli käytännössä siitä, että hän on saanut vapaata kun on sitä pyytänyt ja tarvinnut.

Ajankäyttö on siksi suunniteltava tarkasti, ja asiat on sovittava hyvissä ajoin etukäteen suuntaan jos toiseenkin.

– Sovittamista on, mutta olen oppinut elämään näin. Kuten Juha Hirven kanssa Grande Finalessa puhuin, elämä on valintoja. Itse olemme valintamme tehneet, ja jos tästä ei tykkäisi, ei tätä tekisikään. Oman katsantokannan mukaan tässä eletään ja toimitaan.

Hivenen mutkia matkassa

Lokakuun lopussa 36 vuotta täyttänyt Heinonen on kokenut huippu-urheilija ja katsoo rauhallisesti tulevaisuuteen, vaikka kaikki asiat eivät ole ihan niin hyvin kuin hän toivoisi. Harjoitusolosuhteet ovat epävarmat johtuen paikallisista rata-asioista, eivätkä aseasiatkaan ole vielä täysin varmoja.

– Uusi ase on haussa, ja toivottavasti saan sen mahdollisimman pian.

Heinonen myöntääkin, etteivät lähtökohdat uuteen olympiadiin ole parhaat mahdolliset. Siitä huolimatta hän on positiivisin mielin ja tekee kaiken muun voitavan niin hyvin kuin pystyy.

– Synkistely ei kohentaisi tilannetta nytkään! Valmistaudun muilla tavoin, koska kaikki tekeminen vie minua eteenpäin.

Ja tekemistä todella piisaa. Heinonen on syksyn aikana löytänyt uusia harjoitusmuotoja. Hän on palavasti innostunut kahvakuulasta ja folkjamista, jonka kerrotaan olevan Oulun seudun ammattikorkeakoulun tanssinopettajan koulutusohjelman opettajien ja oppilaiden yhteisvoimin kehittämä uusi tanssiliikuntalaji, joka pohjautuu suomalaiseen perinnekehtuuriin.

Heinonen on harjoitellut eripainoisilla kahvakuulilla. Kahvakuulatreenit ovat rankkoja ja erittäin tehokkaita. Koko vartalo saa todella kyytiä, kun harjoitus kestää tunnin. Sen aikana tehdään pitkiä, kymmenenkin minuuttia kestäviä sarjoja, ja siirrytään sitten seuraavaan liikkeeseen. Heinonen on pitänyt myös zumba-tunneista ja naurujoogasta.

– Tanssissakin hiki lentää. Kaikki nämä ovat mukavia juttuja, ja eteenpäin mennään!

Kaikki tämä lupaa varmasti vain hyvää, ja Heinonen pääsee katsomaan ai-toa brasilialaista sambaa "livenä", kun Rio de Janeiron olympialaiset alkavat.

”Niinalla on hyvä tulevaisuus edessään”

”Niina on urheilullisesti lahjakas, aivan mahtava ja ihana tyttö, jolla on positiivinen asenne. Toivon, että hän pääsee ampumaurheilussa pitkälle. Hänellä on edessään hyvä tulevaisuus, jos vain jaksaa treenata kovaa ja tehdä paljon töitä.”

Marjut Heinonen luonnehti näin nuorta skeet-ampujaa Niina Aaltosta, joka täytti huhtikuussa 16 vuotta.

Heinosen mukaan Aaltonen on nopea omaksumaan uusia asioita.

– Huomasin sen lokakuussa Hollannissa, jossa osallistuimme eräaseen kansainväliseen kilpailuun. Kun radat ja kiekonlähdet olivat erilaisia, neuvoin Niinaa, joka otti neuvot hyvin vastaan, Heinonen kertoo.

Kehujen kohde hivenen hämmentyy kuullessaan mitä hänestä on sanottu.

– Emmä tiedä... Kyllä kai se niin sitten on, hän naurahtaa.

Rauman Seudun Urheiluampujia edustava Aaltonen on harrastanut skeetä nyt vuoden ajan. Hänen ennätysensä on 59, jonka hän ampui lokakuussa Hollannissa. Entinen ennätys koheni kahdella kiekolla.

– Olen tyytyväinen tulokseeni. Taivoitteeni on, että ensi vuonna ennätyseni alkaisi kuutosella, hän sanoo.

Ampumaurheilun pariin hän tuli Metsästäjäläitön lajien kautta. Niitä hän ehti harrastaa parin vuoden ajan. Hänen pikkuveljensä harrastaa myös ammuntaa.

Aaltonen käy Laitilan lukion ensimmäistä luokkaa. Koulu sujuu ”kohtuullisesti”, ja koeviikot ovat rankkoja. Entä miten luonnehti itseäsi ampujana?

– Rauhallinen.

Laitilassa asuva Aaltonen on kuullut Ampumaurheiluliiton tehoryhmään tämän vuoden ajan.

– Haluaisin päästä kilpailemaan myös ulkomailla, esimerkiksi EM-kilpailuissa jossain vaiheessa.

Olet siis kovalla asenteella liikkeellä?

– Olen joo.

Aaltosen unelmana olisi päästä kilpailemaan myös olympialaisissa. Seuraavien kesäolympialaisten eli Rio de Janeirossa järjestettävien kisojen aikaan hän on 20-vuotias...

– Voi olla, etten niihin pääse, mutta sitten seuraaviin, hän pohtii varovaisesti.

Kokeneen ampujan vinkeistä on varmasti apua, kun nuori ampuja alkaa edetä omalla urheilijan polullaan. Heinonen nimittäin tietää mitä olympialaisiin pääsyyn vaaditaan.

Paras koskaan tehty ammunnanharjoittelulaite

Noptel ST-2000 Sport II

Noptel ST-2000 II on tarkka, luotettava ja helppokäyttöinen ammunnanharjoittelulaite. Se edustaa yli 25 vuoden kokemustamme erinomaisesti tehden ammunnanharjoittelusta helpompaa ja tehokkaampaa kuin koskaan.

Soita SAL puh. (09) 3481 2481 ja kysy seuratarjousta!

www.noptel.fi

Noptel Oy • Teknologiantie 2 • 90570 Oulu
Puhelin 040 181 4351 • Faksi (08) 556 4101 • Sähköposti info@noptel.fi

PARASTA AMMUNNANHARJOITTELUUN

RWS

THE CHAMPIONS

Heinrich Kiefer

**HUIPPUTULOKSIIN!
RWS R-10 MATCH
RWS MEISTERKUGELN**

**Myynti urheilu- ja asealan liikkeit
www.ukpallas.fi**

Niina Aaltonen (vas.), Kati Lakso ja Marjut Heinonen lokakuussa Hollannissa järjestetyssä kansainvälisessä Ladies' International Grand Prix -kilpailussa.

Timo Laitinen:

"Nuoriin satsattava nykyistä enemmän"

Laitan kädet ristiin, kun ajattelen mistä löytyvät ne nuoret, jotka täyttävät meidän paikkamme, kun aikanaan jätämme maajoukkueen. Muutamia lahjakkaita nuoria toki löytyy, mutta yltyvätkö he sille tasolle, jossa skeet-ampujiemme kärki on kahtena viime vuosikymmenenä ollut?

Näin pohtii Timo Laitinen, 40, kovalla työllä kansainväliselle tasolle kivunnut edustuspuja. Hän myöntää, että Ampumaurheiluliitto huolehtii tyydyttävästi maajoukkueesta, mutta sen täydentyminen on sattuman varassa. Helsingiläinen puhuu omasta lajistaan eli skeet-ammunnasta, mutta joissakin lajeissa tilanne on vieläkin hälyttävämpi.

Moni sanoo siirtyessään aikuisten sarjaan tulevansa vain aikuisia kiusaamaan, mutta Laitinen ei pidä tästä ajatusmallista. Nuoren on tultava antamaan kova vastus ja voittamaan.

– Ei kiusaamaan, vaan pyyhkimään meillä latti-
an mennessä tullen ja vielä palatessakin. Taitotaso ja asenne on nostettava niin korkealle, ettei meillä ole mitään sanomista. Sellaisia nuorin toivon löytyvän.

Laitinen tietää, että nuorilla on eri lajeissa maajoukkueeryhmät ja tehoryhmät, mutta niiden antama tuki ei ole riittävä nuoren tärkeässä kehitysvaiheessa. Hän toivoo, että seuravalmennus saataisiin paremmalle tolalle, ja että lupauksista alettaisiin pitää nykyistä ponnekkaammin huolta. Järjestelmällinen juniorivalmennus on liian vähäistä. Lisäksi nuorten lukumäärät ovat liian pieniä

Metsästyksen ja metsästysammuntojen kautta on löydettävissä ainakin haulikko- ja liikkuvan maalin lajeihin hyviä ampujia myös SAL:n kilpa-ammunnan pariin.

– Nykyisin huipulle pyrkivä nuori tarvitsee tuuria edetäkseen kansainväliselle tasolle. Siihen vaikuttaa asuinpaikkakunta ja se, että keneltä uskaltaa lähteä neuvoo kysymään. Järjestelmällistä ja tehokasta jatkuvaa valmennusta ei meillä ole. Nuoren pitäisi kuitenkin oppia keskeiset asiat jo harjoittelunsa alkuvaiheesta, ja ne antaa osaava valmentaja.

Into ja fanaattisuus korvasivat välillä järjen

Timo Laitinen kulki pikkupojasta alkaen isänsä mukana Pohjois-Karjalan metsissä. 12-vuotiaana hän suoritti metsästyskortin. Tunnollinen lapsi halusi tarkaksi metsästäjäksi, ja hän alkoi harjoitella haulikolla ampumista radalla.

– Nurmeksen ampumaradalla oli harjoituksissa innostava henki, ja ampuminen oli minusta hauskaa – etenkin kun osuin heti alusta alkaen kelvollisesti, Laitinen muistelee.

Oli hän toki ampunut ilma-aseilla jo monet vuodet ennen metsästäjäksi tuleamistaan.

– Täyttäessäni 20 vuotta oli selvää, että tulen tavoittelemaan paikkaa maailman valioiden joukossa. Aloitin kovan harjoittelun, jossa into ja fanaattisuus korvasivat monesti järjen. 20-30 pakkasastetta ei pitänyt nuoria eli Jaani Holmaa, Tatu Kärnä ja minua poissa harjoituksista. Varojen puutteessa etelän leirejä oli mahdotonta toteuttaa. Meitä ohjasi lieksalainen valmentaja Mauri Turunen.

HUIPPUMERKKIMME

Feinwerkbau P70RT

Feinwerkbau®

Steyr LG110 Running Target

Huippumerkeistä on helppo valita!

Feinwerkbau- ja Steyr-aseet sinulle, joka vaadit aseeltasi laatua, tarkkuutta, suorituskykyä ja –
tähtää voittoa!

Feinwerkbau- ja Steyr-jälleenmyyjät:

Aseliike Rantanen Ky, Humpilla
Karhulan Ase ja Erä, Kotka
Raimo Olkkonen Oy, Haapajärvi

Nordic Distribution Oy Nordis
PL 5, 62101 LAPUA
www.nordis.fi

NORDIS
NORDIC DISTRIBUTION OY

TIMO LAITINEN

Ikä: 40

Seura: Sibbo Skyttegille r.f.

Aviosääty: naimisissa, 2 lasta

Ammatti: poliisi

Työnantaja: Helsingin Poliisilaitos

Valmentaja: Peeter Päkk

Aseet: Renato Gamba

Patruunat: RC

Yhteistyökumppanit: Renato Gamba, Nastakiekko Oy, Urheilu & Kalastus Oy, TH-Teocon Oy

Parhaat urheilusaavutukset:

3. EM, Belgrad 2005; 1. joukkueiden MM, Barcelona 1998; 2. Perazzi GP, Belgrad 2011; 8. MM-joukkue, München 2010; 22. maailmancup, Peking 2008; 5. Dubai, kutsukilpailu 2007; 12. maailmancup, Santo Domingo 2007; 12. EM, Maribor 2006; 7. maailmancup, Belgrad 2005; 23. OK, Sydney 2000.

Laitinen edusti 20-vuotiaana Suomea EM-kilpailussa, mutta silloin hän ei ollut vielä valmis menestymään. Nuorukainen oli kuitenkin ”merkattu” SAL:n skeet-valmentajien vihkoihin. Junioriaikansa kohokohtina hän pitää kahta kilpailua.

– 17-vuotiaana sain kunnon kilpa-aseen, jolla ensimmäisessä kisassani tein Kuopiossa omasta mielestäni hämmästyttävän 91:n osuman tuloksen (maksimi 100). Toisen kovan ennätyseni tein kaksi vuotta myöhemmin, kun ammuin Hyvinkäällä Nasta GP:ssä 192 (200). Sillä tuloksella minut valittiin nuorten EM-joukkueeseen.

EM-pronssi mieluisin

Pohtiessaan uransa parhaita saavutuksia Laitinen miettii tovin. Ykköseksi nousee EM-pronssimitali vuonna 2005. Toiselle sijalle tulee joukkueiden maailmanmestaruus vuonna 1998. Kolmikkoon kuuluvat Jani Eklund, Janne Himanen ja Laitinen. Ranskan EM-kilpailussa hän hankki olympiapaikan Sydneyyn, joten olympiapistotakin Laitinen on kulkenut.

Korkealle hän arvostaa myös ensimmäisen skeetin SM:n vuonna 1996 Lieksassa. Tulos oli Suomen ennätys 149 (150). Laitisella on kolme skeetin, yksi compakin ja yksi sportingin Suomen mestaruus.

Laitisen mielestä menestyksen tärkeimpänä taakkuemiehenä on ampuja itse. Sitten tulevat oma ja liiton valmentaja ja urheilijan saama taloudellinen tuki. Se tulee liiton ja omien yhteistyökumppaneiden ja lajin ystävien kautta. Niihin hän sanoo kuuluvan muun muassa hyvinkääläisen Nastakiekko Oy:n, joka on tukenut merkittävällä tavalla suomalaista haulikkoammuntaa.

Henkilökohtaisina yhteistyökumppaneinaan hän mainitsee Urheilu&Kalastus Oy:n (RC-patruunat), TH-Teocon Oy:n, haulikkovalmistaja Renato Gamban ja seuransa Sibbo Skyttegillen. Omaksi tukijakseen hän sanoo myös työnantajansa Helsingin poliisilaitoksen, joka on suhtautunut myönteisesti Laitisen urheilu-uraan.

– Urheilijan tulisi saada keskittyä vain harjoitteluunsa, jota muut tukevat valmennuksellisesti ja taloudellisesti.

– Skeetin maajoukkueella on ollut neljän vuoden ajan ammattivalmentaja, ja se on ollut hyvä asia. On eduksi, jos hän on ollut itsekin menestynyt ampuja ja tietää mitä kilpailussa tapahtuu.

Päävalmentajalla on monia tehtäviä, joista tärkeimpänä on valmennus. Hänen on oltava lisäksi hyvä matkanjohtaja, ja hän ei saa läsnäolollaan hermostuttaa suojattejaan, valmentajamme Peeter Päkk on sellainen.

Kylmä talvi pakottaa ampujat leireilemään etelässä. Laitisen mukaan talvikuukausien aikana pitäisi voida leireillä esimerkiksi Kypöksellä tai Espanjassa kuukausittain ja kymmenkunta päivää kerralla. Nollakelillä ampumaharjoittelu onnistuu Suomessa, jos radalla on lämmitettävä tila, jossa voi lämmitellä aina parin sarjan jälkeen.

Ratatilanne on toistaiseksi Suomessa melko hyvä. Erinomaisia ratoja löytyy Laitisen mukaan Hyvinkäältä, Lempäälästä, Lieksasta, Oulunsalosta ja Siipoosta. Hän painottaa sitä, että pienikin rata antaa ampujan kehitymiselle hyvät mahdollisuudet. Esimerkiksi hän nostaa Korian, jossa Paukun ampujat Kai Lampi, Jorma Korhonen ja Markku Valtonen nousivat kansainvälisen tason kiekon särkeijöiksi.

Haulikon kanssa kouluun

Aselupien saantia on lainsäädännön muutoksilla kiristetty, mutta Laitisen arvion mukaan se ei ole koskettanut ainakaan merkittävästi haulikoita. Hän ei usko, että lupien kiristämisellä päästään

Timo Laitinen toivoo, että nuoret ampujat pääsisivät jo varhain säännöllisen ohjauksen ja osaavan valmennuksen piiriin.

toivottuun tulokseen. Paljon on tilanne muuttunut niistä ajoista, kun hän kävi koulua.

– Minulla oli kouluun mennessäni haulikko mukana, sillä koulupäivän jälkeen jatkoin radalle harjoittelemaan. Ei urheiluvälineeseen kiinnitetty silloin erityistä huomiota, hän muistelee.

Turhaan ei Laitinen haulikkoaan mukanaan raahannut. Hänestä kehittyi kansainvälisen tason ampuja ja pitkäaikainen skeetin maajoukkueemme kaikessa edustuskelpoinen jäsen.

– Jotkut fanaatikoista ovat valmiita tekemään kompromisseja elämässään. Meillä on ollut sellaisia tyyppejä, jotka ovat olleet valmiit pistämään roposensa ja aikansa peliin, ja he ovat menestyneet kansainvälisesti.

– Olympiaryhmillä on meillä kohtuullisen hyvät olot. Toivottavasti SAL pystyisi löytämään nuoret lahjakkuudet ja tarjoamaan heille nykyistä tehokkaamman avun valmennuksessa jo uran alkuvaiheessa. Silloin olisi lupa odottaa suomalaisen urheilumunнан esiintyvän menestyksekkäästi kansainvälisellä tasolla tulevaisuudessakin, Laitinen pohtii. ♦

Kai Jahnssonin ikimuistoinen olympiavuosi

Ovenraosta näkyy mahdollisuus menestykseen

Teksti: Lassi Palo Kuva: Lehtikuva

”Olen nähnyt miten kovaa työtä menestyminen vaatii ja miten eteenpäin pääsee. Ovi on raollaan, ja sieltä näkyy mahdollisuus tuloksiin. Ovenraosta näkyy myös valoa, ja nyt kyse on siitä miten ovi pysyisi raollaan tai olisi kokonaan auki.”

Näin pohtii tilannettaan pistooliampuja Kai Jahnsson, jolla on takanaan rankka mutta antoisan ikimuistoinen olympiavuosi. Tai ei se tämän lehden mennessä painoon ollut vielä ihan kokonaan takana, sillä hän kilpaili joulukuun alussa sotilaiden MM-kilpailuissa Kiinan Guangzhoussa.

Jahnsson on tyytyväinen kauteensa niiltä osin kuin se oli tätä kirjoittaessa takana. Maailmancupin finaalia myöten, vaikka se ei tuloksellisesti ollutkaan paras mahdollinen, hän arvioi.

– Se oli kumminkin ookoo – pitkän, pitkän kauden jälkeen, hän sanoo.

Poliisien Ampumaseuraa edustava Jahnsson sijoittui 11:nneksi miesten ilmapistoolin maailmancupin finaaliissa Thaimaan Bangkokissa. Hänen tuloksensa oli 574. Kisa käytiin samana päivänä kuin Ampumaurheiluliiton kauden päätöstilaisuus Grande Finale järjestettiin Vierumäellä eli loka-kuun 27. päivänä.

Jahnsson oli Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n kivääri- ja pistoolilajien maailmancupin finaalin ainoa suomalainen osanottaja. Finaalipahtumaan osallistui 93 urheilijaa, jotka edustivat 34 maata.

Jahnsson ei ollut koskaan aikaisemmin osallistunut maailmancupin finaaliin.

Bangkokissa Jahnssonin tulos oli 574. Hänen sarjansa olivat 94+98+96+98+94+94. Kilpailun ykkönen oli Venäjän Leonid Ekimov, joka tähtäsi pisteet 684,8 (582+102,8). Toiseksi sijoittui kiinalainen Zongliang Tan ja kolmanneksi Turkin Yusuf Dikec. Kilpailu oli tiukka, sillä kärkikolmikko oli vain 0,3 pisteen sisällä.

Maailmancupin finaalin yhdestätoista osanottajasta neljä sijoittui Lontoon olympialaisissa kahdeksan parhaan joukkoon. Jahnssonin lisäksi Lontoon olympialaisissa hopeaa voittanut Italian Luca Tesconi oli kahdeksas, ja Lontoon pronssimitalisti, Serbian Andrija Zlatic, sijoittui neljänneksi. Espanjalainen Pablo Carrera sijoittui Lontoossa kuudenneksi, nyt viidenneksi.

Jahnsson ampui huhtikuussa Lontoon maailmancupissa tuloksen 687,9 (588+99,9), joka on uusi finaalin jälkeinen Suomen ennätys. Peruskilpailun tulos oli myös uusi SE. Elokuussa Lontoon

Erinomaisen kauden ampunut Kai Jahnsson pitää lähipiirinsä kanssa piakkoin palaverin, jossa katsotaan miten kokonaisuudet losahtavat jatkossa kohdalleen.

olympialaisissa hyvä tahti jatkui, sillä hän pääsi upeasti finaaliin ja sijoittui kahdeksanneksi tuloksestaan 679,1 (583+96,1).

Avoimiin kysymyksiin vastauksia

Lontoon jälkeen alkoi uusi olympiadi, joka päättyi Rio de Janeirossa vuonna 2016 järjestettävään seuraaviin kesäolympialaisiin. Jahnsson ei tiennyt syys-lokakuun vaihteessa tarkasti omista suunnitelmistaan.

– Oma kysymysmerkkini on pieni, hän sanoi tuolloin ja pohti kokonaisuutta:

– Avoimia kysymyksiä on, ja toivottavasti viisautta löytyy ja kysymyksiin saadaan vastauksia vielä tämän vuoden aikana, hän viittasi muun muassa valmentajiin ja leirityksiin ja mietti asioita laajemminkin huippu-urheilun muutosryhmän työstä lähtien.

Samaa mieltä hän oli marraskuun puolivälissä, eikä pieni kysymysmerkki ollut vielä poistunut ajatuksista.

– Uskon, että jatkan uraani, ja uskon, että näin tulee myös käymään. Isoja asioita odottaa kuitenkin vielä ratkaisuaan, ja on odotettava mitä muut tekevät. Olennaisia säveliä on saatava selville. Niitä ovat muun muassa tukiasiat. Haluan jatkaa, mutta onko siihen edellytyksiä ja rahkeita, hän miettii.

– Viimeksi kuluneen vuoden ajan olen tehnyt paljon töitä ja nähnyt, mitä huippu-urheilu vaatii. On leirit, on matkat, on niin sanottu normaalielämä. Se on aikamoinen yhtälö, johon yläkerasta ei tule apua.

Jahnsson on nähnyt miten kovaa työtä menestyminen vaatii ja miten eteenpäin pääsee. Oivallisesti hän toteaaakin oven olevan raollaan, ja raosta näkyy mahdollisuus tuloksiin. Ovenraosta näkyy myös

Urheilulajien synty on todellinen suurteos

Juha Kanervan ja Vesa Tikanderin kirjoittama Urheilulajien synty -kirja on todellinen suurteos. Sivuja on melkein 500, mutta se on ymmärrettävää, koska marraskuun alussa ilmestyneessä kirjassa selvitetään, miten nykyaikainen kilpaurheilu alkoi.

Huomattava osa nykyään harrastetuista lajeista sai alkunsa 1800-luvulla, jolloin niiden säännöt ja kilpailumuodot vakiintuivat. Suuri osa lajeista kehitettiin Englannissa, josta ne levisivät nopeasti ympäri maailman. Kirjassa on runsaasti uutta tietoa, sillä viime vuosikymmeninä suoritettu urheiluhistorian ja -sosiohistorian tutkimus on avartanut käsitystä modernin urheilun kehitysprosessista.

Teokseen on otettu mukaan nykyiset olympialajit sekä muita merkittäviä ja maailmalla suosittuja urheilumuotoja. Mukana ovat myös suomalaisittain kiinnostavat pesäpallo, jääpallo ja salibandy.

Ampumaurheilu on huomioitu varsin näyttävällä ja kiinnostavalla tavalla. Sen 12-sivuinen osuus alkaa lauseella: "Tuliseita on käsitelty Euroopassa 1300-luvulta saakka." Tästä edetään nykypäivään esitellen kivääri-, pistooli-, haulikko- ja riistamaailajit. Naisille on oma osionsa, kuten myös finaaleille, kilpailukalenterille ja Suomelle. Ampumaurheiluliiton toimialaan kuuluvat siluetti, kasa-ammunta, mustaruuti ja practical on myös esitelly.

Myös urheilulajien saapumisesta Suomeen ja niiden varhaisvaiheista maassamme riittää uutta kerrottavaa. Suomessa urheiltiin yllättävän monipuolisesti vuosikymmeniä ennen Hannes Kolehmainen saavutuksia Tukholman olympiakisoissa 1912.

Teoksen kirjoittajat Juha Kanerva (s. 1965) ja Vesa Tikander (s. 1966) ovat urheiluhistorian ammattilaisia, joilla on laaja kokemus alan tutkimus- ja julkaisutoiminnasta.

Kanerva kertoo kirjan olleen noin kolme vuotta kestänyt projekti, jonka aikana oli kaksikolme toistia johtuen ajoittain muutaman kuukauden taukoja.

Kirjan graafisesta suunnittelusta vastannut Jenni Saari on myös onnistunut työssään erinomaisesti.

Kanerva työskentelee urheilutoimittajana Veikkaaja-lehdessä ja on YLE:n aamu-tv:n Jalkihiki-ohjelman vakiokeskustelija. Tikander toimii erikoistutkijana Suomen Urheilukirjastossa ja on myös Urheilun vuosikirjan toimittaja.

Kanerva ja Tikander ovat olleet laatimassa muun muassa vuonna 2007 ilmestynyttä Suomen olympiakomitean 100-vuotishistoriaa Sadan vuoden olympiadi.

Ampumaurheilusta kiinnostuneille ja sen historiaan perehtyneille Urheilulajien synty ei välttämättä kerro kovinkaan paljon uutta lajista. Historia ja sen kertaaminen ovat kuitenkin aina mukavaa ajanvietettä, kuten esimerkiksi skeet-ammunnan syntyhistoria kanaloineen ja naapurin valituksineen. Ja onhan kirjassa esitelty 46 muutakin lajia. Teksti: Lassi Palo

valoa, ja nyt on kyse siitä, miten ovi pysyisi raolleen tai olisi kokonaan auki.

Mutta kun puhutaan olympiadiasta, ei puhuta yhdestä kaudesta eikä vuodesta, vaan lähes neljästä vuodesta. Se on jo vähän isompi kakku ja erittäin kova rutistus, Jahnsson muistuttaa.

Urheiluamputa-lehti tavoitti puhelimitse Jahnssonin, kun hän oli hakemassa viisumia Kiinan suurlähetystössä Helsingin Kulosaareen. Muutama päivä aikaisemmin hän oli palannut Thaimaan-matkaltaan. Bangkokissa järjestetyn maailmancupin finaalin jälkeen hän vietti lämpimässä säässä kahden viikon loman, joka on harvinaista herkkua. Jahnsson ei edes muista milloin on edellisen kerran viettänyt kaksi viikkoa lomaa!

– On siitä vuosia vierähtänyt. Loma tuntui hyvältä, hän myhäili.

Hyvältä tuntui varmasti myös summata pitkän kauden anti.

– Ennen kaikkea opin uutta, ja asioita on tehty eri tavalla kuin aikaisemmin. Tulosta näkyy tulevan, mikä on positiivista kokonaisuutta ajatellen. Kiinan-matkan jälkeen pidämme palaverin, jossa katsomme miten "palikat" loksahdavat kohdalleen. Summaamme mitä jää viivan ylä- ja alapuolelle.

Aika näyttää mitä tuleman pitää. Ison loven Jahnsson jättää suomalaisen huippu-urheilun ja ampumaurheilun, jos hän päättää sulkea nyt raollaan olevan oven. Toivoo vain sopii, että huippu-urheilun muutosryhmän slogan "urheilija on keskiössä" toteutuu ja Jahnssonin – ja monien muidenkin – vaikea yhtälö saadaan ratkaistua myönteisellä tavalla. ♦

ASELAN ERIKOISLIIKKE
HEIKKI TAIPALUS KY
61880 Ikkeljärvi puh. 06-2331191
www.heikkitaipalusky.fi

**Parhaat kiitokset asiakkaillemme
kuluneista vuosista ja
menestystä ampumaurheilussa!**

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

T: Aila ja Heikki

ISSF:N MAAILMANCUPIN FINAALI, KIVÄÄRI- JA PISTOOLILAJIT

22.-28.10. Bangkok, Thaimaa

Tuloksia Miesten ilmapistooli 60 ls + 10 ls finaali: 1) Leonid Ekimov Venäjä 684,8 (582+102,8), 2) Zongliang Tan Kiina 684,7 (585+99,7), 3) Yusuf Dikec Turkki 684,5 (583+101,5), 4) Andrija Zlati Serbia 682,7 (580+102,7), 5) Pablo Carrera Espanja 682,1 (582+100,1), 6) Ismail Keles Turkki 681,0 (582+99,0), 7) Daemyung Lee Etelä-Korea 680,9 (580+100,9), 8) Luca Tesconi Italia 675,3 (580+95,3), 9) Denis Kushnirov Ukraina 579, 10) Vladimir Isakov Venäjä 576, 11) Kai Jahnsson Suomi 574.

Vilkasta keskustelua tukiammunnan säännöistä

Tarvitaanko muutoksia vai ei?

Tekstit: Lassi Palo
Kuvat: Timo Rautio ja Lassi Palo

Kankaanpään Ampujien
Joni Okkola keskittyy.

Tarvitseeko tukiammunta muutoksia? Onko se liian helppoa? Nouseeko tulostaso liian nopeasti liian korkeaksi? Onko tukiammunnan tulostaso liian korkea verrattuna esimerkiksi nuorten sarjoihin? Pysähtyykö lahjakkaiden ampujien kehitys, koska suorituksen vaatimustaso ei kasva? Onko syytä muuttaa mitään?

Lasten ja nuorten tukiammunnasta vaihdettiin mielipiteitä vilkkaasti lokakuun lopussa Grande Finalen yhteydessä järjestetyssä tilaisuudessa. Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokunta oli kutsunut nuorisoumpumaurheilusta kiinnostuneet Vierumäelle koolle keskustelemaan tukiammunnan nykytilasta ja tulevaisuudesta.

Kutsussa todettiin, että ”nyt on aika keskustella tukiammunnan kilpailujärjestelmästä, säännöistä ja mahdollisista muutoksista”.

Tilaisuuden koollekutsujan, Ampumaurheiluliiton nuoriso- ja koulutuspäällikön Timo Raution mukaan yksi periaate on kuitenkin pidettävä kirkaana mielessä: säännöt eivät saa rajoittaa tavoitetta, jonka mukaan Suomeen pitäisi saada entistä enemmän ja parempia ampujia.

– Fiksuilla jutuilla meidän pitäisi tehdä valmiimpia kovan luokan ampujia, oikealla tavalla ja oikeassa iässä. Nyt vasta viritellään ajatuksia, koska vanhoilla säännöillä mennään ainakin ensi kevät, Rautio muistutti.

Vuoden kultahippuohjaajana palkittu Juhani Forsman oli laatinut keskustelun pohjaksi laajan esityksen. Hän on pohtinut lasten ja nuorten tukiammuntaa, sen hyviä ja huonoja puolia.

– Kun kymmenvuotias kivääriampuja saattaa ampua täydet 200 pistettä useamman kerran, voi kysyä, syökö se hänen intoaan eli saavuttaako hän tuloksellisesti liian paljon liian aikaisin. Onko hänen vatsansa jo kylläinen? Eikö hänellä ole enää

mitään tavoiteltavaa, Forsman kysyi viikkoa myöhemmin kotonaan tehdyssä haastattelussa.

Forsman on tutkinut Kultahippufinaalien tuloksia vuodesta 1998 lähtien sarjoittain kymmenen parhaan osalta. Tuolloin kilpailleet ja hyvin pärjanneet lapset ovat nyt parikymppisiä nuoria, mutta missä he ovat nyt? Eivät valitettavasti ainakaan ampumaurheilun parissa.

Forsman kysyykin, onko mielekästä hakea menestystä liian nopeasti. Onko se välttämättä paras tapa, hän pohtii. Viulunsoitonopettajanakin vuosikymmenten ajan toiminut Forsman painottaa jatkuvan ja tasaisen kehityksen merkitystä sen sijaan, että keikkuisi lapsena ja nuorena koko ajan ikäluokkansa kärjessä.

– Tarvitaan sekä negatiivisia että positiivisia kokemuksia. Luonnollinen kehitys on hankalaa, jos ampuu täysiä pisteitä jo lapsena. Se voi kääntyä itseään vastaan.

Miksi innostus ei säily?

Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokunnan puheenjohtaja Jukka Törmänen on huolissaan 14 vuotta täyttäneistä ampumaurheilun harrastajista. Missä he ovat, hän kysyi Vierumäellä. Hän viittasi paikalla olleisiin Jaakko Björkbackaan ja Juho Kurkeen, jotka ovat hänen mukaansa ensimmäiset 14-vuotiaina mestaruuden voittaneet lajin pariin jääneet ampumaurheilijat.

– Menestyjät ovat häipyneet, 14-vuotiaiden mitalistit ovat häipyneet, Törmänen harmitteli ja mietti syitä ampumaurheiluakin vaivaavaan drop outiin.

– Pitää alkaa tehdä töitä, kun siirtyy Y-sarjaan? Innostus ei säily? Onko harrastus enemmänkin vanhempien harrastus? Ovatko ne lapset hävinneet, joita on viety eteenpäin vanhempien ehdoilla? Tuossa iässä on myös paljon muuttuvia tekijöitä, Törmänen pohti.

Björkbacka kertoi ampuneensa 14-vuotiaiden sarjassa toisena vuonna ”ihan vapaalla”. Hänen vanhempansa ovat edelleen aktiivisesti harrastuksessa mukana.

Forsman kaipaa ampumaurheiluun samaa kuin musiikissa: lapsilla ja nuorilla pitäisi olla sopivan kokoiset eli käytännössä riittävän pienet välineet. Sopivankokoiset välineet mahdollistaisivat normaalisuorituksen ilman tukia, mutta Forsman tietää toiveensa mahdottomuuden. Esimerkiksi pistoolissa valmistusmäärät olisivat niin pienet, että aseiden hinta nousisi kohtuuttoman korkeaksi.

Sanottua tukiammunnasta

Marraskuussa järjestetyllä tehoryhmän leirillä tehtiin kysely tukiammunnasta. Kyselylomakkeen saatteessa todettiin, että Suomessa käytetään yleisesti kiinteää pöytätukea ja Ruotsissa puolestaan vaahtomuovityynyä. Näissä ammutaan istuma-asennosta. Pystystä ammuttaessa käytetään Suomessa apuna vastapainotukia.

Mitä tehoryhmäläiset vastasivat kysymyksiin? Ohessa satunnaisia poimintoja.

”Tuelta on helpompi aloittaa kilpaileminen ja harjoittelemisen.”

”Kilpailijan pitäisi itse kilpailla enemmän ilman huoltajan apua kilpailussa, esimerkiksi ladata itse.”

”Istumatuella voi rauhassa keskittyä hyvään liipaisuun ja oikeaan tähtäinkuvaan. On ehkä aavistuksen liian helppoa, ampuu suht’ helposti täydet ja ”parantamisen” varaa ei enää jää.”

”Pystyammunnan aloittaneelle vastapainotuki on hyvä, jos voimaa ei ole vielä tarpeeksi. Saattaa olla vaikea opetella sen kanssa ampumista ja myöhemmin ilman. Turha.”

”Nuoret voisivat varhaisemmassa vaiheessa aloittaa pystyammunnan.”

Viulujakin on erikokoisia, Juhani Forsman esittelee itse tekemiään viuluja.

Forsman on heittänyt keskusteluun mukaan värikkään provosoivan näkemyksen, jonka mukaan 100 metrin juoksussa ei siirretä lähtöviivaa niin lähelle maalia, että ikäluokkiensa parhaat lapset ja nuoret juoksisivat saman ajan kuin Usain Bolt.

– Korostan, etten halua muuttaa systeemiä, jos emme löydä nykyistä parempaa ratkaisua. Voi kuitenkin kysyä, onko nykyinen malli yksi syy drop outtiin. Tulevatko tulokselliset tavoitteet liian äkkiä täyteen? Meidän pitäisi löytää jonkinlainen näkemys asiaan.

Forsman puhuu suorituksen vaativuuden lisäämisestä lapsen ja nuoren taitotason kehittymisen mukaisesti. Hän ottaa vertauksen musiikista, jossa siirrytään asteittain vaikeampiin kappaleisiin. Forsman onkin sitä mieltä, että ampumaurheilussa pitäisi olla mahdollisuus tulostason jatkuvaan parantamiseen suoritustavasta ja välineistä huolimatta.

Forsmanin mukaan radikaali toimenpide olisi ottaa nuoret mukaan vasta sitten, kun he pystyvät ampumaan oikeilla välineillä. Hän esittää ajatuksensa tietäen, että lahjakkuuksia menetettäisiin, kun nuoret toivotettaisiin tervetulleiksi ampumaurheilun pariin vasta ”muutaman vuoden kuluttua”.

– Tulisivatko he uudestaan yrittämään? Tuskin.

Turun Kultahippufinaalit vuonna 2010.

”Tukiammunta antaa kaikille mahdollisuuden kilpailla.”

”Istumutuki antaa pienimmille (6–10-v.) mahdollisuuden tutustua lajiin. Miinusta on se, että ampujan oma toiminta on vähäistä, kun vanhempi hoitaa lataamisen.”

”Ilman tukea ampuville voisi olla oma sarjansa, joka kannustaisi luopumaan tuesta mahdollisimman pian. Lisäksi VT14-sarja on melko turha.”

”Tuet ovat varmasti nuorimmilla ihan paikallaan, mutta loppupäästä niiden käyttöä voitaisiin rajoittaa.”

Forsman: ”Ampumaurheilijalle riittää hyvä fyysinen kunto”

Turun Seudun Ampujien nuorisovastaava Juhani Forsman korostaa, että ampumaurheilijalle riittää hyvä fyysinen kunto. Ampuja ei hänen mukaansa tarvitse niin sanottua huippu-urheilijan kuntoa, jolla hän tarkoittaa sitä, ettei ampujan tarvitse olla yhtä hyvässä juoksukunnossa kuin kestävyysjuoksijan eikä ampujan maksimivoiman tarvitse olla huippupainonnostajan tasoa. Voikin puhua ampumaurheilijan huippukunnosta.

Forsmanin mukaan rajanveto ja tasapainoilu eivät ole aina ihan helppoja.

– Ampumaurheilu on siinä mielessä ”pettävä” laji, että siinä voi päästä alkuvaiheessa yllättävänkin hyviin tuloksiin, jos on liikunnallista taustaa. Tällöin voi syntyä ajatus siitä, ettei ampumaurheilussa tarvitse juurikaan harjoitella. Mutta näinhän asia ei suinkaan ole.

– Jos haluaa oikeasti ampumaurheilun huipulle, ei pelkkä lajiharjoittelu tietenkään riitä, Forsman painottaa. Hän kehottaa kuitenkin varovaisuuteen: oheisharjoittelussakin on muistettava kohtuullisuus, eikä siinä saa mennä ”liian pitkälle”.

– Minulla on sellainen tuntuma, että monipuolisuuden korostamisessa on ehkä menty ampumaurheilussa liian pitkälle. Monipuolisuutta on rummutettu ehkä liikaa. Esimerkiksi pistooliampuja tarvitsee hyviä käsivoimia ja hyvää tasapainoa, ja keskivartaloon lihakset ovat myös tärkeitä. On myös hallittava itse väline eli pistooli, ja sen voi oppia vain harjoittelemalla välineen kanssa, Forsman sanoo.

Joku on taas todennut, että kaikista 10–11-vuotiaista ei edes tule huippuja. Ei niin, mutta kaikkia tarvitaan. Tarvitsemme uusia harrastajia ja tarvitsemme jatkuvuutta eivätkä kaikki aina kulje samaa polkua.

Keskusteluissa on tuotu esiin myös se, ettei kiväärissä ja pistoolissa tarvitsisi olla samanlaista järjestelmää. On myös todettu, että tukiammuntajärjestelmän pitäisi perustua lasten ja nuorten jatkuvaan kehitystä tukevaan suorittamiseen eikä voittoja ja huipputuloksia hakevaan tapaan.

– Nämä eivät välttämättä kulje käsi kädessä, Forsman sanoo.

Entä mitä kaikkea muuta on ehdotettu tukiammunnan kehittämiseksi? Pistoolissa voisi siirtyä vaahtomuovitukeen ja seisomaan siirryttäessä ammuttaisiin kahdella kädellä. Kiväärin istuma-asentoon on ehdotettu myös vaahtomuovitukea. 12-vuotiaiden sarjassa voisi kokeilla vapaalta ampumista, ja 14-vuotiaiden sarjassa voisi siirtyä ”jo vallan vapaalle”.

– Herättelemme nyt ajatuksia emmekä yritä saada muutosta aikaiseksi vain muutoksen vuoksi. Nykyjärjestelmässä on heikkouksia, mutta virheetöntä järjestelmää ei liene edes olemassa, Törmänen totesi tilaisuuden päätteeksi. ♦

Ampumaurheiluliiton nuorisovalion puheenjohtaja Jukka Törmänen.

Rautio: ”Sääntöjä on hyvä tarkastella eri näkökulmista”

”Nyt on hyvä alkaa keskustella, kun tämä juttu on lehdessä. Tehoryhmälle tehdyssä kyselyssä tuli esiin hyviä pointteja. Nykysysteemi ei ole missään nimessä katastrofi. Asia otettiin esille, ja sääntöjä on hyvä tarkastella eri näkökulmista.”

Näin summaa nykytilanteen Ampumaurheiluliiton nuoris- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio.

– Tukiammunnalla haetaan vain sitä, että nuoret pääsisivät lajiin mukaan helpommin. Se siis madaltaa kynnystä aloittaa ampumaurheilun harrastamisen. Se ei estä 14-vuotiaita kehittymästä. Esimerkiksi Juho Kurki ei käyttänyt tukea ollessaan tuon ikäinen. Säännötkään eivät sitä edellytä. Tukea ei ole pakko käyttää, mutta sitä saa käyttää.

Rautio kehottaakin kokeilemaan ampumista ilman tukea. Hän myös muistuttaa, ettei Kultahippumitali ole virallinen SM-mitali. Sellaisena sitä kuitenkin melko yleisesti pidetään, ja siksi voittoja tai mitalia haetaan ampumalla tuelta, kun innokas huoltaja niin haluaa.

– Voitto nähdään niin tärkeänä, vaikka Kultahippufinaali on vasta lajikarnevaalia.

”Istumatuella perustekniikat tulevat kunnolla opetelluiksi. Madaltaa harrastuksen aloittamiskynnystä. Aseen turvallinen käyttö/opetus/valvonta on helpompaa.”

”Sarjasta 8T eteenpäin vain sanalliset neuvot ja avustaminen sallitaan.”

”Tukiammunnassa laukaisumäärää voisi kasvattaa esimerkiksi 20 > 30 ja 30 > 40. Eroja tulisi ehkä paremmin ja opettaisi keskittymistä pidemmässä suorituksessa.”

”Tukisarjoissakin voisi olla jonkinlaiset finaalit, esimerkiksi VT14- ja T14-sarjoissa. KH-finaaleihin voisi olla karsintaraja, joka panostaisi parempiin tuloksiin.”

”Ammunta on ihanaa! ☺”

Jokaisen ampuma-aseita
käsittelevän tulisi olla
turvallinen ampuja. Practical-
harrastuksessa se ei ole hurskas
toive vaan ehdoton vaatimus.

Practical-väki kouluttaa turvallisia ampujia TURVALLISEN AMPUJAN TUTKINTO – EI MIKÄÄN LÄPIHUUTOJUTTU

Practical-ammunta rantautui Turun kautta Suomeen vuonna 1974. Kansainvälinen lajiliitto IPSC (International Practical Shooting Confederation) perustettiin kaksi vuotta myöhemmin ja Suomen osasto IPSC Region Finland heti perään. Tämä liittyi Suomen Ampumaurheiluliiton jaostoksi vuonna 1990.

Lajia on harjoitettu SAL:n sateenvarjon alla jo 22 vuotta. Virallisesti käytetään nimeä practical mutta joskus puhutaan myös IPSC:stä tai ”ipsistä”.

SAL:n practical-jaoston puheenjohtajana (Regional Director = RD) toimii Taisto Takkumäki Nastolasta (seura Kouvolan Metsästys- ja Ampumaseura). RD edustaa Suomea kansainvälisessä lajiliitossa.

Practical-toiminnan nettisivut ovat juuri nyt ”vaiheessa”. Täältä sopii katsoa: <http://ipscfin.sporttisaitti.com/> ja <http://ipscfin.org/yhteystiedot>

Practical-jaosto ylläpitää luetteloa turvallisista ampujista, pitää ampujien ranking-listaa sekä laatii ohjeet TA-kurssien toteutuksesta ja kurssimateriaalin kehittämiseksi.

Practical-ammuntaa harjoitetaan pistooleilla, haulikoilla ja kivääreillä. Todelliset monitaitajat kilpailevat kaikilla kolmella ”3 Gun”-sarjoissa.

TURVALLISEN AMPUJAN KOULUTUS

Turvallisen ampujan (TA) status on pakollinen, jos haluaa osallistua practical-kilpailuihin. Luonnollisesti se tarjoaa hyvää oppia jokaiselle tuliasiden kanssa tekemisissä oleville. Tähän mennessä TA-listalla on noin 2200 ampujaa, ja vuosittain tulee lisää noin 200. Numerot on suhteutettava aseomistajien (650 000) ja aseiden määrään (1,6 miljoonaa tuliasetta).

Kävimme tutustumassa pistooliampujille suun-

nattuun turvallisen ampujan kurssiin Kirkkonummen Upinniemiessä. Kouluttaja oli Porkkalan Ampujat (PorkkA), joka on sekä jäsenmäärältään suurin SAL-seura (yli 1200 jäsentä) että Suomen johtava seura practical-ammunnassa.

PorkkA järjestää TA-kursseja kaksi kertaa vuodessa. Syksyn 2012 koulutusta vetivät Veli-Matti Järvinen, Jari Into ja Camilla Kaitila. Näillä ampujilla on yhteensä yli miljoonan poltetun patruunan kokemus practicalista. PorkkA:n turvallisen ampujan kurssi maksoi 60 euroa. Seuralla on tarjota muutamia lainapistooleita aseettomille.

Turvallisen ampujan kurssin tavoitteena on nimenmukaisesti turvallinen aseenkäsittely. Kurssilla painotetaan oikean asenteen tärkeyttä. Ampuma-aseen käsittelijän täytyy pitää mieli nöyränä ja asenne huolellisena. Lisäksi on osattava ampumaratojen perusetiketti.

Practical on toiminnallinen ammunnan laji, johon sisältyy räväkkää liikkumista, sillä osumatarkkuuden lisäksi myös aika ratkaisee. Turvallisuuden painottaminen on ymmärrettävästi jopa ylikorostunutta, kun juostaan ase kädessä. Ampujan täytyy olla jatkuvasti tietoinen siitä mitä on tekemässä. Yksikin kilpailuissa tai harjoituksissa sattunut onnettomuus vaikeuttaisi lajin jatkuvuutta.

Seuraavia teesejä toistetaan niin kauan, että ne menevät selkäyttimeen:

- Ase tyhjä
- Piipun suunta
- Sormi pois liipaisimelta

Tyhjä ase tarkoittaa, että patruunapesissä ei ole patruunoita, kiintolippaallisen ase ”makasiini” on tyhjä, irtolippaallisen ase lipas on pois aseesta. Pulttilukkoisen kiväärin lukko on auki. Taittopiip-

puinen ase on taitettu. Loppuvarmistuksena tehdään tyhjä laukaus turvalliseen suuntaan. Varmistin SAFE-asentoon, mikäli se sopii asetyyppiin.

Tyhjä ase on pääsääntöinen tila. Ase ladataan ja saatetaan ampumavalmiiksi vasta juuri ennen ampumasuoritusta.

Itselataavan aseiden käytössä on ajateltava niin, että pesässä on aina elävä patruuna laukauksen jälkeen!

Piipun suunta. Piippu saa osoittaa ainoastaan siihen suuntaan, mikä on erikseen sallittu ja minne aiotaan ampua. Metsästäjät rikkovat tätä sääntöä eniten, mutta eivät rata-ampujatkaan ole täysin puhtaita pulmusia tällä osastolla.

Practical-ammunnassa kurinpito on tässä suhteessa viety äärimmilleen. ”Dee-Kuu” (DQ, disqualification, diskauus eli kilpailusta pois sulkeminen) helähtää pienestäkin virheestä. ”Suiippaus” eli minkä tahansa ruumiinosan joutuminen piipun eteen aiheuttaa välittömän ”Dee-Kuun”.

Sormi pois liipaisimelta. Tässä käytännössä on jokaisella itsetutkiskelun paikka. Jotenkin sormi hakeutuu liipaisinkaaren sisäpuolelle heti kun ase otetaan käteen. Se on kuin geneeissä peritty.

Practical-ammunnassa sormen täytyy olla selkeästi liipaisinkaaren ulkopuolella aina kun ei ole aikomus lähettää laukausta matkaan.

TURVATESTI = LOPPUKOE

Kaksipäiväisen teoriakoulutuksen ja harjoitusammuntojen päätteeksi järjestetään koe, jossa tutkitaan, kuinka hyvin opit ovat menneet perille. Tämä koe on suoritettava hyväksytysti, jotta saa hyppysiinsä turvallisen ampujan kortin. Ja kuten alussa todettiin, se taas on edellytys practical-kilpailuihin osallistumiselle.

Loppukoe on kuten pienimuotoinen kilpailu, jossa on viisi stagea eli osiota. Jokaisella stagella ammutaan yhdeksän laukausta, yhteensä siis 45 laukausta. Jokaisella stagella on kolme taulua, joihin ammutaan yksi laukausta jokaiseen. Ampumamatkat ovat 10-20 m välillä.

Tehtävät vaihtelevat eri stageilla. Siirtymämatkat ovat lyhyemmät kuin oikeissa kilpailuissa. Kokeessa ei juosta samalla lailla. Se verran fyysisyyttä on, että monet varustautuvat polvisuojuksilla. Yhdellä stagella nimittäin ammutaan pystystä, polvelta ja makuulta.

Lippaanvaihdot kuuluvat suoritukseen, joten ampujalla on oltava kolme lipasta. Ne joudutaan pudottamaan maahan, joten lippaan pohjat kannattaa varustaa kumityynyillä (base pad).

Yhdellä stagella ammutaan heikolla kädellä (weak hand) kolme laukausta, joten tällaistaakin on harjoiteltava.

Jokaiselle stagelle on annettu ohjeaika. Suorituksessa ratkaisevat sekä osumat A-, C- ja D-alueille. Näiden pistearvot ovat minor-luokassa 5, 3 ja 1, majorissa 5, 4 ja 2 vastaavasti.

Lisäksi suoritukseen on annettu maksimiaika. Turvatestin maksimipisteet ovat 225 pistettä. Yli 170 pistettä on hyvä tulos, yli 140 on välttävä ja hyväksymisraja on 110 pistettä. Jos kokelas syyllistyy testin aikana vaaralliseen aseeseen käsittelyyn, seurauksena on välitön hylkäys. Jos toiminta on kokonaisuudessaan epävarmaa tai huolimattomaa, tulee hylkäys.

Testin aikana arvostellaan kymmentä osa-alueita: valmistautuminen, aseiden lataaminen ja kotelointi, vedon turvallisuus, asennon vaihto, lippaan vaihto, liikkuminen ase kädessä, liipaisinsormen paikka, toiminta mahdollisen häiriön sattuessa, suoritusten päätöstoimet ja yleisvaikutelma. Jos

samasta aiheesta kokeen aikana tulee kaksi huomautusta, suoritus hylätään.

Jos virhe arvioidaan vähämerkitykselliseksi, saattaa kokelaalle avautua mahdollisuus uusien suoritusten vielä saman päivän aikana. Muuten on mentävä kotiin harjoittelemaan ja odottamaan seuraavaa koekertaa.

Turvallisen ampujan kortti ei ole mikään läpihuutojuttu. PorkkA:n kouluttaja Jari Into kertoo, että kokeiden läpimenoprosentti on ollut 80 prosentin luokkaa. Syksyn 2012 kurssin läpäisyprosentti oli poikkeuksellinen sata eli kaikki selvittivät kokeen viimeistään toisella yrittämällä.

Tämä johtunee siitä, että mukana oli "muuntokurssilaisia" Reserviläisurheiluliiton SRA:sta SAL:n practical-todistukseen. SRA-ammunnassa on paljon samoja elementtejä. Molemmissa painotetaan suoritusten turvallisuutta. "Lupakirjat" eivät silti ole keskenään vaihtokelpoisia. Jos haluaa osallistua molempien lajien kilpailuihin, on oltava TA-todistukset molemmilta järjestöiltä.

SAL:n practical-jaoston mukainen turvallisen ampujan kurssi on käytävä uudelleen, jos henkilö ei ole kilpaillut viiteen vuoteen.

MISSÄ VOI SUORITTA?

Turvallisen ampujan kursseja järjestävät useat practical-ammuntaa harjoittavat seurat. Jotkut ottavat kurssille vain omia jäseniä, toiset myös ulkopuolisia. Seuraavat järjestöt (aakkosjärjestyksessä) ovat ilmoittaneet netissä järjestävänsä turvallisen ampujan kursseja: ATC Shooters (Vaajakoski), Haukilahden Urheiluamput (Espoo), Helsinki Shooting Club, Helsingin Varuskunnan Ampujat, Keski-Suomen Ampujat (Jyväskylä), Kouvolan Metsästys- ja Ampumaseura, Lappeenrannan Si-

1. Turvallisen ampujan kurssiin kuuluu kaksi päivää teoriakoulutusta.

2. Camilla Kaitila (oik.) opettaa aselain kiemuroita ja aseluvan hakemista. Hän on PorkkA:n practical-ampuja ja koulutukseltaan juristi.

3. Oikeaa ampumaotetta hiotaan. Ja liipaisinsormen paikkaa!

4. Polvisuojukset ovat nähneet käyttöä.

5. Ase otetaan alustalta heikommalla kädellä ja ammutaan kolme laukausta mahdollisimman nopeasti ja tarkasti. Tuomarilla on kädessään ajanottolaite.

6. Practicalissa ruuti palaa ja hylsy lentävät.

7. Practical-tila tarjoaa niukasti tähtäysreferenssiä. Renkaita tai täpliä ei ole!

8. Taulut tarkastetaan ja ampumakokeen tulokset kirjataan pöytäkirjaan.

luettiampujat, Loimaan Laukojat, Nokian Seudun Ampujat (Nokia), Pieksämäen Seudun Ampujat (Pieksämäki), Porkkalan Ampujat (Kirkkonummi), Rovaniemen Ampujat ja Metsäveikot, Sibbo Skyttegille (Sipoo), Tarkka-ampujakilta (Helsinki), Teekkariampujat (Espoo), Tornionseudun Ampujat (Tornio), Turku IPSC, Vasa Skyttegille - Vaasan Ampujat ja West Shooters (Helsinki).

Yhteystiedot löytyvät SAL:n kotisivuilta ja kilpailukalenterista. Kursseja järjestää useampikin seura, mutta nämä eivät ole esiintyneet näkyvästi.

Vuoden 2012 kilpailukalenterissa on 77 seura, jotka ilmoittavat practicalin lajiensa joukossa. Harrastus on laajempaa kuin mitä sen näkyvyys on. Practical-ammunta on yleisintä Etelä-Suomessa. ♦

Tehoryhmäleiriläiset testeissä – tekemisen meininkiä!

Leirejä, yhdessäoloa, uuden opettelua... Nuoret ampumaurheilijat ovat osallistuneet syksyn ajan aktiivisesti leireille, joilla on paitsi hiottu lajitaitoja myös testattu tehoryhmävalmennukseen haluavia.

Ampumaurheiluliiton trapin ja kaksoistrapin tehoryhmävalmentajat kutsuivat marraskuun puolivälissä vanhat ja tulevat uudet ryhmäläiset näyttämään taitojaan sekä kertomaan itsestään ja harjoittelustaan tehoryhmän testileirille Kisakallion Urheiluopistolle Lohjalle.

Valintaleiri sisälsi fyysisen kunnon testauksen ja haastattelun. Leirillä testattiin päättäneen kauden aikana hyviä näyttöjä antaneita haulikkoampujia.

Viikkoa aikaisemmin Vierumäellä Suomen Urheiluopistolla järjestettiin kiväärin, pistoolin ja liikkuvan maalin testileiri.

Nuorten tehoryhmään 2013 voi päästä vain nyt järjestetyn valintaleirin kautta. Leiriläisten joukosta tullaan valitsemaan tulevat tehoryhmät – toki

muistaen, että muutama valittava poisjäänti oli sairaustapauksista johtuen.

Kisakalliossa oli mukana parisenkymmentä leiriläistä, joista urheilijoita oli tusinan verran. Vierumäen leirille osallistui 108 leiriläistä. Kivääriampujia oli 38, pistooliampujia yksitoista ja liikkuvan maalin ampujia seitsemän. Huoltajia oli 39 ja tehoryhmävalmentajia kolmelta.

– Luottamus tulevaisuuteen on hyvä. Kun iso ryhmä tulee leirille, on ”massia” takana, Ampumaurheiluliiton nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio sanoo.

Kisakalliossa leiriläiset kuului ansioikkaan luennon urheilijan ravitsemuksesta. Sen piti Lontoon olympialaisissa melonut Anne Rikala.

Tehoryhmät nimettiin tämän lehden mentyä painoon. Skeetin ryhmä nimitetään myöhemmin.

Teksti: Lassi Palo Kuvat: Timo Rautio

1. Anne Rikala luennoi Kisakalliossa urheilijan ravitsemuksesta.

2. Vierumäen leiriläiset selkätessä.

3. Tulokset siirrettiin tietokoneelle Mikko Mattilan johdolla.

4. Jyrki Latvala puristaa pistoolin leirikisan voittaneen Aleksi Bruunin kättä.

5. Jukka Törmänen videoi leiriläisten suorituksia.

Rogers & Spencer-revolveri –

Teksti ja kuvat: Pekka Suuronen

puhdasta nostalgiaa

Esittelemme mustaruutiammunnan Mariette-sääntöihin soveltuvan replikarevolverin, joka vie meidät USA:n sisällissodan tunnelmiin. Se syntyi kahdeksantoista vuotta ennen sitä kuuluisinta revolveria eli Colt 1873 Single Action Army.

Saksalainen, vuonna 1951 perustettu Feinwerkbau Westinger & Altenburger tunnetaan kilpaluokan ilma- ja 22-aseistään. Se valmistaa myös revolveria nimeltä History No. 2. Tämä on replika Rogers & Spenceristä.

Käyttöohjeen mukaan Saksan ampujainliitto DSB on hyväksynyt aseensa lajiin "Perkussionsrevolver". Lisäksi kansainvälinen lajiliitto MLAIC on hyväksynyt aseensa luokkaan Mariette (replika perkussionallirevolveri).

Ase toimitetaan mustassa, kovassa Negrinin laukussa, jonka pehmusteissa on aseelle ja työkaluille muotoon leikatut poterot. Laukun kahdessa klipsisälvassa on ovela varmistus, joten vahingossa aukeaminen on erittäin epätodennäköistä ja tarkoituksellinenkin avaaminen käy lähes Mensan testistä. Lisäksi löytyy numerolukko.

Työkalut ovat uraruuvimeisseli 4,0x1,0 mm ja nallitappien irrotustyökalu. Käyttöohjeessa on asiaa 31 sivun verran jaettuna kolmelle kielelle: saksaa, englanti ja ranska. Suomennosta ei tullut.

Lisäksi toimitetaan saksankielinen Ulmin koeammuntalaitoksen todistus, jonka pitäisi Saksassa ammuttaessa kulkea aseensa mukana. Todistuksen mukaan suurin sallittu luodin paino on 8,7 g ja suurin sallittu lataus 2,5 g mustaruutia tai 1,9 g replikaruuteja Pyrodex Select, RS tai P, tai Triple Seven FFg tai FFFg.

Käyttöohje on eri mieltä. Se neuvoo käyttämään pyöreää kovalyijyistä palloluotia halkaisijaltaan 11,6 mm (.457"). Tämä painaa nimellisesti 9,33 g (144 grainia). Ajoaineeksi ohjekirja neuvoo 0,97 g (15 gr.) sveitsiläistä mustaruutia no. 2. Käyttöohjeen mukaan tarkastuslaitoksen sallimat ruutianokset ovat rajusti liioiteltuja ja urheiluammuntaan täysin sopimattomia.

Saksa on C.I.P.-maa, joten Suomen koeistusleimoja ei tarvitse olla. Ulmin leimojen lisäksi piipussa lukee "Feinwerkbau", "History № 2", "Made in Germany", "Black Powder only" ja "Cal. 44". Rullassa näkyy Feinwerkbaun logoja, "DE" ja "44".

Revolverin yleisilme ja työnlaatu ovat siistit.

Pintakäsittely on matta mustaus, joka ei ole alkuperäisen kaltainen mutta takuulla käytännöllisempi.

Magneetti tarttuu kaikkeen pois lukien kahvalevyt, kahvan messinkimutteri, jyvät ja nallitapit. Jälkimmäiset ovat berylliumia. Käyttöohjeessa ehdotetaan, että ase tulisi säilyttää nallitapit irrotettuina rullasta, jottei tapahtuisi kahdesta eri metallista johtuvaa galvaanista korroosiota.

JYKEVÄ ASE

Rogers & Spencer on mahtava revolveri. Koease painaa 1396 g. Pelkkä rulla, joka on paineenalainen osa, painaa 352 g. Kuusikulmainen piippu on 195 mm pituinen. Kun tuon ajan revolverien kahva oli sen muotoinen kuin oli ("aurankahva"), niin

Kuva: Feinwerkbau

nokkapainoinen ase on otettava päättävään otteeseen ampuma-asennon säilyttämiseksi.

Kahva on isokätiselle lyhyt. Kuitenkin R&S-ampujat kertovat, että tämä on parempi kuin Coltissa ja Remingtonissa.

Kahvalevyt ovat sileää, öljyttyä päähinäpuuta vaila karhennuksia. Niiden tarjoama ote on huomattavasti huterompi kuin Cesare Morinin ortopedisten luomuksien.

Aseensa pituus on 345 mm ja korkeus tähtyasennossa eli hana viritettynä 125 mm. Hana nostaa lepoasennossa aseensa kokonaiskorkeutta. Kahva on paksummalta kohdaltaan 43 mm leveä, samoin rulla, joten tämä on aseensa suurin leveys.

Tähtäinväli on 237 mm. Tähtäimet ovat aikansa lapsi. Takatähtäimen muodostaa yläaisan päälle jyrstetty pyöreäpohjainen 2 mm syvä ja vajaat 3 mm leveä kouru. Jos ase ei ole viritetty, tähtäinkuvaa ei näy. Tätä voidaan ajatella muistutuksena ampujalle "panna pyssyn pänninkiin". >>

Etutähtäin on 7 mm korkea teräväkärkinen messinkitappi. Se istuu lohenpyrstöalustalla piipun päällä.

Alustaa voi siirtää naputtelemalla sivusuunnassa. Kun tähtäimet on saatu hollilleen, tämä jalusta on sääntöjen mukaan viilattava tasan piipun tahojen kanssa. Tämän jälkeen aseella ammutaan kiinteillä

TSA:n Matti Lehdon valamana palloluoti painaa 9,2 g.

Luodin paino riippuu

käytetystä lyijyseoksesta ja halkaisijasta.

Sekä Kataja että Ansamaa käsittelevät luodit rullaamalla niitä raspin alla kumimaton päällä. Tämä karhentaa luodin pinnan. Tarkoituksena on estää luodin liikkuminen kammiossa rekyyn potkusta.

Suomessa saa kilpailuissa käyttää vain aitoa mustaruutiä. Ruutiannos pitää olla etukäteen mitatuissa ampuilleissa.

Ansamaa käyttää 14 grainin (0,91 g) annosta sveitsiläistä no. 2-ruutiä. Hän käyttää samaa latausta sekä 25 m että 50 m ammunnoissa. Ansamaan mukaan revolveri säilyttää tarkkuutensa 50 metriin ja saattaisi yltää kauemmaksikin.

Saksalaista Wano-ruutiä käytetään enemmän. Lehto laittaa 1,8 g. Kataja käyttää 1,7 g annosta, tosin toisenmerkkiseen (Remington) mutta samankaliiperiseen (44) revolveriin. Jokainen ampuja etsii omaan aseeseen sellaisen annoksen millä löytää parhaimman tarkkuuden.

Luotin halutaan asettaa mahdollisimman lähelle piipun alkua, jotta se nappaa kiinni rihloihin heti kammion lähdettyään. Ruudin ja luodin väliin jäävä tyhjä tila täytetään jollain. Lehto käyttää mannaasuurimoita ("ryynejä").

Muutama vuosi sitten mustaruutikauppias Erkki Lähdeniemi (Orivä) toi markkinoille erikokoisia ja -paksuisia huopatulppia, joilla täytetään tyhjä tila. Kataja on kokenut tulppien käytön kätevämmäksi kuin mannaryynit. Kun hän ampuu montaa lajia ja kaliiperia, hän tehtailee itse tulppia lyömällä "nahkapaskalla" 8 tai 10 mm paksuisesta huovasta sopivia.

R&S on alunperin sotilasrevolveri. Sellainen pitää voida ladata taistelun tiimellyksessä kenttäolosuhteissa. USA:n sisällissodan aikana kehitettiin revolverin ja pistoolin lataamista nopeuttava systeemi. Kataja tietää:

– Paperikääröön oli annosteltu valmis satsi ruutiä. Sotilas veti käärön sulkunarun auki hampailaan ja kaatoi ruudin kammioon. Sitten luoti päälle ja lopuksi nallitus.

Historiatietoa vaadittavasta latausajasta ei löydy helposti. TSA:n Veikko Ratsula arvioi, että sotaoloissa revolverin pystyi lataamaan minuutissa, ehkä allekin. Hän käyttää itse kilpailuissa rullallisen lataamiseen kolme minuuttia pitämättä erityistä kiirettä. SAL-kilpailuissa ammutaan kolmetoista laukausta 30 minuutissa. Kahteen lataamiseen menee tällöin kuusi minuuttia ja itse ampumiseen jää seitsemän minuuttia. Tähtäämiseen ja ampumiseen jää runsaat 30 sekuntia per kammio.

SAL-kilpailuissa on pakollista laittaa vaseliinista tulppa jokaisen kammion päähän. Laukaistaessa piipun ja rullan välistä lentää lieska. Tämä saattaisi sy-

Suomen uskollisimmat mustaruutiammunnat Orivedellä vuonna 2008: Jukka Seppälä (vas.), Matti Lehto, Pentti Kataja ja Veikko Ratsula. Lehto ja Ratsula ovat R&S-ampujia. Kuva: Matti Erkkilä.

Aloittaisinko mustaruutiammunnan?

Jos tästä kirjoituksesta syntyy kipinä, niin muutamia neuvoja. Alkuun kannattaa perehtyä SAL:n mustaruutijaoston kotisivuihin:

www.ampumaurheiluliitto.fi/lajit/mustaruuti/mustaruutijaoston_kotisivu/

Mustaruutiammunta on voimakasta Oriveden, Turun, Salon, Sipoon, Lempäälän ja Varkauden seuroissa, mutta harrastetaan sitä muuallakin. Kannattaa kysellä ampumaseuroista harrastajia ja neuvoja. Laji on kimurantimpi kuin valmiilla patruunoilla ammuttavat lajit. Jokainen mustaruutiampuja on itselataaja ja pelipeloton kokeilija! Siinä ehkä onkin lajin suola.

SAL:n muodollisemman ja MLAIC:n sanktioiman mustaruutiammunnan lisäksi Suomesta löytyy C.O.W.S. (Classic Old Western Society), jonka puitteissa ammutaan myös mustaruudilla ja nallilukkorevolvereilla mutta myös hylsyllisillä aseilla ja savuttomalla ruudilla. Tämän seuran toimintaan liittyy ampumisen lisäksi villin lännen kulttuurin ylläpitoa (<http://www.cows.fi/>)

Arma Aboan ja TSA:n Matti Lehto kertoo alkuperäisen Rogers & Spencerin käypäiseksi hinnaksi 2000–3000 euroa ja italialaisen replikan noin 800 euroa. Ruoveteläinen asekauppias Aimo Lehto kertoo, että käytettyjen replikoiden hinnat saattavat alkaa jopa 50 eurosta. Tämä johtuu siitä, että käytettyjen mr-pistoolien kysyntä on vaisua. Kuten aina, kunto vaikuttaa suuresti hintaan.

Tällä hetkellä Aimo Luodolla ja toisella mustaruutiaseiden kauppialla Erkki Lähdeniemellä ei ole yhtään alkuperäistä R&S:ää myynnissä.

tyttää naapurikammionduidit ikävin seurauksin. Vaseliini estää tämän. Se ruiskutetaan lääkeruiskulla luodin päälle ja tasoitellaan sormella. Vaseliini toimii myös luodin liukasteena ammuttaessa.

Viimeisenä vaiheena laitetaan nallitapin päälle perkussionalli. Nyt ollaan valmiita ampumaan.

Rogers & Spencer on yksitoiminen revolveri, jossa iskuvasara ("hana") viritetään manuaalisesti joka laukausta varten. Se tehdään parhaiten ei-ampuvan käden peukalolla. Iskuvasaran virittäminen

LATAAMINEN JA AMPUMINEN

Rogers & Spencer on kuudesti laukeava rullaan ladattava perkussio- eli nallilukkorevolveri. Sen lataaminen on niin kuin lataisi kerralla kuusi suustaladattavaa pistoolia.

Yhdysvalloissa R&S:lla ammutaan paljon huopia. Siellä on tapana irrottaa revolverista rulla ja suorittaa lataus erityisessä puristintelineessä paremmalla ergonomialla.

Rullan kammioon annostellaan sopiva määrä mustaruutiä tai sen replikka. Ruutilatauksen päälle asetetaan luoti, joka painetaan kammioon sisään. Useimmat lataavat rullan vain viidellä, kuudes kammio jätetään turvallisuussyistä tyhjäksi.

Suomessa SAL:n sääntöjen mukaisissa kilpailuissa on kahdella ensimmäisellä latauskerralla ladattava vähintään viiteen kammioon. Siis kuudellakin saa ladata. Esimerkiksi SaSA:n Pentti Kataja kertoo lataavansa aina 6+6+1.

SAL:n kilpailuissa rullaa ei saa irrottaa aseesta, vaan revolveri on ladattava alkuperäisen tyylin mukaan rulla aseesta kiinni käyttäen revolverin omaa latauspuikkoa (ramrod). Revolverin saa kuitenkin laittaa tarkoituksenmukaiseen telineeseen, jossa piippu ja kammiot osoittavat ylöspäin. Tämä tekee työstä helpomman ja turvallisemman.

Meillä käytetään lähes poikkeuksetta pyöreää palloluotiä, sillä sen asettaminen on helpompaa kuin Minié-tyyppisen luodin, ja se käy tarkemmin. Luoti asetetaan ilman rasvalappua. Sen halkaisija pitää kalibroida sellaiseksi, että se sopii kammioon nautisti. Luodit voi valaa itse tai ostaa valmiina. Suomen kilpampujat jakautuvat tässä asiassa suunnilleen kahtia.

vaatii melkoisesti voimaa, joten sen nallille antama läimäys on myös pönteä.

Revolveri ladataan hana puolivireessä. Tässä asennossa rulla pyörii vapaasti. Iskuvasara putoaa nalliin asti vain kun liipaisin on puristettuna pohjaan.

Laukaisuvastus ei ole kotikonstein säädettävissä. Esittelyaseen laukaisuvastus oli 849 g kymmenen laukauksen keskiarvona. Äärihajonta oli 134 g. Laukaisutuntuma on etuvedoton ja revolverimaisen selkeä sekä täsmällisen oloinen. Liipaisin on sileä. Liipaisinkaassa on riittävästi tilaa paljaalle sormelle.

Mustaruudin palojaanteet ovat syövyttäviä. Siksi mustaruutiampujan täytyy puhdistaa ja huoltaa asetta monta kertaluokkaa pönteämmän kuin modernilla sauhuttomalla ruudilla ampuvan. R&S:n rakenne on melko yksinkertainen ja huoltopurkaminen mutkatonta. Mustaruutiaseen puhdistusaine on kiehuva vesi.

FWB:n ohjekirjasta löytyy ohje aseiden perusteelliseen purkamiseen ja kannen sisälehdeksi räjäytyskuva. Kataja kertoo, että pari kertaa kauden aikana revolveri onkin purettava, sillä ruutijäämiä työntyy myös virekynnyksiin vaikuttaen laukaisuun.

MARKKINAJOHTAJA ROGERS & SPENCER

Nallilukkorevolvereilla ammutaan luokissa Mariette (replikat) ja Colt (alkuperäiset). Lisäksi on joukkuekilpailu Peterlongo, jossa ase saa olla jompikumpi. Ampumamatka on 25 m. Pidemmältä 50 m matkalta ammutaan luokassa Donald Malson. Tämä on uudempi laji. Tässäkin on omat luokat alkuperäisaseille ja replikoille.

Lajissa käytetään R&S:n lisäksi myös Remingtonin malli 1858:aa ja Coltin malli 1860:aa. Rogers & Spencer on näistä eniten käytetty. Voimassa olevat Suomen ennätykset on kaikki ammuttu R&S:lla. Marietten SE on 98 (Veikko Ratsula, TSA, vuonna

1. Rullassa on kuusi beryllium-metallista valmistettua nallitappia. Näiden reiät on pidettävä puhtaana luotettavan sytytyksen varmistamiseksi.

2. Jokaisen ammunnan jälkeen suoritettava huoltopurkaminen käy helposti kolmeen komponenttiin. Piipun puhdistaminen on suositeltavaa suorittaa vetopuhdistuksena.

3. Pääjousena toimii kahvan sisäinen lattajousi. Kuvassa sekä hana että liipaisin ovat laukaistussa asennossa.

4. Täydellistä puhdistusta varten aseiden koneisto on purettava esiin näiden ruuvien kautta.

2000). Alkuperäisaseiden Coltin SE 97 on Aimo Luodolla (Oriva, 1988). Donald Malsonin alkupe- räisaseiden SE 72 on Sakari Viertolalla (SSG, 2011) ja replikoiden SE 84 Tarmo Ansamaalla (TSA, 2009).

Peterlongon eli nallilukkorevolverien joukkuekilpailun SE on SaSA:lla (270, 2003) joukkueella Pentti Kataja, Juha Terhola ja Hannu Jyrä. Näistä kaksi viime mainittua ampuvat R&S:lla.

Syyskuussa 2012 Lempäälän Ampujat (LeA) ampui Peterlongon joukkuekilpailussa tuloksen 272. Tätä ei ole vielä vahvistettu SE:ksi. Joukkueessa ampuivat Juha Hautamäki, Heikki Heikkilä ja Matti Keskinen. Tässäkin joukkueessa oli kaksi R&S-ampujaa, Keskinen ampui Remingtonilla.

Alkuperäisten Rogers & Spencereiden määrä Suomessa ei ole tarkalleen tiedossa, sillä osa voi olla keräilijöillä kaapissa. Kilpailuissa käy puolisen tusinaa asetta. Replikoita on kolminkertainen määrä. Huomioiden R&S:n valmistuksen pienen kokonaismäärän alkuperäisaseita on kertynyt Suomeen yllättävän paljon.

Feinwerkbaun pidettään replikoista parhaana, mutta se on myös kallein. FWB:n hyväksi puoliksi mainitaan laadukkaat materiaalit, huolellinen työnlaatu ja tarkat toleranssit eli pienet välykset.

R&S-revolveria pidetään toimintavarmana eikä

Rogers & Spencerin historia

Rogers & Spencer Army 44-revolverin tarina liittyy USA:n vuosina 1861-65 käymään sisällissotaan. Tässä verisessä sodassa kuoli 620 000 sotilasta molemmin puolin. Molemmat osapuolet haalivat käyttöönsä kaikki mahdolliset tappovälineet.

Näin myös pienehkö valmistaja Rogers, Spencer & Company Willow Valesta, New Yorkin ylävaltiosta, sai 24.11.1864 pohjoisvaltioilta 5000 kappaleen tilauksen 44-kaliiperin revolvereita. Kauppahinta oli 12 dollaria per ase. Tuote oli edelleen kehitelmä yrityksen valmistamista Pettengill- ja Freeman-revolvereista. Nallilukkoiset Rogers & Spencer 44 Army-revolverit leimattiin osoitteella "UTICA N•Y". Willow Vale oli Utican esikaupungin tapainen.

Yläisallista Rogers & Spenceriä pidettiin lujana ja teknisesti etevänä revolverina, mahdollisesti jopa parempana kuin aikansa Coltia tai Remingtonia. Se edusti nallilukkorevolverin ("cap and ball") viimeistä kehityskaarta. Patruunarevolverit tekivät jo tuloaan. Ensimmäinen sellainen, Smith & Wesson Model 1, oli syntynyt 1857.

Sodan päättyessä 9.5.1865 osa tilauksesta oli ehditty toimittaa armeijalle mutta ei vielä jakaa sotajoukoille. U.S. Army täytti velvoitteensa ja maksoi aseet sodan loppumisesta huolimatta. Tehdas toimitti viimeisetkin aseet 26.9.1865. Army varastoi lähes 5000 käyttämättömää revolveria jonnekin. Rogers & Spencer kerkesi valmistamaan muutaman sata revolveria siviilimarkkinoille, sillä kokonaismääräksi arvioidaan 5800.

R&S:t putkahtivat uudelleen esille vasta vuonna 1901, jolloin Army huutokauppassi koko partian, 4982 asetta. Ne huusi skotlantilaisjuurinen, newyorkilainen ylijäämä- aseiden kauppias Francis Bannerman VI. Hän maksoi revolvereista hieman yli 25 senttiä kappale ja varastoi ne omalle saarelleen (Pollepel Island) Hudson-joessa 80 kilometriä New York Citystä pohjoiseen.

Täältä Bannerman myi R&S-revolvereita postimyynninä neljännesvuosisadan ajan. Esimerkiksi vuoden 1907 luettelossa hinta oli 3,85 dollaria. Mukava voitto Bannermanille, mutta parempi diili niiden ostajille. Tänä päivänä alkuperäisen R&S:n arvo on lähes tuhatkertaistunut.

Alkuperäisiä aseita on eksynyt Suomeenkin muutamia. Italialaiset Pedersoli, Pietta, Euroarms ja Armi Sanpaolo ovat valmistanee replikoita 1960-luvulta lähtien. Saksalainen Feinwerkbau on valmistanut tätä revolveria rahtityönä muille merkeille 1980-luvulta lähtien ja omalla nimellään 2000-luvulta. Tämä ase on nyt esittelyssämme. Pekka Suuronen

siinä ole mitään tyyppivikoja. Nallitappeja pidetään kulutusosina. Tarmo Ansamaa vaihtaa ne kahden vuoden välein "varmuuden vuoksi".

Aimo Luoto pitää kaikkia R&S-revolvereita – myös alkuperäisiä – "aihiolina", joista saa viriteltyä hyvin käyvän. ♦

LUPAPOLITIikkaa

Aselain silmissä tässä esitelty revolveri kuuluu toimintatapakategoriaan "mustaruutiase". Normaali aselupa vaaditaan, mutta sitä ei käsitellä "käsiasena" eli pistoolina. Minimi-ikä lupaa varten on 18 vuotta. Pistoolilupaan vaadittavaa ampuma-asekouluttajan antamaa harrastustodistusta ei vaadita.

Eräs haastattelemani lupaviranomainen sanoi, että hän katsoo mustaruutiaseelle lupaa hakevaa toisella silmällä kuin jos tämä tulisi hakemaan lupaa 9 mm Glockille.

Toisin sanoen, jos joku haluaa mustaruutiampujaksi, hänellä lienee taustalla "vakavampi ajatus" harrastamisesta. Aseluvan kynnys saattaa olla matalampi. Mutta tämä on epävirallista spekulointia.

Feinwerkbaun R&S-revolveria tuo maahan Nor-Dis. Ne myydään aseliikkeiden kautta. Lähes kaikki aseliikkeet ovat Nor-Disin ja Lapuan asiakkaita. Suositushinnaksi ilmoitetaan 1890 euroa.

www.nordis.fi/aseet/feinwerkbau/
www.feinwerkbau.de/ceasy/modules/cms/main.php5?cPagelD=167

Kiitokset: Matti Lehto, Pentti Kataja, Tarmo Ansamaa, Veikko Ratsula, Aimo Luoto, Juha Hautamäki.

Tarvitseeko ammunnan harrastaja lihaskuntoa?

Ammunnan harjoittelu on sosiaalista. Suurin osa harrastajista käy ampumaradalla, kuka useammin, kuka harvemmin. Siellä tapaa samanhenkisiä kavereita, joiden kanssa voi ottaa vaikka kahvikisoja. Innokkaimmat käyvät kilpailuissa ja pyrkivät myös parantamaan tuloksiaan.

Mutta yleensä vain ampumalla useampia laukauksia ilman sen enempää kiinnostusta lajia tukevaan lihaskuntoharjoitteluun – sehän on kilpaurheilijoita varten.

Kuulostaako tutulta? Totta kai kuulostaa, sillä näinhän meistä pääosa toimii. Luotamme siihen, että lenkkeily ja pallopelit riittävät ampujan fysiikan kehittämiseen ja ylläpitämiseen. Innokkaimmat käyvät kuntosaleilla, mutta tuskinpa sielläkään harjoittelua on suunniteltu ammuntaa tukevaksi.

Näistä asioista on kuitenkin syntynyt keskustelua aika ajoin, joten SAL:n haulikkojaosto päätti ottaa pallosta kiinni. Yhdessä Hämeen aluejaoston ja Pohjois-Hämeen Ampujien kanssa päätettiin järjestää Varalan urheiluopistolla tilaisuus, jossa kokenut fysiikkavalmentaja johdattelee aiheeseen ensin teoriaosuudella ja sitten esittää käytännössä mistä on kysymys.

Eräänä lokakuuisena maanantaina suunnitelmat toteutuivat. Valmentaja Mika Saari tuli vetämään tilaisuuden, johon osallistujat oli koottu eri ampumalajien – niin haulikon kuin luotilajien – piiristä. Tavoitteena oli saada käsitys aiheesta ja pohtia sen tarpeellisuutta jatkoa ajatellen.

”Jos teet kaikki asiat samalla tavalla kuin aikaisemmin, saat samanlaisia tuloksia kuin aikaisemmin.”

Näin Mika Saari käynnisti tilaisuuden ja perusteli tärkeää kolminaisuutta: taito, tasapaino ja voima. Saarella ei itsellään ole taustaa ampumaurheilusta, mutta muista lajeista sitäkin enemmän. Hänen oma kilpailijauransa sijoittuu 1980-90-luvuille lajina karate. Sen jälkeen hän on kouluttautunut

erittäin monipuoliseksi ja arvostetuksi fysiikkavalmentajaksi. Hän on työskennellyt muun muassa Tuuli Petäjä-Sirenin kanssa.

”Jokainen lenkki on tekniikkaharjoitus”

Mikä on mukavampaa lihasharjoittelua kuin istahtaminen kuntopyörän selkään ja harjoituksen tekeminen samalla kun katsoo televisiota tai lukee kirjaa. Aika kuluu kuin siivillä ja kunto nousee kohisten. Näin ei kuitenkaan pidä harjoitella, sillä ajatuksen pitää olla tekemisessä, ei oheistoiminnassa.

Saari korosti nimenomaan taitoharjoittelun yhdistämistä kaikkeen harjoitteluun mukaan lukien toiminnalliset alkulämmittelyt, voima- ja kestävyysharjoittelu.

Ja sitten salille...

Reilun tunnin erittäin innostavan luennon jälkeen oli aika siirtyä parituntiseen toiminnalliseen osuuteen. Meille oli varattu kuntosali ja Saari ryhtyi vetämään käytännön harjoittelua.

Ensin katsottiin nivelten liikkuvuutta – myös nilkoissa. Jokainen ampuja tietää, että jos nivelet ovat liikeradoiltaan kapeat, ei pyssy liiku vaivattomasti eikä tasapainon pitäminen ole helppoa. Kaikkea voi onneksi harjoitella oikeilla menetelmillä.

Nuoret miehet ja punttisali on ammunnan näkökulmasta tuhoisa yhdistelmä. Toki katu-uskottavuus kasvaa, jos rautaa nousee enemmän kuin kavereilla ja kireässä t-paidassa on riittävästi kokoa. Valitettavasti se vain kangistaa ja hidastaa, kun pitäisi olla ketterä. Meidän harjoituksemme suurimmat painot olivat yksittäisiä levyjä, eikä niitä kiinnitetty edes tankoon.

Ensin tietenkin lämmiteltiin ja totta kai tasapainossa. Sitten erilaisia liikkuvuutta parantavia harjoitteita – jälleen tasapainoon keskittyen. Saari

Ammunnassa Suomen mestari, maalipallossa Lontoosta paralympiakultaa

Teksti ja kuva: Matti Erkkilä

Ampumaurheilu kärsi tappion, kun näkövammaisen Ville Montonen asetti ampumataivoitteekseen ”vain” Suomen mestaruuden saavuttamisen. Hänelle itselleen siitä oli hyötyä, sillä kesällä miehen kaulaan ripustettiin Lontoon paralympiakisoissa maalipallon kultamitali. Suomen joukkue oli lajin paras.

– Äitini näki jossakin ilmoituksen, että Etelä-Savon Näkövammaiset ja Mikkelin Ampujat käynnistivät heikkonäköisille tarkoitettua ampumakoulun vuonna 2001. Kiinnostuin siitä heti ja menin innoissani MA:n ilma-aseradalle Mikkelin keskustaan. Kävin harjoituksissa ahkerasti, meitä oli ampumassa illasta riippuen 3-7 henkilöä.

– Minä olin porukan nuorin ja innokkain. Timo Nyström toimi hyvänä ohjaajana, mutta paljon apua sain myös isältäni. Jo alkuvaiheessa asetin tavoitteekseni näkövammaisten Suomen mestaruuden voittamisen. Tavoite toteutui jo pari vuotta myöhemmin. Silloin ajattelin, että lajiin täytyisi alkaa satsata paljon enemmän tai sitten olisi vaihdettava lajia.

Kun Montonen nyt vertaa ampumaurheilua ja maalipalloa toisiinsa, vaaka kallistuu pallolajin puolelle.

– Harjoituksissa on enemmän väkeä, maalipal-

lola on räväkempi ja joukkueessa toiminen viehättää minua yksilölajia enemmän.

Maalipallo mukaan 2002

Maalipalloiluun Montonen tutustui vuonna 2002, ja kolme vuotta myöhemmin hänet valittiin maajoukkueeseen. Kehittymistä vauhditti siirtyminen pääkaupunkiseudulle, jossa harjoittelu oli joukkuelajissa tehokkaampaa.

Lajivaihdoksen kruunasi Lontoon paralympiakisojen joukkuevoitto. Siitä kiitoksena häntä muistivat Espoon kaupunki ja Anttolan kyläyhdistys Mikkelistä stipendillä.

Viime vuonna Montonen oli EM-kisojen voittojoukkueessa, ja vuonna 2014 hän haluaisi olla Espoossa voittamassa maalipallon maailmanmestaruuden.

Kun juttelee Montosen kanssa, havaitsee, että hän ei pelaa tuurilla. 26-vuotias hieroja on erittäin määrätietoinen ja päättäväinen kaikessa toiminnassaan.

Hän tuli Espooseen opiskelemaan vuonna 2003. Kolme vuotta myöhemmin hän oli huonekaluverhoilija. Koulutuksesta ei tullut ammattia, silmät eivät kestäneet työn nostattamaa pölyä. Maalipalotoimistossa kerrottiin Liikuntakeskus Pajulah-

Ville Montonen on toiminut neljä vuotta hierojana. ”Hyvää työtä”, asiakas kehuu.

dessä alkavasta valmentautumisen ja kuntoutuksen kurssista vuonna 2007. Montonen läpäisi testit, ja hän on työskennellyt pian neljä vuotta yksityisyrittäjänä, hierojana, Espoon keskustassa.

Yksi onnittelija paralympiavoitosta jäi mainitsematta. Villen ja Sanni-vaimon kättä puristaa 6. joulukuuta tasavallan presidentti Sauli Niinistö Linnassa.

edellä ja muut perässä. Mukana olleet juniorit toimivat loistavasti esimerkkeinä, oppivat samalla tehokkaasti ja mukavassa ilmapiirissä.

Miltä se sitten vaikutti?

Voin vakuuttaa, että taas löytyi kehosta uusia lihaksia. Kaikki paikalla olleet olivat yksimielisiä: tätä pitää jatkaa. Mikään ei tietenkään tapahdu itsestään, ja tällaiset tilaisuudet toimivat ohjaavina. Jokaisen pitää itse toimia ohjeiden mukaan ja vielä kaiken lisäksi säännöllisesti. Katsotaan sitten, mihin se johtaa.

Ainakin mieli on varmasti parempi, jos kilpailutilanteessa kroppa toimii, eikä viimeistä puristusta tarvitse ottaa pelkällä adrenaliinilla. Tai että väsy alkaa painaa sarjan puolessavälissä.

Keväällä jatketaan

Fysiikkavalmennustapahtuma järjestetään uudestaan keväällä. Aikataulua ei ole vielä päätetty eikä paikkaakaan, mutta jos aihe kiinnostaa, niin liiton sivuilla tulee olemaan lisätietoja kevään aikana.

Ja aiemminkin voi ottaa yhteyttä, koska lajija-ostot ovat meitä ampujia varten.

Tavataan radalla – paremmassa kunnossa. ♦

Napakymppi DEVlreg™ Touch

Älykäs. Helppokäyttöinen. Luotettava.
Nauti mukavuudesta.

Kokeile heti!

Mene sivustolle touch.devi.fi ja kokeile virtuaalista DEVlreg™ Touchia, joka on 1:1 kopio tästä ainutlaatuisesta lämmönsäätimestä!

DEVlreg™ Touch tekee sähköisestä lattialämmityksestä paremman. Asentaminen, käyttöönotto, ohjelmoiminen ja käyttäminen on helpompaa kuin koskaan ennen. Kosketusnäytön, modernin muotoilun ja energiaa säästävien ominaisuuksien ansiosta nyt on helpompaa kuin koskaan tarjota paras, mukavin ja luotettava sähköinen

lattialämmitysratkaisu. DEVlreg™ Touch tarjoaa kaiken tämän ja paljon muuta - kokeile heti.

Skannaa QR-koodi tai käy osoitteessa touch.devi.fi

Kasa-ampujilla menestyksekkäs vuosi

Teksti: Matti Erkkilä
Kuvat: Timo-Heikki Varis

Lajijaosto kuuli vasta keväällä, että Italia joutui vetäytymään EM-kilpailujen järjestelyvastuusta. Napamiehet lähettivät avunpyynnön Suomeen, ja muutamassa päivässä syntyi myönteinen päätös järjestelyvastuun ottamisesta. Kisoissa oli 48 ampujaa kolmestatoista maasta – normaalit lukumäärät. Eteläisestä Euroopasta oli odotettua vähemmän osanottajia. Pitkä matka lienee syynä siihen, että mallikkaat kisat ja keskiyön valoisuus jäivät monelta herkuttelelmalta.

– Lohtajan Metsästys- ja Ampumaseura järjesti lyhyellä varoitusaajalla keskisyytysteisten lajien viisi-päiväiset EM-kilpailut mallikkaasti. Hienoon menestykseen avitti meitä mereltä puhaltanut kova tuuli. Se oli meille tuttua entuudestaan, mutta vieraat näyttivät olevan hieman ”hukassa”, lajijaoston puheenjohtaja ja kansainvälisestikin menestynyt kilpa-ampuja Jyrki Vuorjoki kertoi.

Useita mestaruuksia

Suomalaiset saavuttivat useita mestaruuksia. Kultamitaliin osuivat Sune Abrahamsson, Jari Laulumaa, Ben Nylund ja Fabian Wallin, joka voitti neljän lajin yhteiskilpailun. Suomi voitti joukkuemestaruuden nimekkäällä nelikollaan Fabian, Nylund, Wallin, Jari Raudaskoski ja Janne Juntunen. (Tulokset löytyvät osoitteesta www.benchrest.fi/tulokset)

Näin hyvään EM-menestykseen ei lähivuosina ole pystytty. Menestyksestä nurmolainen antaa kiitosta myös Nammo Lapuulle. Yhtiö on avittanut lajijaostoa tukipaketein, joista merkittävä osa on ohjattu nuorille.

Ruotsissa järjestettyihin PM-kilpailuihin osallistui vain kolme suomalaista. Kai siksi naapurimme menestys oli ylivoimainen.

– Tänä vuonna olemme ottaneet pistelajit ohjelmaamme. Niitä ovat ilmakiväärillä ja pienoiskiväärillä ammuttavat kansainväliset lajit. Jens Lågas vetää siellä vilkasta kilpailutoimintaa. Uudet lajit ovat lisänneet kasa-ammunnan harrastajien määrää. Kisoissa käy kaikkiaan satakunta ampujaa, Vuorjoki arvioi.

– Nuorista haluan erityisesti mainita Aleksi ja Emil Orjalan Lohtajalta. Lauri Raudaskoski on ollut mukana jo jonkun vuoden ajan.

Naisten puolta ovat pitäneet lähinnä Eija ja Ulla Murisoja. Ahvenanmaa on ollut lajin keskeisiä paikkakuntia Suomessa, ja Eija ja Ulla ovat saaneet sieltä vahvistukseksi Johanna Wetter-Rosendalin.

Ratatilanne, koulutus ja talous

Lajijaoston puheenjohtaja Jyrki Vuorjoki nimeää keskeisimmiksi asioiksi lajin tulevan menestyksen kannalta kolme asiaa. Ne ovat ratatilanteen säilyvyyden ja kehittämisen turvaaminen, koulutustoiminnan lisääminen ja lajijaoston talouden kohentuminen.

– On kummallista, että ammunnan harrastajat – me ja metsästäjät – emme ole pystyneet 400 000 harrastajan lukumäärästämme huolimatta vaikut-

Kasa-ampumajaosto saa olla tyytyväinen päättävän vuoden saavutuksiin. Lohtajalla järjestetyt EM-kilpailut onnistuivat järjestelyiltään mainiosti, ja palkintojenjaossa isännät häärivät suut mutrulla, kun keskeisten lajien voitot jäivät kotimaahan. Iloa lisää sekin, että muutama nuori on tullut lajin pariin, ja jaosto on aloittanut tärkeän koulutustoiminnan.

tamaan ratatilanteen heikkenemiseen emmekä ratojen ampuma-aikojen lyhentymisen pysäyttämiseen. Vuosittain käytöstämme poistuu ratoja. Me maksamme muiden törtöilystä.

Vuorjoki pelkää turvallisen ampumaharrastuksen radoilla siirtyvän osittain räiskinnäksi sora-montuissa.

– Tänäkin vuonna on käytöstämme poistunut muutamia ratoja. Onneksi edes jotakin tulee tilalle, Vuorjoki viittaa Keiteleelle, jossa on valmisteilla 200 metrin rata.

Lohtaja, Iittala ja Maarianhamina ovat tämän hetken keskeisimmät kasa-ammunnan kilpailupaikat. Niiden lisäksi tulevat Keitele sekä Karttula ja Haapajärvi.

Perinteisten ratojen käyttö ei ole toistaiseksi ollut mahdollista, sillä kasa-ammunnan suorituspaikalta vaaditaan eri asioita. Siinä on oltava kiinteä

ampumapöytä ja taululaitteiston on oltava myös erilainen kuin Kansainvälisen ampumaurheiluliiton 50 metrin lajeissa. Ehkä joillakin paikkakunnilla voitaisiin rakentaa 50 metrin radoille muutama paikka kasa-ampujia varten.

– Taloustilanteemme on vaikea. Kasa-ammunta on marginaalilaji SAL:n toiminnassa. Osallistumme kuitenkin MM-, EM- ja kansainvälisiin kisoihin Euroopassa. Siksi toivomme, että SAL:n osuus budjetissamme voisi olla nykyistä suurempi. Toinen tulonlähdeemme on Nammo Lapua, ja toivon lämpimästi että se yhteistyö voisi jatkua. Edustustehtäviin lähtiessämme rahoituksen hoitaa pääsääntöisesti oma perhe, Vähäkyrön kunnan talousjohtaja tietää.

MM-kilpailut järjestetään ensi vuonna Australiassa. Kisamatkan hinta on 4000 euron paikkeilla. Mitaleille olisi mahdollisuuksia, mutta...

Koulutustoiminnan lisääminen ei ole suuri rahakysymys. Siinä SAL avusti kasa-ampujia tänä vuonna. Vuorjoki painottaa koulutuksen merkitystä ja toivoo, että sitä voitaisiin lisätä yhteisvoimin liiton kanssa. Erikoislaji vaatii nuorten ja kaikkien uusien harrastajien koulutusta. Jaostolla on tästä hyviä kokemuksia Iitalassa kesällä järjestetystä tapahtumasta.

– Ratatilanteen heikkenemisen pysäyttäminen, lajimme koulutustoiminnan ja nuorten osuuden lisääntyminen sekä taloustilanteemme parantuminen. Siinä on minun Korvatunturin kirjeeni sisältö täksi jouluksi, kasa-ampumajaoston puheenjohtaja Jyrki Vuorjoki sanoi. ♦

Ben Nylund.

Fabian Wallin.

Lauri Raudaskoski.

Suomalaisten neuvonpito.

Kasa-ammunnasta lyhyesti

Kasa-ammunnalla kilpailulajina tarkoitetaan sitä, että yritetään määrättyiltä matkoilta ampuen saada laukaukset osumaan mahdollisimman lähelle toisiaan. Osumien sijainti taulussa ei siis ole ensisijaisen tärkeää, kunhan ovat tauluun rajatun osuma-alueen sisäpuolella.

Kasa-ammunta suoritetaan yleensä tukevalta pöydältä tukea apuna käyttäen. Siitä tulee englanninkielinen nimi "Bench Rest Shooting". Tähtäminen suoritetaan suurisuurenukaisen kiikaritähäimen avulla. Tulos saadaan mittaamalla kahden äärimmäisen osuman keskipisteiden välimatka, joka ilmoitetaan millimetreinä ja/tai kulmamämittäinä MOA:na.

Ampuma-alustaksi on muodostunut 10-15 cm paksulla betonikannella varustettu putkijalkainen kasa-ammuntapöytä. Ammuntujen laukausten määrän toteamiseksi taulun takana liikkuu taustapaperi. Se on aivan välttämätön, sillä viiden laukauksen kasa on parhaimmillaan yhden laukauksen reiän kokoinen!

Ampumatuet ovat valurunkoisia monipuolisesti säädettäviä hiekkapussin teineitä. Tähtäimet ovat huippuoptiikkaa, ohuella hiusristikolla tai täplällä varustettuja ja 24 -40 kertaa suurentavia. Rataolosuhteiden arviointiin on kehitetty mittä mielikuvituksellisimpia tuulipussi-, propelli- ja viirivirityksiä. Aseet ja niissä käytettävät patruunat ovat ainakin kärkeämpujilla erikoisvalmisteisia.

Kasa-ammuntaa harrastaa tavallaan jokainen ampuja pyrkessään saamaan osumansa mahdollisimman pieneen kasaan. Kilpailulajina se on peräisin Yhdysvalloista, jossa kasa-ammuntaa on harrastettu kilpailumielessä 1930-luvulta lähtien. Laji tuli 1970-luvun alkupuolella Ahvenanmaalle ja Manner-Suomeen Ruotsin kautta suunnilleen samaan aikaan.

Kasa-ammunnan "kummisetinä" toimivat jo edesmenneet Holger Sjöström Ahvenanmaalla sekä tamperelainen Seppo Hämäläinen Manner-Suomessa. Manner-Suomen ensimmäinen kasa-ampumakilpailu järjestettiin 1970-luvun puolivälissä Tampereella. 150 metrin matkalta ammuttiin yksi viiden laukauksen sarja. Silloin ammuttiin makuulta, mutta Erkki Kauppi oli kaukaa viisaana tuonut oman kokoonpantavan ampumapöytänsä mukanaan.

Kasa-ammunnan harrastusta levitti Suomessa voimakkaasti lajin amerikkalaisen pioneerin, tohtori Lou Palmisanon Suomen vierailu kesällä 1986. Hän lahjoitti arvokkaan kiertopalkinnon nimeään kantavaan Lohtajalla keväisin ammuttavaan raskaan luokan 100 m 5x5 laukauksen kilpailuun.

Suomen Kasa-ampujat ry perustettiin vuonna 1988. Ensimmäisenä puheenjohtajana ja (myöhemmin kunniapuheenjohtajana) toimi tamperelainen, lajin suomalainen grand old man Seppo Hämäläinen. Yhdistys liittyi jo perustamisvuotenaan Suomen Ampujainliittoon. Lajin kehittämisestä Suomessa vastaa SAL:n kasa-ammuntajaosto.

Lajin kattojärjestö World Bench Rest Shooting Federation eli WBRSF perustettiin vuonna 1999. Se huolehtii kansainvälisestä kilpailutoiminnasta ja lajin kehittämisestä.

Lähde: Kasa-ampumajaoston kotisivu
www.benchrest.fi

Ilmakiväärin ja -pistoolin SM-karsinnat 2012-13

INFO AMPUJILLE JA KILPAILUJEN JÄRJESTÄJILLE

Ilmakiväärin ja -pistoolin henkilökohtaiseen SM-kilpailuun 15.-17. maaliskuuta Merikarvialla on osallistumisoikeus vuoden 2012 SM-kilpailuissa sarjassaan kolmen parhaan joukkoon sijoittuneilla, jotka ovat ilmoittautuneet kilpailun järjestäjälle ilmoittautumisaajan puiteissa sekä sarjoittain erikseen ilmoitettava määrä ampujia/sarja.

Mikäli ilmoittautuneita sarjoihin on enemmän kuin ilmoitettu määrä, tapahtuu valinta ilma-asekauden tulostilaston perusteella.

ILMAKIVÄÄRIN JA -PISTOOLIN SM- JA SM-KARSINTAKILPAILUT 2012-13

8.-9.12.2012	Kupittaan kisat, SM-karsintakilpailu
12.-13.1.2013	Tammikuun kilpailu, SM-karsintakilpailu
26.-27.1.2013	SM-karsintakilpailu
9.-10.2.2013	Aluemestaruuskilpailut, SM-karsintakilpailuja
16.-17.2.2013	Joukkue SM-kilpailu / SM-karsintakilpailu
15.-17.3.2013	SM-kilpailu Henkilökohtainen

TULOSTILASTO

Karsintakilpailujen tuloksista ylläpidetään tulostilastoa, jossa ampujat ovat sarjoittain paremmuusjärjestyksessä kunkin ampujan parhaan tuloksen mukaisesti. Tulostilasto päivitetään jokaisen kilpailutapahtuman jälkeen.

Tulostilaston päivittämistä varten kilpailun järjestäjän tulee toimittaa karsintakilpailun tulokset mahdollisimman pian kilpailun päättymisen jälkeen Juha Soinille osoitteella: juha.soini@gmail.com ja Marko Talvitielle osoitteella: marko.talvitie@gmail.com sekä Kirsi Kankaanmäelle os: kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi

ERITYISOHJEET JOUKKUEIDEN SM-KILPAILUUN 16.-17.2.2013 MIKKELISSÄ (MA)

Joukkueiden SM-kilpailussa henkilökohtaiset tulokset kirjataan sarjaan, jossa kilpailija joukkuekilpailun tuloksen ampuu. Sarjoissa, joissa joukkueen muodostavat eri ikäluokissa ampuvat kilpailijat, kunkin kilpailijan oma sarja ilmoitetaan joukkueen nimeämisen yhteydessä.

esim.

Ampujat ry, joukkue sarjaan IP Y50

anti ampuja (Y50), lauri liipaisin (Y60), tauno tarkka (Y70)
vara: teuvo tähtäin (Y60)

Kympikerho ry, joukkue sarjaan IK Y20

niilo napakymppi (Y20), seppo sisäkymppi (Y18), lauri
laitakymppi (Y20)
vara: heikki huti (Y18)

HUOM! SM-joukkue kilpailuun osallistuvat vain joukkueet. Yksittäisen karsintatuloksen ampuminen ilman joukkuetta ei ole mahdollinen joukkueiden SM-kilpailussa.

Y- ja N-sarjoihin voi karsintatuloksen ampua vain Y- ja N-sarjoissa. Vastaavasti Y- ja N-sarjoissa ammuttua tulosta ei voi siirtää ikäkausisarjojen rankingtuloksiin.

ERITYISOHJEET SM-KILPAILUUN 15.-17.3.2013 MERIKARVIALLA (MESA)

Kaikki SM-kilpailuun haluavat ilmoittautuvat kilpailuun kilpailukutsun mukaisesti.

HUOM! Myös vuoden 2012 SM-kilpailuissa sarjassaan kolmen parhaan joukkoon sijoittuneet.

SM-kilpailuun valitaan kuhunkin sarjaan edellisen vuoden kolme parasta ampujaa, jotka ovat ilmoittautumisaajan puiteissa ilmoittautuneet SM-kilpailun järjestäjälle sekä tulostilaston mukaisessa järjestyksessä ampujia kilpailuvaliokunnan vahvistama määrä.

Ilmapistoolin sarjat Y24 ja N24 ovat mukana SM-kilpailussa, mikäli liittovaltuusto hyväksyy nämä sarjat 24.11.2012 liittovaltuuston kokouksessa.

Kokonaismäärät/sarja (sisältään 2012 SM-mitalistit)

SARJA	IK	IP	SARJA	IK	IP	SARJA	IK	IP	SARJA	IK	IP
Y16	20	15	Y	60	80	N16	13	13	N	40	40
Y18	18	15	Y50	35	40	N18	13	8	N50	10	15
Y20	20	15	Y60	35	40	N20	15	10			
Y24	18	8	Y70	20	25	N24	13	8			

Huom! Määrät ovat vähimmäismäärät.

SM-kilpailun ilmoittautumisaajan päätyttyä voidaan määriä nostaa, mikäli joissakin sarjoissa osallistujamäärät jäävät rajojen alle. Lisäykset pyritään aikataulu huomioiden tekemään sarjoihin, joissa on eniten karsiutujia.

OHJEET KILPAILUKAUDEN AIKANA SARJAA VAIHTAVILLE

Juniorisarjojen Y/N 16-20 ampujat ilmoittautuvat ja ampuvat joulukuun karsintakilpailuissa siinä sarjassa missä he ampuvat SM-kilpailussa.

Y-sarjasta Y50-sarjaan siirtyvät ampuvat 40 laukauksen karsintatuloksen joulukuun 2012 karsintakilpailuissa Y50-sarjassa ulkopuolella kilpailuun.

Y50-sarjasta Y60-sarjaan tai Y60-sarjasta Y70-sarjaan siirtyvät ampuvat joulukuun 2012 karsintakilpailussa omassa sarjassaan.

Mikäli joulukuun 2012 kilpailuissa ammuttu tulos jää kauden parhaaksi tulokseksi, ampujan tulee ilmoittaa nuoremassa sarjassa ammuttu tulos SM-järjestäjälle ilmoittautuessaan SM-kilpailuun. Järjestäjä huomioi nuoremassa sarjassa ammutun tuloksen ja valitsee ampujan SM-kilpailuun uuteen sarjaan ylimääräiselle paikalle, mikäli tulos siihen oikeuttaa.

KARSINTAKILPAILUJEN TIEDOTUS KAUDEN AIKANA:

www.ampumaurheiluliitto.fi

REVOLVERIHAASTATTELUSSA >

LAURA OLLI

LAPPAJÄRVEN AMPUJAT (LAPPJA)

LAPSEN SUUSTA TOTUUS KUULUU

Koelaukaukset Kilpailulaukaukset Finaali

Kuka olet? Laura Olli.

Mistä olet kotoisin? Lappajärveltä.

Kuinka vanha olet? 14-vuotias.

Mitä seuraa edustat?

Lappajärven Ampujia.

Kuinka kauan olet harrastanut ammuntaa? 7-8 vuotta.

Lajisi? Ilmapistooli ja ilmakivääri.

Kuka toimii valmentajanasi toimii? Isäni Tommi Olli.

Mitä muita harrastuksia sinulla on? Ratsastus ja lenkkeily.

Miten aloitit ammunnan? Isä vei ampumakouluun, ja siitä se sitten lähti.

Minkälainen olet luonteeltasi? Päättäväinen ja iloinen.

Miksi harrastat ampumaurheilua?

Koska se on mukava ja mielenkiintoinen laji.

Mitkä ovat tavoitteesi? Onnistua kisoissa ja päästä omiin tavoitteisiini.

Mikä on kivointa ampumaurheilussa? Onnistuminen.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan? Rauhallinen.

Unelmasi? Päästä olympialaisiin.

Minkälainen on hyvä valmentaja? Sanoo rehellisesti oman mielipiteensä ja antaa palautetta.

Kuka on sinun esikuvasi tai idolisi urheilussa? Ei ole.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa? Enpä oikeastaan muuta.

Tekniikka vai tahto? Tahto.

Mikä on lempihedelmäsi? Omena.

Jos olisit eläin, niin mikä eläin olisit? Kissa.

Mikä on mukavin kouluaine? Liikunta.

Suklaa vai salmiakki? Suklaa.

Lempivärisi? Vihreä.

Paras elokuva? Monet kauhuelokuvat.

Mikä sinusta tulee isona? Aikuinen.

// Tulleetuksen paikka

Kerro vitsi tai motto.
Voit myös lähettää jollekin terveisiä!

Terveisiä kaikille tutuille!

JA SITTE KUULLAAN

TOISENLAINEN TOTUUS

VALMENTAJAN SUUSTA

LAULUN SANAT > **TOMMI OLLI**
LAPPAJÄRVEN AMPUJAT (LAPPAJA)

INTRO

Kuka olet? Tommi Olli.

Mistä olet kotoisin? Lappajärveltä.

Urheilutaustasi? Monenlaista on tullut harrastettua.

Miten olet päätenyt ohjaamaan ja valmentamaan? Omien lasten harrastusten myötä, kiinnostus sitten ajan myötä kasvoi ja piti vähän kouluttautuakin.

VARSINAISET BIISIT

Mikä on urheilijan tärkein ominaisuus?

Halu kehittyä ja mennä eteenpäin ja olla valmis tekemään töitä sen eteen.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila?

Kyllä kokonaisuus näyttää hyvältä, nuoria on tulossa varmasti huipulle saakka. Toivottavasti olosuhteita ei tehdä liian haastaviksi.

Mikä on SAL:n alueesi (Pohjanmaa) ampumaurheilun tila?

Vaikuttaa ihan mukavalta, harrastajia riittää.

Mikä on suomalaisen pistooliammunnan tila?

Vähän kapealla pohjalla mennään.

Mitkä ovat tavoitteesi valmentajana?

Kasvaa valmennettavien tarpeiden mukana.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenki? Yhdeksän.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne?

Erittäin merkittävä, ilman vanhempien aktiivisuutta seuran toiminta kuihtuu.

Mikä on seurasi historian kohokohta?

Lyhyessä ajassa on tullut niin paljon hienoja hetkiä, että mahdotonta sieltä yksittäistä asiaa on esiin nostaa.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa?

Talkootyö on merkittävä tulonlähde, kunta tarjoaa tilat ja jonkun verran toiminta avustusta, lisäksi yritykset antavat sponsoritukea.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa?

Että kaikki saavat harrastaa rauhassa oman tasonsa ja halunsa mukaan.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on?

Ilma-aserata on auttamatta liian pieni, ruutiaserata ihan ok.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi?

Harrastajia vielä riittää, haasteena saada harrastus jatkumaan myös tukisarjojen jälkeen.

Millainen on hyvä valmentaja?

Pitäisi osata kannustaa ja motivoida lapsia ja

nuoria, olla oikeudenmukainen ja huolehtia myös siitä, että itse tietää mitä tekee.

Mikä on valmentajan työssä palkitsevinta?

Nähdä lasten nauttivan onnistumisen kokemuksista.

Entä haasteellisinta?

Ajankäytön kanssa tasapainoilu, kun nuorten pitää saada viettää aikaa myös muuten kuin harjoitellen.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi?

Suuri osa harrastaa jo muiden lajien puitteissa, niin ei ole ollut puhetta muun toiminnan järjestämisestä.

Mitä mieltä olet mentaalisesta harjoittelusta?

Aivan hyvä lisä harjoittelun tueksi.

Kuka on hienoin urheilija, jonka tiedät?

Monen lajin parissa olleena niitä on tullut vastaan paljon.

Tiedätkö, mikä on seurasi toiminta-ajatus?

Toimitaan yhdessä lasten ja nuorten parhaaksi.

BONUSRAITA

Mikä on onnellisen elämän avain?

Se on varmaan jokaisella henkilökohtainen.

Risto Nieminen

OK:n uusi puheenjohtaja

Risto Nieminen valittiin marraskuun lopussa Olympiakomitean puheenjohtajaksi seuraavaksi nelivuotiskaudeksi. Hän seuraa tehtävässään kahdeksan vuotta Olympiakomiteaa johtanutta Roger Talermaa.

Olympiakomitean valtuuskunnan äänestyksessä jaettiin kaikkiaan 89 ääntä. Nieminen valittiin puheenjohtajaksi, kun hän sai 61 ääntä, Jukka Rauhala 15 ja Talerma 13.

Varapuheenjohtajiksi valittiin Taitoluisteluliiton puheenjohtaja Susanna Rahkamo ja Painiliiton puheenjohtaja Jukka Rauhala.

Pia Nybäck sai hallituksen jäsenten vaalissa eniten ääniä eli 69. Hallitukseen valittiin myös Antti Pelttoniemi (67 ääntä), Maria Laakso (63), Hannu Tihinen (60), Antti Pihlakoski (46) ja Tuuli Merikoski (45). Urheilijoita edustavat Sari Multala ja Olli-Pekka Karjalainen. Olympiakomitean hallitukseen kuuluvat myös Kansainvälisen Olympiakomitean (KOK) jäsenet Peter Tallberg ja Saku Koivu.

Nieminen, 61, on entinen Veikkauksen toimitusjohtaja, joka on toiminut työurallaan myös muun muassa Suomen Urheilutelevision toimitusjohtajana sekä Suomen Urheilumuseon museonjohtajana. Urheilun luottamustoimia on kertynyt myös opiskelijaliikunnan kansallisista ja kansainvälisistä järjestöistä sekä useiden arvokisojen järjestelytoimikunnista. Nieminen toimi myös huippu-urheilun muutostyöryhmän puheenjohtajana vuosina 2009-10.

Olympiakomitean valtuuskunta hyväksyi kokouksessaan myös Olympiakomitean talousarvion ja toimintasuunnitelman ensi vuodelle. Talousarvion loppusumma on noin 9,7 miljoonaa euroa. Toiminnan painopistealueet ovat huippu-urheiluyksikön toiminnan käynnistäminen, suomalaisen huippu-urheilun uuden toimintatavan täytäntöönpano ja johtaminen sekä integroituminen suomalaisen liikunnan ja urheilun yhteiseen visioon "maailman liikkuvien urheilukansa 2020".

Toiminnan viitekehyksenä on urheilijan polku ja johtajuutena "urheilijien keskiössä".

– Fokus ja resurssit kohdennetaan tiukasti huippu-urheiluyksikön kolmeen strategiseen ohjelmaan. Hallintokustannukset on karsittu minimiin, ja tukitoimien laatua kehitetään niin, että ne palvelevat parhaalla mahdollisella tavalla huippu-urheiluyksikköä ja sen toimintaa, pääsihteeri Mika Sulin toteaa.

– Sotshin olympialaisten valmistelu on myös yksi ensi vuoden tärkeimpiä asioita.

Olympiakomitean valtuuskunnan kokouksen yhteydessä jaettiin ansioristejä ja -mitaleja urheilullisista saavutuksista sekä Suomen Olympiakomitean ja olympialiikkeen hyväksi tehdystä työstä. Suuren ansioristin sai Roger Talerma, ja Nybäck sai ansioristin. Ansioristejä ja -mitaleja jaettiin kaikkiaan 74 henkilölle.

Onneksi Olkoon

VUOSI 2012

75 VUOTTA

Laine Pentti	VarkA	15.12.
Viihkö Matti	TSA	26.12.
Ojala Aarne	HVA	30.12.

70 VUOTTA

Penttinen Juhani	KuusA	14.12.
Linnamaa Kari	HVA	16.12.
Björn Erkki	VarkA	24.12.

60 VUOTTA

Lakua Jaakko	MSA	13.12.
Joutjärvi Tapani	KuusA	19.12.
Salonen Seppo	NoSA	20.12.

50 VUOTTA

Tanskala Jarmo	OMAS	11.12.
Paldanius Matti	OMAS	17.12.
Kesti Anne	OMAS	25.12.
Karhu Ari	KuusA	28.12.
Päärnilä Jukka	PAS	31.12.

VUOSI 2013

80 VUOTTA

Tommila Pentti	HVA	21.1.
----------------	-----	-------

75 VUOTTA

Hellman Ossi	TiA/KSA	20.1.
Suokas Raimo	HVA	15.2.
Mikula Seppo	HVA	24.2.

60 VUOTTA

Löfström Rainer	ESF	8.1.
Virtanen Timo	K-UAS	23.1.
Ketolainen Rauno	TaSA	3.2.

50 VUOTTA

Laasanen Ari	K-UAS	8.1.
Väisänen Tuomo	NorA	17.1.
Peltonen Taneli	HVA	15.2.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seuravat toimittavat Ampumaurheiluliiton Pirjo Manninelle **lehden aineistopäivään mennessä**. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit haluavat merkkipäivätietonsa julkaista.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen: pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi tai kirjeitse osoitteeseen: Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

SAL:n liittohallituksen päätökset 2012 löytyvät liiton nettisivuilta www.ampumaurheiluliitto.fi/hallinto/liittohallitus

// Tavarapörssi

Myydään Ilmapistooli, olympia (Steyr LP50 compact9. Ikä noin yksi vuotta. Ammuttu noin 200 laukausta. Kunto kuin uusi. Ota yhteyttä: matti.nurminen@hotmail.com

Myydään Ilmapistooli Walther LP 300 XT. Aseella ammuttu vajaat 1000 laukausta. Kahvan koko M vuolematon ja kittaamaton. Kahdella 300bar säiliöllä. Pitkä 190mm/paino 160g ja leima 07/16 ja lyhyt 124mm/paino 160g leima 05/2021. Lisäpainoja 2kpl ja kiinnitys tanko painoille. Adapterit 300bar ja 200bar paineilmapulloille. Muovinen laukku, ohjekirja ja tarvittavat työkalut tulevat mukaan. Aseen kunto hyvä vähäisen käytön takia. Ota yhteyttä petri.kantola08@gmail.com tai puh 0505360400

Myydään Browning Trap Ultra+. Ase moitteettomassa kunnossa. **Hp 1200 €**. Ota yhteyttä: Harri Kiviranta 044 205 8565

Ostetaan Beretta 682 Trap. Ota yhteyttä 040-5901444. (2.11.)

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöiden ja ampumaseurojen käyttöön.

Kerro lyhyessä ilmoituksessasi onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituslomakkeen osoitteesta: www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahj/.

Jos haluat lähettää ilmoituksesi sähköpostilla, lähetä se osoitteeseen: urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi. Jos haluat lähettää ilmoituksesi postitse, tee se osoitteella Suomen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivuilla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille 132830-42157.

ALUMIINISET ASE- JA KULJETUS-LAUKUT MITTATYÖNÄ!

Valmistamme kaikki laukut asiakaskohtaisilla mitoituksilla.

Kysy tarjous Sinun laukustasi! Seuroille määräalennus!

Rini-tuote Oy, puh.03-3412 990, www.rini-tuote.com

Sami Heikkilä Linnan juhliin

– Nyt tiedän mitä teen itsenäisyyspäivänä. Ensin jonotan punaisella matolla pari tuntia, sitten käyn puristamassa presidentin kättä ja lopulta suuntaan kohti seisovaa pöytää. Siis Linnan juhliin, hehkutti Sami Heikkilä Facebookissa marraskuisena arki-iltana kolmen viikkoa sitten.

– Vuhuuuu, liikkuvan maalin erikoismies päätti riemukkaan päivityksensä.

Todellakin, tasavallan presidentin kansliasta oli kyseisellä viikolla lähetetty kutsuja itsenäisyyspäivän vastaanotolle. Myös Heikkilä sai siis kutsun tasavallan presidentti Sauli Niinistöltä.

Heikkilä sai nopeasti Facebookissa runsaasti tykkääjiä ja kommentteja. Krister Holmbergin tietojen mukaan Heikkilä on ensimmäinen liikkuvan maalin ampuja, joka on saanut kutsun Linnan.

– Hienoo, Holmberg onnitteli.

Heikkilä, 19, palkittiin lokakuussa Ampumaurheiluliiton Vuoden nuorena ampumaurheilijana. Kangasalan Kymppi

64-seuraa edustava Heikkilä nappasi helmikuussa Vierumäen EM-kotikisoista täyspotin eli neljä kultamitalia ja Ruotsin Västeråsissa ja Tukholmassa kesäkuussa järjestetyistä MM-kilpailuista viisi kultaa, yksi hopea ja kaksi pronssia. Mitalisaldossa ovat mukana niin henkilökohtaiset kilpailut kuin joukkuekilpailutkin.

– Kyllä kutsu tuli ihan yllättäen, en todellakaan osannut sitä odottaa. On erittäin hienoa, että arvostusta tulee myös tällä tavoin. Tämä korostaa vielä enemmän tämän vuoden hyvyyttä, Heikkilä sanoi, kun oli nukkunut yön yli.

Tai ei kuulemma oikein saanut nukkua.

– Uni ei meinannut tulla, hän naurahti seuraavana aamuna.

Heikkilä aloitti lokakuun 1. päivänä varusmiespalveluksensa Lahden Urheilukoulussa. Hänellä pitäisi olla ylioppilaskokous joulukuun 5. päivänä. Kiirettä pitää, sillä samaan aikaan liikkuvan maalin ampujilla on neljä päivää kestävä leiri Inkoossa.

Sami Heikkilä tuuletti MM-mitaliensa kunniaksi kesäkuussa Tukholmassa.

Marko Leppä pistoolijuryn jäseneksi EM-Tanskaan

Euroopan Ampumaurheiluliitto (ESC) on nimennyt Marko Lepän pistoolijuryn jäseneksi ensi vuonna Tanskassa järjestettäviin ilma-aseiden EM-kilpailuihin.

Pistoolijuryn muut jäsenet ovat Manfred Wölke (Saksa), Andrew Walls (Norja) ja Kirsten Sanders (Tanska). Haminalainen Leppä on nimetty myös asetarkastukseen saksalaisen Willi Grillin ja tanskalaisen Erik Skovmandin kanssa.

ESC:n mukaan Odensessa järjestettäviä kilpailuja johdetaan "erittäin kokeneiden ja osaavien ihmisten toimesta". Leppä toimi helmikuussa Vierumäellä järjestettyjen vastaavien kilpailujen johtajana.

Ilma-aseiden EM-kilpailut järjestetään Odensessa 25.2.-3.3. Kisojen tekninen delegaatti on Ghislaine Briez Ranskasta.

– On tosi kiva lähteä Tanskaan. Varsinkin nyt on hommia, kun on pistoolijuryn lisäksi asetarkastuskin. Eipä jää loppoaikaa. Aika vähäisellä määrällä juryn jäseniä meinaavat hoitaa homman. Kun meillä oli EM-kisat, niin B-lisenssin omaavia oli täysin oikeuksin ikään kuin "harjoittelemassa" juryn hommia. Harmi, ettei Tanska tehnyt samoin, Leppä sanoo.

– Kiva on myös se, että uskoakseni omia valmennettaviani tulee useampi ampumaan kisoihin. Pääsen heitä jeesaamaan ja näkemään miten he ampuvat.

Vuosien 2014-15 ilma-aseiden Kultahippufinaalien järjestäjää haetaan

Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokunta hakee seuraavaa ilma-aseiden Kultahippufinaalin järjestäjää vuosille 2014 ja 2015.

Kaksipäiväiset ilma-aseiden Kultahippufinaalit järjestetään maaliskuun alkuun. Viime keväänä Kuopiossa pidettyihin finaaleihin osallistui 44 seuraa ja 307 ampujaa, jotka osallistuivat 8-14-vuotiaiden sarjoihin.

Suorituksia tuli viikonlopun aikana yhteensä 387 (ilmakivääri 258, ilmapistooli 129). Joukkuekilpailussa oli mukana 93 kolmehenkistä joukkuetta.

Vuoden 2013 Kultahippufinaalit järjestetään Maaningalla 6.-7. huhtikuuta.

Hakemukset seuraavaksi ilma-aseiden Kultahippufinaalien 2014-15 järjestäjäksi on jätettävä 31. joulukuuta mennessä sähköpostitse Timo Rautiolle Suomen Ampumaurheiluliittoon (timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi).

Tiedustelut Kultahippufinaalien 2014-15 järjestelyistä puhelimitse Timo Rautiolta, puh. 040 820 2300.

Annika Sihvonen nimetty Saimaa Sport Pro Team -ryhmään

Nuoret huippu-urheilijat on koottu maakunnalliseen tehoryhmään Etelä-Savossa. Ryhmään on valittu kymmenen 14-23-vuotiaasta nuorta miestä ja kahdeksan nuorta naista. Yksi heistä on kivääriampuja Annika Sihvonen.

Kaikki Saimaa Sport Pro Teamiin mukaan päässeet ovat jo menestyneet joko kansallisesti tai kansainvälisesti. Heidän valintaansa tukee myös oman lajiliiton päävalmentajan lausunto. Valintakriteerinä oli lisäksi eteläsavolaisen seuran jäsenyys. Sihvonen edustaa Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseuraa.

Nuorista kuusi on yleisurheilijoita ja kaksi uimareita. Muut kymmenen urheilijaa edustavat kaikki eri lajeja. Nuorten tehotiimiin valittujen nimet julkistettiin marraskuun alussa Helsingissä. Hakijoita ryhmään oli 56.

Tiimiin valitut urheilijat saavat esimerkiksi varustepaketin, "valmentajasparrasta", manageriapua ja hierontapalveluita sekä tukea urheiluleireille. Tiimin managerina toimii Jarmo Hirvonen, joka on keihäänheittäjä Antti Ruuskasen manageri.

Saimaa Sport Pro Teamin toimintaa tukevat muun muassa Etelä-Savon Liikunta, Etelä-Savon maakuntaliitto ja useat maakunnan yritykset. Tiimin perustaminen on osa Etelä-Savon maakunnan kilpa- ja huippu-urheiluohjelmaa, jonka laati Etelä-Savon Liikunta ry tämän vuoden alussa.

Saimaa Sport Pro Teamillä on jatkossa keskeinen rooli Etelä-Savon urheiluakatemiassa. Se toimii Savonlinnassa Tanhuvaaran urheiluopistossa. Nuoret ovat tärkeä osa myös Etelä-Savon maakunnallista markkinointihanketta Etelä-Savo – elinvoimainen Saimaan maakunta.

Seuraavien ilma-aseiden Kultahippufinaalien 2014-15 järjestäjää haetaan. Kuva on viime keväältä Kuopion finaalista. (Kuva: Timo Rautio)

Ilmaolympiapistoolin SM-kilpailut 1.-3.3.2013

Kilpailun nimi: Ilmaolympiapistoolin SM-kilpailut
Kilpailupäivät: 1.-3.3.2013
Kilpailun järjestäjä: Rauman Seudun Urheiluumpujat
Kilpailun luokitus: SM-kilpailu **Alue:** Lounais-Suomen alue
Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvallioakunta
Kilpailupaikka: Hotelli Ellivuori, Sastamala
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: SAL:n sarjat
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: pe vapaat harjoitukset klo 18.30 2 e/eräharjoitus; la klo 9.00 eräharjoitukset 2 e/erä. Y-sarja klo 11.00 I erä, II erä 11.25 jne.; su ikäkausisarjat klo 8.30 I erä, klo 8.55 II erä jne.
Eräluettelot julkaistaan www.rapidairpistol.com
Online-tulospalvelu www.rapidairpistol.com/ online seuranta
Ilmoittautumisohteet ja ilmoittautumisen päivämäärä:
 Sähköpostilla 18.2.2013 mennessä vee-m.torikka@dnainternet.net
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: henkilökohtainen nuoret 17 €, aikuiset 20 € ja joukkueet 25 €. Rauman Seudun Urheiluumpujat, tili FI97 5630 0020 3099 66 Viite 3021 viestikenttään maksaja.
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautuneet ovat tervetulleita ilman maksukorotuksia.
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: johtajat Juha Mankonen ja Pauli Kärkkäinen. Jukka Piippo, Ari Huhtamäki, Marko Talvitie, Ari Meinander, Jesse Piippo, Olli Söderlund. TA Alpo Vehanen.
Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedustelua varten: Veli-Matti Torikka 0400 644 147, vee-m.torikka@dnainternet.net
Seuran nettisivujen osoite: www.rapidairpistol.com
Opastus kilpailupaikalle: Turku-Tampere -tieltä kiskokabinetin kohdalta Ellivuoreen.
Harjoittelumahdollisuus: pe-iltana klo 18.30 johdetut eräharjoitukset 2 €/erä. La-aamuna klo 9.00 eräharjoitukset.
Varusteiden säilytys: Radalla lukittu varasto/oma huone.
Pukeutumis- ja peseytymismahdollisuus: Hotelli Ellivuori/saunatilat/oma huone.
Lasten kaitseminen: Pihalla leikkialue/sisäntuloaulassa leikkialue.
Kilpailun ravintola: Radalla kahvila, ravintolassa ruokailu.
Majoitus: Hotelli Ellivuori 010 835 1900 tai hotelli@ellivuori.fi
Palkinnot: Mitalit ja merkit sekä kunniapalkinnot.

SMY English Sporting 6.4.2013

Kilpailun nimi: SMY English Sporting **Kilpailupäivä:** 6.4.2013
Kilpailun järjestäjä: Suomen Metsästysyhdistys
Kilpailun luokitus: Kansainvälinen kilpailu **Alue:** Etelä-Suomen alue
Kilpailuluvan myöntäjä: Lajijaosto
Kilpailupaikka: SMY haulikkoradat, Sipoon Savijärvi Öljytie 760
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: A (Y), B (Y17, Y20, Y55), C (N, Y65)
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: English sporting cup 2013 -osakilpailu 100 kiekkoa. Tarkempi aikataulu ja eräluettelot ilmoitetaan myöhemmin.
Ilmoittautumisohteet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ilmoitetaan myöhemmin.
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: 50 €.
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Ilmoitetaan myöhemmin.
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Ilmoitetaan myöhemmin.
Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedustelua varten: Juha Kytömaa, Tanssijantie 17, 01390 Vantaa, 0400 233 960.
Seuran nettisivujen osoite: <http://smy.sporttisaitti.com/haulikko/>

English sporting cup 20.4.2013

Kilpailun nimi: English sporting cup **Kilpailupäivä:** La 20.4.2013
Kilpailun järjestäjä: Nokian Seudun Ampujat
Kilpailun luokitus: Kansainvälinen kilpailu
Kilpailuluvan myöntäjä: Lajijaosto **Kilpailupaikka:** Nokian ampumarata
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: a=y b=y 20 ja y55 c=y65 ja n
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: English sporting
Ilmoittautumisohteet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ilmoitetaan myöhemmin.
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: 50 € 100 kiekkoa
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Ilmoitetaan myöhemmin.
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Ilmoitetaan myöhemmin.
Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedustelua varten: Marko Aalto 040 821 7707

42. Matin kisat 25.-26.5.

Kilpailun nimi: 42. Matin kisat **Kilpailupäivät:** 25.-26.5.2013
Kilpailun järjestäjä: Mikkelin Ampujat ry.

Kilpailun luokitus: Kansallinen ennätyskelpoinen kilpailu
Alue: Kaakkois-Suomen alue **Kilpailuluvan myöntäjä:** Kilpailuvallioakunta
Kilpailupaikka: Ruutiaselajit Kyrönpellon radalla ja ilma-aseet MA:n Ampumaratalla Karkialammella
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Kaikki SAL:n sarjat, myös tuki-sarjat. Järjestäjä saattaa käyttää sääntöjen mukaista oikeutta yhdistää sarjoja, mikäli johonkin sarjaan ilmoittautuu vähemmän kuin neljä kilpailijaa. Lopullinen päätös kilpailun sarjajaoista tehdään eräluettelon laatimisen yhteydessä.
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: La 25.5. lajit ovat: 10m ilmakivääri- ja pistooli (N- ja Y-sarjat), 50m pistooli, 50m kivääri 3x40 ls, tuki-sarjojen 25m pienoispistooli ja 25m olympiapistooli. Su 26.5. lajit ovat: 50m kivääri makuu, 50m kivääri 3x20 ls, 25m urheilupistooli, 25m vakiopistooli ja 25m iso-pistooli. **Eräluettelo** on nähtävissä MA:n nettisivuilla noin viikkoa ennen kilpailuja.
Ilmoittautumisohteet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ilmoittautumiset 5.5. klo 24.00 mennessä sähköpostiosoitteella jaakko.puisto@pp.inet.fi. Kilpailuihin voi ilmoittautua myös sähköisesti MA:n nettisivun kautta siellä olevien ohjeiden mukaisesti. Sähköinen ilmoittautuminen ei ole mahdollista virallisen ilmoittautumisaajan päättymisen jälkeen.
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Ilma-aseet 60 ls/18 € ja 40 ls/16 €, 50m kivääri 3x40 ls (Y, Y20 ja Y24) 30 €, muut lajit 20 € ja nuoret 20 € sekä tukisarjat 10 €. Jälki-ilmoittautuneiden osanottomaksut on 5 € edellä mainittuja suurempi. Osanottomaksut maksetaan ennakkoon Mikkelin Ampujien tilille FI62 5271 0420 2407 57 Suur-Savon OP (kuitti mukaan). On myös mahdollista maksaa kilpailupaikalla.
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Mikäli normaalin ilmoittautumisen jälkeen erissä on tilaa, otetaan jälki-ilmoittautuneita. Jälki-ilmoittautuneiden osanottomaksuun lisätään +5 €.
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Kilpailun johtaja Tauno Tuhkanen, ammunnan johtajat Taisto Hartikainen (kivääri), Kari Metsätalo (pistooli) ja Matti Hahl (ilma-aseet), tekninen asiantuntija Heikki Pääkkönen (KAMS).
Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedustelua varten: Jaakko Puisto, (koti) 040 717 3704, (työ) 0299 464 535.
Seuran nettisivujen osoite: www.mikkelinampujat.com
Opastus kilpailupaikalle: Katso MA:n nettisivuilla kohta ampumaradat > ruutiaserata
Kilpailun ravintola: Aarrekammio, josta mahdollista ostaa ruokaa, kahvia ja pientä purtavaa sekä virvokkeita.
Majoitus: Paikalliset hotellit. **Palkinnot:** Käyttötavaroita.

Y- ja N-sarjojen SM-kilpailut 50m kiväärilajeissa

Kilpailun nimi: Y- ja N-sarjojen SM-kilpailut 50m kiväärilajeissa
Kilpailupäivät: 10.-11.8.2013 **Kilpailun järjestäjä:** Mikkelin Ampujat
Kilpailun luokitus: SM-kilpailu **Alue:** Kaakkois-Suomen alue
Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvallioakunta
Kilpailupaikka: Kyrönpellon ampumarata, Mikkeli
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Y ja N
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: la 10.8. Y-sarjan 50m kivääri 60 ls ja N-sarjan kivääri 3x20 ls; su 11.8. N-sarjan 50m kivääri 60 ls ja Y-sarjan 3x40 ls
Ilmoittautumisohteet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Seuroittain järjestäjän lomaketta käyttäen viimeistään 19.7.2013 osoitteella jaakko.puisto@p.inet.fi yleiseen sarjaan (makuu- ja 3-asentoinen kilpailu) ilmoittautuvan ampujan on ilmoittautumiseen merkittävä lajinsa vuosilta 2012-2013 vähintään kansallisissa kilpailuissa tai AM-kilpailuissa ampumansa tulos. Mahdollinen karsinta suoritetaan ilmoitettujen tulosten perusteella karsimalla ensimmäiseksi ne, jotka eivät ole ilmoittaneet tulosta lainkaan.
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: On maksettava viimeistään 26.7.2013 Mikkelin Ampujien tilille FI 62 5271 0420 2407 57 Suur-Savon Osuuspankki.
Maksut ovat: 3x40 ls 40 €, Y-sarjan makuu 50 €, muut lajit ja sarjat 30 € sekä joukkueet 25 €. Viestikenttään merkitään tieto maksavasta seurasta sekä kivääri-SM. Maksamattomia ilmoittautumisia ei arvota eräluetteloihin.
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautuminen henkilökohtaiseen kilpailuun on mahdollista ratakapasiteetin sallissa. Osanottomaksu jälki-ilmoittautuneilta on 1,5-kertainen normaaliin osanottomaksuun verrattuna.
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Tauno Tuhkanen, Taisto Hartikainen, Jaana Parviainen (SMAS)
Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedustelua varten: Jaakko Puisto koti 040 717 3704, työ 0299 464 535
Seuran nettisivujen osoite: www.mikkelinampujat.com
Opastus kilpailupaikalle: Kyrönpellon ampumarata on Mikkeli-Jyväskylän tien varressa noin 6,5 km kaupungista. Matka valtatie (5) viideltä ja Jyväskylän tienhaarasta on noin 5,8 km. Ampumaradan tienhaarassa on kilpailujen ajan rataa koskeva opasviitta sekä ennakkomerkit 100 m ennen risteystä. Radalle käännytään oikealle (Kyrönpellontie) Mikkelistä päin kuljettaessa. Lisätietoa löytyy MA:n kotisivuilla kohdasta ampumaradat.
Kilpailun ravintola: Kilpailujen aikana Kyrönpirtissä on kanttiini (Aarrekammio), josta saa ruokaa, kahvia virvokkeita ym. pientä korvausta vastaan.
Majoitus: Paikalliset hotellit
Palkinnot: Mestaruusmitalit, mestaruusmerkit ja kunniapalkinnot

KYSY MEILTÄ:

Walther-ilma-aseet

Hämmerli-ilma-aseet

Lapuan patruunat

NorDisin myyntituotteet

Ampumaurheilutarvikkeita

Yht.otot: ma-pe 17-21,
viikonl. 10-18.

Puh. 044 3004 640

Sp. ari.meinander@gmail.com

Teuvo Louhisola Oy tarjoaa:
Benelli Kite kampanjahintaan 970,00 €.

Kysy: info@teuvelouhisola.fi tai 09-7249821
www.teuvelouhisola.fi

Vakio- ja irtovuoroja

Pienospistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.

Helsingin Urheilutalo
Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

www.urheiluhallit.fi Kallio • Kontula • Malmi • Mäkelänrinne • Pasila • Siltamäki • Töölö • Vuosaari

Ampuma- ja metsästys- harrastukseen

CARLSON

carlson.fi

KUOPIO
Kauppakatu 36
p. 020 742 7055

VARKAUS
Käsityökatu 17
p. 020 742 7209

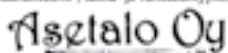
MIKKELI
Hallituskatu 6
p. 020 742 7408

SAVONLINNA
Nojanmaantie 2
p. 020 742 7258

JOENSUU
Nurmeksentie 6
p. 020 742 7307

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Likkoemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
ja sopimuksen mukaan
Maahanvienti-, tukku- ja vähittäismyyntiä

Keskustie 5, 34800 VIERIÄ
Puh. 03-4755371

kotisivut: www.asetalo.fi
e-mail: asetalo@asetalo.fi

Humppilassa on laadukkaita aseita urheiluammuntaan.

Anschütz, Feinwerkbau, Walther, Pardini, Benelli,
Morini, yms... Suosikkipistooli Walther LP400, samoin
Steyr ilmaolympia, pitkällä ja lyhyellä piipulla. Panos-
tarjouksia, kiikareita, Kurt Thune ampujanasuja, kenkiä,
käsineitä, hihnoja, yms...

Katso netistä www.aseliikerantananen.fi

TERVETULOA KAUPOLLE!

puh.nro (03) 437 7183
email: aseliike.rantanen@surffi.net

www.sporttikauppa.com

Ampumaurheilun säännöt ja oppaat
kätevästi verkkokaupasta >>

[www.sporttikauppa.com/
tuotteet/ampumaurheiluliitto](http://www.sporttikauppa.com/tuotteet/ampumaurheiluliitto)

Lohjan Ase ja Osa Ky
Lohja, Nummenkylä
Puh. 019-335135

ASEET, PATRUUNAT, RUUTI, NALLIT, TARVIKKEET

Lapua Shooting Center Ase- ja patruunatestauspiste

Testausta rata- tai ampumakilpailuun liittyen patruunayhteisönä
Lapuan sekä Lapuan 58C 22 patruunoita.

Vieras testialue ennakko- tai hintaan 60,- / ase. Testipatruneita sisältyy
hintaan, ellei toisin sovita.

Patruunahankinnat seurakuntalaiset kirkonmaksajien, suostamassa erittäin
kilpailukykyiset ja edulliset hinnat.

MYNTI JA AJANKARAUKSET
Valmentaja Aimo Nuutinen
+358405843357
aimo.nuutinen@biathlon.fi
Vejjo Sivola
+358456770399
vejjo@vejjo.fi

WWW.PYSSYPUOTI.FI

0500 497255

Hannu

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2013 ensimmäinen
Urheiluampuja-lehti ilmestyy 20.2.!

ahg-Anschütz • Kurt Thune
Centra • MEC • H&N • JSB • VFG
AKAH • Nikon • Sauer • Champion

**Ammattiapua
napakympeihin**

HIRVI SHOOTING

Mika Ahola 044 584 5435
www.hirvishooting.fi

Svenska sidans läsare tillönskas:

En God Jul och ett Gott Nytt År 2013 !

GEORG-PETER BJÖRKQVIST NY SFS ORDFÖRANDE

Bilder/text JW

Vid SFS höstmötet i Helsingfors, där ett trettio-tal medlemmar var närvarande, valdes G-P. Björkqvist till ny ordförande efter Teddy Bergqvist som avsade sig återval. Efter mötet avtackades sedan Teddy Bergqvist med en minnessak, för sitt mångåriga arbete inom SFS styrelse och sedan som ordförande.

Även styrelsen förnyades till en del. Boris Stjernberg BSPA och Börje Brännbacka PSF omvaldes, medan Mikael Friman ESF som suttit med i styrelsen, föll ut efter förrättat val. Nya i styrelsen är: Heikki Autio från VS-VA, Joakim Ignatius från FSK och Henrika Malmström från RS. Henrika som arbetar inom Nylands Brigad, kommer att fungera som kontaktperson mellan SFS och försvarsmakten, bl.a. i frågor om beväringarnas skytteträning, samt angående användningen av deras skjutbanor.

Krister Holmberg utsågs till "Årets skytt" och Micaela Qvarnström till årets "Junior skytt"

Såväl Krister som Micaela tog medaljer vid VM Sverige och i EM tävlingarna som arrangerades i Vierumäki. Krister tog silver och brons i rörligt

mål och Micaela tog guld i vardera tävlingen, i damjunior klassen.

Hederspris utdelades för bästa resultat i SFSM

Vid höstmötet överräcktes också hederspris till de skyttar som skjutit de bästa resultaten vid årets SFS mästerskap. Resultatet jämförs med FM rekordet i de olika disciplinerna och priset kan vinnas bara en gång. Följande skyttar erhöll hederspris: Gevärspri-set gick till juniorskytten Elin Liewendahl från ÅSSF, (Elin var förhindrad och erhåller priset senare) pistolpriset till Kirsii Rönqvist från ESF. Jouko Mutka RS lade beslag på priset i rörligt mål och priset i hagel gick till Marcus Bäckman från RS.

Verksamhetsplanen presenterades av Jack Wuorinen och då datum för mästerskapen och läger inte ännu kunnat fastställas beslöt att planen kompletteras fortast möjligt och sedan presenteras för föreningarna och medlemmarna. Serietävlingar på hemmabana, individuellt och i lag, ordnas under året för juniorerna

Medlems- och startavgifterna vid våra mästerskap bibehålls oförändrade. Styrelsemötet beslöt också vilka juniorer som erhåller skyttestipendier.

G-P. Björkqvist informerade mötesmedlemmarna om att ISSF ännu i år kommer med regeländringar beträffande bl.a. skjut tider och skyttekläder. Reglerna tas i bruk vid årsskiftet men kommer i Finland att tillämpas först senare under året. Han bad dock skyttar som tävlar internationellt att vara på alerten för förändringarna.

↖ **Teddy Bergqvist t.v. överräcker ordförande-klubban till nya ordförande Georg-Peter Björkqvist.**

← **Ordf. Teddy Bergqvist har nyss premierat Årets Skyttar: Krister och Micaela (jun.priset).**

↙ **fr.v. Kirsii Rönqvist, Jouko Mutka och Marcus Bäckman erhöill hedersprisen som Christer Lassus t.h. delade ut.**

GULDKORNSFINAL I KRUT PÅ ÅLAND 2012

ÅSSF fick frågan från Timo Rautio på SAL om vi kunde anordna Guldkornsfinal på Åland.

Vi svarade ja och sa att de var välkomna att se på vår bana. Timo Rautio, Juhani Forsman, Jukka Törmänen och Terhi Hopiavuori från SAL kom över till Bredmo.

Vi ansökte om tävlingen och fick den. Vi hade haft Nat-West Island games år 2009, och då byggde vi nytt på 50m banan och en ny 25m. pistol bana. Vi började arbeta med logon till t-shirten och till vår glädje tog Markku Haapaniemi den biten och vi fick en fin logo. Sedan kontaktades

Viking Line och vi fick en rese kod som innehöll resa + övernattnin till en billigare peng för skyttarna. Vi behövde tävlingsledare både till gevär och pistol, som kunde båda språken och glädjen var stor när G-P Björkqvist och Erkki Mauno tackade ja. Medaljerna och diplomerna sände Timo Rautio på post, och där gjorde vi en liten ändring i och med att företaget Saarinen & Åkerblom fällde in medaljerna i Käkargranit vilket blev mycket uppskattat. När vi fått in alla anmälningar och placerat skyttarna i rätta klasser, lottades platserna och heat listorna sändes

ut. Sedan när vi kontrollerade tavelautomaterna att de skulle fungerade, fick vi **PANIK**. Flera automater fungerade inte, så vi måste gräva upp el-ledningen och dra allt på nytt men vi hann i tid. Redan till SFS-mästerskapen i krut som vi arrangerade i början av juli, månaden före Guldkornsfinalen, var de klara.

Det är mycket jobb före en stor tävling, men när man ser alla förväntansfulla unga skyttar på plats, blir allt jobb man satt ner bara roligt.

Vi ordnar även Guldkornsfinal i krut år 2013 och vi hoppas att skyttarna med familjer vill komma åter. Hjärtligt välkomna!

Bilder och text: Sandra Österman

FÖRSTA ÅRET SOM VERKSAMHETSLEDARE I SFS

Rabbe Österlund skriver:

Året började i mars, då jag blev verksamhetsledare. När man tittar tillbaka och analyserar hur året har gått så finns det säkert många som tycker att jag borde ha gjort mera, andra tycker säkert att jag har gjort för mycket, men själv tycker jag att det har hänt mycket under året och det mesta har varit positivt. Här följer ett smakprov:

Krister Holmberg tog EM silver på viltmål i Vierumäki och VM brons i Sverige och Micaela Qvarnström vann guld både i VM och i EM i damjunior klassen. Therese Lindgren tog NM guld i Norge på pistol. Sebastian Långström vann Falling Target i Nordiska landskampen i Göteborg, Therese Lindgren och Christian Friman kom båda till final i Swedish cup i Sävsjö. FM medaljer fick SFS skyttar en hel mängd både i junior som senior klass och sist men inte minst, i A/D 50 klasserna och uppåt kom det många medaljer samt flere nya FM rekord.

Då juniorskyttarna, Sebastian Långström, Aina Kivi och Aleksi Jarva, deltog i European Youth League North districts uttagning var dom en hårmån från att komma till finaltävlingen som sköts i Wrocław i Polen. I Guldkornfinalen hade vi tre SFS skyttar som klarade sig bra, Sebastian Långström, Christian Friman och Casper Friman.

Det som har kanske varit mest betungande var underhandlingarna med Vierumäki

idrottsinstitut om projektet UKK, som efter 5 månaders förhandlingar blev verklighet sedan vi fått finansiering ordnad av FSI och kunde skicka tre ungdomar, Erika Dufvelin, Joni Stenström och Anton Aprelev till institutet på skytteutbildning.

SFS har hållit många läger under året, både på pistol som gevär, med många fina dragare, inhemska som utländska. SFSM sköts på Åland och trots att resultaten fördröjdes något, så var tävlingen väl ordnad.

I skrivandets stund så borde landslagsslistorna publiceras inom kort, och med den information jag har borde SFS ha ca. 11st representeranter i landslagstrupperna. Det är väl något som vi alla kan yvas för.

Allt det här kommer inte gratis utan hård träning och mycket pengar. Men vem är det som skall betala för allt detta? Är det föräldrar, skyttarna själva, föreningen eller SFS? Jag tror att alla dessa tillsammans bör hjälpa till. SFS har en relativt liten budget och allt kan vi inte betala, utan SFS måste börja sälja tjänster såsom att utbilda tränare, för ordnande av kurser och för domarutbildning. Träningslägren skall vara så attraktiva och innehålla sådana program som man inte får av andra, kanske med utländska tränare, som exempel?

Jag har redan börja planera nästa år, då har vi European Youth League North districts tävlingen i Finland. Var den skall hållas i Fin-

land är ännu öppet men blir säkert klart ännu detta år. 2014 har vi Falling Target som skall hållas i Finland och vi underhandlar var vi skall ordna den.

Tack alla för det gångna året och med hopp om ett nytt samt framgångsrikt år 2013.

SFS verksamhetsledare Rabbe Österlund

Verksamhetsledare Rabbe Österlund har överräckt "Bästa gevärsresultat priset", till Elin Liewendahl på lägret i Ekenäshallen. (Bild JW)

SFS MÄSTERSKAP PÅ LUFTVAPEN 2013

Luftvapen rörligt mål, rekordduglig	6.3	Borgå	BSPA
Luftgevär/Luftpistol	10.3	Esbo/Vasa	ESF/VS-VA

Verksamhetsplanen i helhet presenteras på vår hemsida och i Urheilumpuja i början på nästa år.

Prisbordet med medaljer infällda i Kökargranit.

Funktionärsstaben klar för drabbning.

Unga skyttar i spänd förväntan på prispallen.

Svenska Finlands Sportskytteförbund r.f (SFS)

Postadress	Jack Wuorinen, Karisvägen 30, 10300 Karis
Telefon	+358 500 872 045, +358 44 300 5748 (Rabbe Österlund)
e-postadress	jack.wuorinen@brev.fi rabbe.osterlund@saipu.fi
SFS:s hemsida	www.sfs.idrott.fi

Risto Aarekivi och Elin skötte prisutdelningen.

BERETTA SPORT. PUVUT VAATIVAAN KÄYTTÖÖN

DWS Plus
metsästyslakki
Gore-tex®
vuorella

DWS Plus

Metsästäjän varma pukuvalinta syksyn ja talven jahteihin. Gore-tex® kalvallinen tuulta ja vettäpitävä puku, josta löytyy kaikki tarvittavat ominaisuudet; Radiopuhelintasku, irrotettava huppu, tuuletusaukot kainaloissa, muotoillut hihat, säädettävä vyötärönauha ja paljon muuta.

Saatavana myös Optifade-kuviolla.
Koot: M-XXXL

DWS Camo orange

Metsästäjän valinta huomiotaikiksi. Tekninen Gore-tex® -kalvolla varustettu takki säähän kuin säähän. Takissa on radiopuhelintasku, isot hiljaiset magneettitaskut, irrotettava huppu ja paljon muita metsästäjälle tärkeitä yksityiskohtia. **Koot M-XXXL**

E.L.P Paclite

Ulkoiluasun päälle puettava kevyt, hengittävä ja vedenpitävä asu. Takissa irrotettava huppu, johon puvun voi pakata silloin kun se ei ole käytössä. Asun paino on alle 500 grammaa. Väri: vihreä.

Koot S-XXXL

Andalo Gore-tex®

vedenpitävät ja mukavat ulkoilujalkineet on valmistettu nupukista ja Cordurasta. korkealaatuiset Vibram®-pohjat ja puoli-korkeat varret (18 cm) tukevat jalkaa. Väri: vihreä

Koot: 36-47

Fiammes Gore-tex®

vedenpitävät ja mukavat ulkoilujalkineet on valmistettu korkealaatuisesta nahasta. Vibram® -pohjat ja keskikorkeat varret (20 cm) tukevat jalkaa. Väri: ruskea

Koot: 37-47

Sasslong Gore-tex®

Korkeavartinen vaelluskenkä vedenpitävää nupukia. Gore-tex® vuori ja rullaavan askeleen takaava Vibram®-pohja. Väri: vihreä.

Koot 38-46

sako
FINLAND

SAKO FIRST CLASS KAUPPIAAT
löydät osoitteesta
www.sakosuomi.fi

BERETTA